

CHARTER OF THE UNITED NATIONS

AND

STATUTE OF THE INTERNATIONAL COURT OF JUSTICE SAN FRANCISCO 1945

WITH

UNIVERSAL DECLARATION HUMAN RIGHTS 1948

With Persian translation by Mohammad Ali Taleghani and Hooshang Zandi

Amer Hashemi

منشور ملل متحد

9

اساسنامه دیوان بین المللی دادگستری (1945 سانفرانسیسکو)

همراه با

اعلامیه جهانی حقوق بشر (۱۹۹۵)

- *** -

با ترجمه ایرانیک بر اساس ترجمه محمد علی طالقانی و هوشنگ زندی عامر هاشمی

پیشگفتار

 منشور ملل متحد در تاریخ 26 ژوئن 1945 در سانفرانسیسکو در پایان کنفرانس ملل متحد درباره تشکیل یک سازمان بینالمللی به امضاء رسید و در 24 اکتبر همان سال لازمالاجرا گردید.

• اساسنامه دیوان بینالمللی دادگستری جزء لاینفک منشور ملل متحد است. اصلاحات مربوط به مواد 23، 27 و 61 منشور در 17 دسامبر 1963 توسط مجمع عمومی سازمان ملل متحد به تصویب رسید و از 31 اوت 1965 لازمالاجرا گردید. اصلاح بیشتری مربوط به ماده 61 در 20 دسامبر 1971 توسط مجمع عمومی به تصویب رسید و در 24 سپتامبر 1965 لازمالاجرا گردید. اصلاح بیشتری مربوط به ماده 196 لازمالاجرا گردید. اصلاح ماده 200 نیز که در تاریخ 20 دسامبر 1965 به تصویب مربید و 1961 توسط مجمع عمومی به تصویب رسید و در 24 ماده 1965 لازمالاجرا گردید. اصلاح ماده 1965 به تصویب مربید و در 24 ماده 1965 به تصویب مجمع عمومی رسید در 196

 با اصلاح ماده 23 منشور، تعداد اعضای شورای امنیت سازمان ملل متحد از 11 به 15 افزایش یافت. ماده اصلاحی 27 مقرر داشته است که تصمیمات شورای امنیت درباره موضوعات مربوط به آئین کار با رای مثبت 9 عضو (سابقاً 7 عضو) و درباره سایر موضوعات با رای مثبت 9 عضو (سابقاً 7 عضو)، از جمله آراء پنج عضو دائم شورای امنیت، اتخاذ شود.

 با اصلاح ماده 61، که در 31 اوت 1965 لازمالاجرا گردید، تعداد اعضاء شورای اقتصادی و اجتماعی سازمان ملل متحد از 18 به 27 افزایش یافت. اصلاح بعدی در ماده مزبور که از 24 سپتامبر 1973 لازمالاجرا شد، تعداد اعضای شورای اقتصادی و اجتماعی سازمان ملل متحد از 27 به 54 افزایش یافت.

اصلاح ماده 109، که مربوط به بند اول ماده مزبور شد، مقرر میدارد که میتوان یک
 کنفرانس عمومی توسط دول عضو سازمان مللمتحد در تاریخ و محلی که با دو سوم آراء
 اعضاء مجمععمومی و رای هر یک از 9 عضو (سابقاً 7 عضو) شورای امنیت تعیین
 میشود تشکیل داد تا در منشور مللمتحد تجدید نظر شود.

 بند سوم ماده 109 که مربوط به امکان تشکیل کنفرانسی برای تجدید نظر در منشور ملل متحد در دهمین دوره اجلاسیه عادی مجمع عمومی است به همان صورت باقی مانده و در اشارهای که «رای هر یک از 7 عضو شورای امنیت» رفته تغییری داده نشده زیرا سال 1955 در دهمین دوره اجلاسیه عادی مجمع عمومی و در شورای امنیت براساس بند مزبور اقدام شده است.

فهرست:

منشور ملل متحد	5
فصل اول: مقاصد و اصول	7
فصل دوم : عضویت	9
فصل سوم : ار کان 1	11
فصل چهارم : مجمع عمومی 4	14
فصل پنجم: شورای امنیت	
فصل ششم: حل و فصل مسالمت آمیز اختلافات5	25
فصل هفتم: اقدام در مورد تهدید علیه صلح0	30
فصل هشتم: قراردادهای منطقهای	34
فصل نهم : همکاری اقتصادی و اجتماعی بینالمللی6	36
فصل دهم: شورای اقتصادی و اجتماعی0	40
فصل یازدهم : اعلامیه راجع به سرزمینهای غیر خودمختار (مستعمره) 4	44
فصل دوازدهم : نظام قیمومت بینالمللی8	48
فصل سیزدهم: شورای قیمومت 3	53
فصل چهاردهم: دیوان بینالمللی دادگستری	55
فصل پانزدهم: دبیرخانه8	58
فصل شانزدهم: مقررات مختلف0	60
فصل هفدهم : ترتیبات موقتی راجع به امنیت	61
فصل هیجدهم: اصلاحات 3	63
فصل نوزدهم : تصویب و امضاء 4	64
اساسنامه دیوان بینالمللی دادگستری6	66
فصل اول: تشکیلات دیوان	73
فصل دوم : صلاحیت دیوان بینالمللی دادگستری	83
فصل سوم : آئين دادر سی 9	89
فصل چهارم : آراء مشورتی5	
فصل پنجم: اصلاحات7	97
امضاء نخستین اعضاء (غیر مؤسس) :8	98
امضاء دولت ایران: 11	11
اعلامیه جهانی حقوق بشر 27	127

CHARTER OF THE UNITED NATIONS

WE THE PEOPLES OF THE UNITED NATIONS DETERMINED to save succeeding generations from the scourge of war, which twice in our lifetime has brought untold sorrow to mankind, and to reaffirm faith in fundamental human rights, in the dignity and worth of the human person, in the equal rights of men and women and of nations large and small, and to establish conditions under which justice and respect for the obligations arising from treaties and other sources of international law can be maintained, and to promote social progress and better standards of life in larger freedom, AND FOR THESE **ENDS** to practice tolerance and live together in peace with one another as good neighbors, and to unite our strength to maintain international peace and security, and to ensure, by the acceptance of principles and the institution of methods, that armed force shall not be used, save in the common interest, and to employ international machinery for the promotion of the economic and social advancement of all peoples, HAVE RESOLVED TO COMBINE OUR EFFORTS TO ACCOMPLISH THESE AIMS. Accordingly, our respective Governments, through representatives assembled in the city of San Francisco, who have exhibited their full powers found to be in good and due form, have agreed to the present Charter of the United Nations and do hereby establish an international organization to be known as the United Nations.

منشور ملل متحد

ما مردم ملل متحد با تصمیم به محفوظ داشتن نسل های آینده از بلای جنگ که دو بار در مدت یک عمر انسانی افراد بشر را دچار مصائب غیرقابل بیان نموده و با اعلام مجدد ایمان خود به حقوق اساسی بشر و به حیثیت و ارزش شخصیت انسانی و به تساوی حقوق مرد و زن و همچنین بین ملت ها اعم از کوچک و بزرگ و ایجاد شرایط لازم برای حفظ عدالت و احترام الزامات ناشی از عهدنامه ها و سایر منابع حقوق بین المللی و کمک به ترقی اجتماعی و شرایط زندگی بهتر با آزادی بیشتر، و برای نیل به این هدفها به رفق و مدارا رفتار کردن، و زیستن در حال صلح با یکدیگر با روحیه حسن همجواری، و متحد ساختن قوای خود برای نگاهداری صلح و امنیت بین المللی و به قبول اصول و ایجاد روش هایی که عدم استفاده از نیروهای مسلح را جز در راه منافع مشترک تضمین نماید و به توسل به وسائل و مجاری بین المللی برای پیشبرد ترقی اقتصادی و اجتماعی تمام ملل **مصمم شده ایم که برای تحقق این مقاصد تشریک مساعی نماییم،** و در نتیجه دولت های متبوع ما توسط نمایندگان خود که در شهر سانفرانسیسکو گرد آمدهاند و اختیارات تامه آنان ابراز و صحت و اعتبار آن محرز شناخته شده است نسبت به این منشور ملل متحد موافقت حاصل نمودهاند و بدینوسیله <mark>یک سازمان بین المللی که موسوم به ملل</mark> متحد خواهد بود تأسیس می نمایند.

- *** -

CHAPTER I PURPOSES AND PRINCIPLES

Article 1: The Purposes of the United Nations are:

1. To maintain international peace and security, and to that end: to take effective collective measures for the prevention and removal of threats to the peace, and for the suppression of acts of aggression or other breaches of the peace, and to bring about by peaceful means, and in conformity with the principles of justice and international law, adjustment or settlement of international disputes or situations which might lead to a breach of the peace;

2. To develop friendly relations among nations based on respect for the principle of equal rights and self-determination of peoples, and to take other appropriate measures to strengthen universal peace;

3. To achieve international cooperation in solving international problems of an economic, social, cultural, or humanitarian character, and in promoting and encouraging respect for human rights and for fundamental freedoms for all without distinction as to race, sex, language, or religion; and

4. To be a center for harmonizing the actions of nations in the attainment of these common ends.

Article 2

The Organization and its Members, in pursuit of the Purposes stated in Article 1, shall act in accordance with the following Principles:

1. The Organization is based on the principle of the sovereign equality of all its Members.

2. All Members, in order to ensure to all of them the rights and benefits resulting from membership, shall fulfil in good faith the obligations assumed by them in accordance with the present Charter.

3. All Members shall settle their international disputes by peaceful means in such a manner that international peace and security, and justice, are not endangered.

4. All Members shall refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any state, or in any other manner inconsistent with the Purposes of the United Nations.

5. All Members shall give the United Nations every assistance in any action it takes in accordance with the present Charter, and shall refrain from giving assistance to any state against which the United Nations is taking preventive or enforcement action.

6. The Organization shall ensure that states which are not Members of the United Nations act in accordance with these Principles so far as may be necessary for the maintenance of international peace and security.

7. Nothing contained in the present Charter shall authorize the United Nations to intervene in matters which are essentially within the domestic jurisdiction of any state or shall require the Members to submit such matters to settlement under the present Charter; but this principle shall not prejudice the application of enforcement measures under Chapter VII.

فصل <mark>اول</mark>: مقاصد و اصول

ماده یک: مقاصد ملل متحد به قرار زیر است:

1 _ حفظ صلح و امنیت بینالمللی و به این منظور به عمل آوردن اقدامات دسته جمعی موثر برای جلوگیری و برطرف کردن تهدیدات علیه صلح و متوقف ساختن هر گونه عمل تجاوز یا سایر کارهای ناقض صلح و فراهم آوردن موجبات تعدیل و حل و فصل اختلافات بینالمللی یا وضعیتهایی که ممکن است منجر به نقض صلح گردد با شیوههای مسالمتآمیز و برطبق اصول عدالت و حقوق بینالملل؛

2 _ توسعه روابط دوستانه در بین ملل بر مبنای احترام به اصل تساوی حقوق و خود مختاری ملل و انجام سایر اقدامات مقتضی برای تحکیم صلح جهانی؛ <mark>3 ـ</mark> حصول همکاری بینالمللی در حل مسائل بینالمللـی کـه دارای جنبـههای اقتصـادی و اجتماعی و فرهنگی یا بشردوستی است و در پیشبرد و تشویق احترام بـه حقـوق بشـر و آزادیهای اساسی برای همگان بدون تمایز از حیث نژاد، جنس، زبان یا مذهب؛ و

4 ۔ بودن مرکزی برای هماهنگ کردن اقداماتی که ملل جهت حصول به این هدفهای مشترک معمول میدارند.

مادہ دو:

سازمان و اعضای آن در تعقیب مقاصد مذکور در ماده اول بر طبق اصول زیر عمل میکنند: 1 ـ سازمان برمبنای اصل تساوی حاکمیت کلیه اعضاء آن قرار دارد.

2 ۔ کلیه اعضاء به منظور تضمین حقوق و مزایای ناشـی از عضـویت، تعهـداتی را کـه بـه موجب این منشور بر عهده گرفتهاند با حسن نیت انجام خواهند داد.

3 _ کلیه اعضاء اختلافات بینالمللی خود را با روشهای مسالمت آمیز به طریقی که صلح و امنیت بینالمللی و عدالت به خطر نیفتد، حل خواهند کرد.

4 _ کلیه اعضاء در روابط بینالمللی خود از تهدید بـه زور یـا اسـتفاده از آن علیـه تمامیـت ارضی یا استقلال سیاسی هر کشوری یا از هـر روش دیگـری کـه بـا مقاصـد ملـل متحـد مباینت داشته باشد خودداری خواهند نمود.

5 _ کلیه اعضاء در هر اقدامی که سازمان برطبق این منشور به عمل آورد با سازمان همه گونه مساعدت خواهند کرد و از کمک به هر کشوری که سازمان ملل متحد علیه آن اقدام احتیاطی یا قهری به عمل میآورد خودداری خواهند نمود.

6 ۔ سازمان مراقبت خواهد کرد کشورهایی که عضو ملل متحد نیستند تا آنجا کـه بـرای حفظ صلح و امنیت بینالمللی ضروری است بر طبق این اصول عمل نمایند.

7 ۔ هیچیک از مقررات مندرج در این منشور، ملل متحد را مجاز نمیدارد در ام وری که ذاتاً جزو صلاحیت داخلی هر کشوری است دخالت نماید و اعضاء را نیز ملزم نمیکند که چنین موضوعاتی را تابع مقررات این منشور قرار دهند لیکن این اصل به اعم ال اقدامات قهری پیشبینی شده در فصل هفتم لطمه وارد نخواهد آورد.

CHAPTER II MEMBERSHIP

Article 3

The original Members of the United Nations shall be the states which, having participated in the United Nations Conference on International Organization at San Francisco, or having previously signed the Declaration by United Nations of January 1, 1942, sign the present Charter and ratify it in accordance with Article 110.

Article 4

1. Membership in the United Nations is open to all other peace-loving states which accept the obligations contained in the present Charter and, in the judgment of the Organization, are able and willing to carry out these obligations.

2. The admission of any such state to membership in the United Nations will be effected by a decision of the General Assembly upon the recommendation of the Security Council.

Article 5

A Member of the United Nations against which preventive or enforcement action has been taken by the Security Council may be suspended from the exercise of the rights and privileges of membership by the General Assembly upon the recommendation of the Security Council. The exercise of these rights and privileges may be restored by the Security Council.

Article 6

A Member of the United Nations which has persistently violated the Principles contained in the present Charter may be expelled from the Organization by the General Assembly upon the recommendation of the Security Council.

فصل <mark>دوم</mark> : عضویت

ماده سه:

اعضای اصلی ملل متحد کشورهایی هستند که در کنفرانس ملل متحد راجـع بـه سـازمان بینالمللی در سانفرانسیسکو شرکت نموده یا قبلا اعلامیـه ملـل متحـد مـورخ اول ژانویـه 1942 را امضاء کرده و این منشور را امضاء و بر طبق ماده 110 تصویب نمایند.

ماده چهار :

1 _ سایر کشورهای شیفته صلح که تعهدات مندرج در این منشور را بپذیرند و به نظر و تشر و تشکر و سایر کشورهای شادر و مایل به اجرای آن باشند میتوانند به عضویت ملل متحد در آیند.
 2 _ قبول هر کشوری که واجد شرایط مذکور باشد به عضویت ملل متحد منوط به

ے بچون کر عشوری ہے وہ جد سطریے تعدیر ور جسے بے مصوریے مسل سطری سے سطر ہے۔ تصمیمی است کہ مجمع عمومی بنابر توصیہ شورای امنیت اتخاذ مینماید.

ماده پنج:

هر عضو ملل متحد که از طرف شورای امنیت بر علیه آن اقدام احتیاطی یا قهری به عمل آمده است ممکن است به وسیله مجمع عمومی و بنابر توصـیه شـورای امنیـت از اعمـال حقوق و مزایای عضویت معلق گردد. اعمال حقوق و مزایای مزبور ممکن است بـه وسـیله شورای امنیت مجدداً برقرار شود.

ماده شش:

هر عضو ملل متحد که در تخطی از اصول مندرج در این منشور اصرار ورزد ممکـن اسـت به وسیله مجمع عمومی بنابر توصیه شورای امنیت از سازمان اخراج گردد.

- *** -

CHAPTER III ORGANS

Article 7

1. There are established as the principal organs of the United Nations: a General Assembly, a Security Council, an Economic and Social Council, a Trusteeship Council, an International Court of Justice, and a Secretariat.

2. Such subsidiary organs as may be found necessary may be established in accordance with the present Charter.

Article 8

The United Nations shall place no restrictions on the eligibility of men and women to participate in any capacity and under conditions of equality in-its principal and subsidiary organs.

فصل سوم: ارکان

ماده هفت:

1 _ ار کان اصلی ملل متحد عبارتست از: یک مجمع عمومی، یک شورای امنیت، یک شورای اقتصادی و اجتماعی، یک شورای قیمومت، یک دیوان بینالمللی دادگستری و یک دبیرخانه.

2 - ارکان فرعی که ضروری تشخیص داده شود ممکن است بر طبق این منشور تاسیس گردد.

ماده هشت:

سازمان ملل متحد برای تصدی هر شغلی به هر عنوان تحـت شـرایط مسـاوی در ارکـان اصلی و فرعی خود هیچگونه محدودیتی در استخدام مردان و زنان بر قرار نخواهد کرد.

- *** -

CHAPTER IV THE GENERAL ASSEMBLY

Composition

Article 9

1. The General Assembly shall consist of all the Members of the United Nations.

2. Each Member shall have not more than five representatives in the General Assembly.

Functions and Powers

Article 10

The General Assembly may discuss any questions or any matters within the scope of the present Charter or relating to the powers and functions of any organs provided for in the present Charter, and, except as provided in Article 12, may make recommendations to the Members of the United Nations or to the Security Council or to both on any such questions or matters.

Article 11

1. The General Assembly may consider the general principles of cooperation in the maintenance of international peace and security, including the principles governing disarmament and the regulation of armaments, and may make recommendations with regard to such principles to the Members or to the Security Council or to both. 2. The General Assembly may discuss any questions relating to the maintenance of international peace and security brought before it by any Member of the United Nations, or by the Security Council, or by a state which is not a Member of the United Nations in accordance with Article 35, paragraph 2, and, except as provided in Article 12, may make recommendations with regard to any such questions to the state or states concerned or to the Security Council or to both. Any such question on which action is necessary shall be referred to the Security Council by the General Assembly either before or after discussion.

3. The General Assembly may call the attention of the Security Council to situations which are likely to endanger international peace and security.

4. The powers of the General Assembly set forth in this Article shall not limit the general scope of Article 10.

Article 12

1. While the Security Council is exercising in respect of any dispute or situation the functions assigned to it in the present Charter, the General Assembly shall not make any recommendation with regard to that dispute or situation unless the Security Council so requests.

2. The Secretary-General, with the consent of the Security Council, shall notify the General Assembly at each session of any matters relative to the maintenance of international peace and security which are being dealt with by the Security Council and shall similarly notify the General Assembly, or the Members of the United Nations if the General Assembly is not in session, immediately the Security Council ceases to deal with such matters.

Article 13

1. The General Assembly shall initiate studies and make recommendations for the purpose of:

A. promoting international cooperation in the political field and encouraging the progressive development of international law and its codification;

B. promoting international cooperation in the economic, social, cultural, educational, and health fields, and assisting in the realization of human rights and fundamental freedoms for all without distinction as to race, sex, language, or religion.

2. The further responsibilities, functions, and powers of the General Assembly with respect to matters mentioned in paragraph I(b) above are set forth in Chapters IX and X.

Article 14

Subject to the provisions of Article 12, the General Assembly may recommend measures for the peaceful adjustment of any situation, regardless of origin, which it deems likely to impair the general welfare or friendly relations among nations, including situations resulting from a violation of the provisions of the present Charter setting forth the Purposes and Principles of the United Nations.

Article 15

1. The General Assembly shall receive and consider annual and special reports from the Security Council; these reports shall include an account of the measures that the Security Council has decided upon or taken to maintain international peace and security.

2. The General Assembly shall receive and consider reports from the other organs of the United Nations.

Article 16

The General Assembly shall perform such functions with respect to the international trusteeship system as are assigned to it under Chapters XII and XIII, including the approval of the trusteeship agreements for areas not designated as strategic.

Article 17

1. The General Assembly shall consider and approve the budget of the Organization.

2. The expenses of the Organization shall be borne by the Members as apportioned by the General Assembly.

3. The General Assembly shall consider and approve any financial and budgetary arrangements with specialized agencies referred to in Article 57 and shall examine the administrative budgets of such specialized agencies with a view to making recommendations to the agencies concerned.

Voting

Article 18

1. Each member of the General Assembly shall have one vote.

2. Decisions of the General Assembly on important questions shall be made by a two-thirds majority of the members present and voting. These questions shall include: recommendations with respect to the maintenance of international peace and security, the election of the non-permanent members of the Security Council, the election of the members of the Economic and Social Council, the election of members of the Trusteeship Council in accordance with paragraph I(c) of Article 86, the admission of new Members to the United Nations, the suspension of the rights and privileges of membership, the expulsion of Members, questions relating to the operation of the trusteeship system, and budgetary questions.

3. Decisions on other questions, including the determination of additional categories of questions to be decided by a two-thirds majority, shall be made by a majority of the members present and voting.

Article 19

A Member of the United Nations which is in arrears in the payment of its financial contributions to the Organization shall have no vote in the General Assembly if the amount of its arrears equals or exceeds the amount of the contributions due from it for the preceding two full years. The General Assembly may, nevertheless, permit such a Member to vote if it is satisfied that the failure to pay is due to conditions beyond the control of the Member.

Procedure

Article 20

The General Assembly shall meet in regular annual sessions and in such special sessions as occasion may require. Special sessions shall be convoked by the Secretary-General at the request of the Security Council or of a majority of the Members of the United Nations.

Article 21

The General Assembly shall adopt its own rules of procedure. It shall elect its President for each session.

Article 22

The General Assembly may establish such subsidiary organs as it deems necessary for the performance of its functions.

فصل <mark>چهارم</mark> : مجمع عمومی

تركيب

مادہ نہ:

1 _ مجمع عمومی مرکب از کلیه اعضای ملل متحد خواهد بود.

2 ـ هر عضو بیش از پنج نماینده در مجمع عمومی نخواهد داشت.

وظايف و اختيارات

ماده ده:

مجمع عمومی میتواند هر مساله یا اماری را کاه در حادود ایان منشاور یا مرباوط باه اختیارات و وظایف هر یک از رکنهای مقرر در این منشور باشد مورد بحاث قالرار دهاد و جز در مورد مذکور در ماده 12 ممکن است به اعضاء سازمان ملال متحاد یا باه شاورای امنیت یا به هر دو درباره هر یک از این مسایل و امور توصیههایی بنماید.

مادہ یازدہ:

1 _ مجمع عمومی میتواند اصول کلی همکاری برای حفظ صلح و امنیت بینالمللی از جمله اصول حاکم بر خلع سلاح و تنظیم تسلیحات را مورد رسیدگی قرار دهد و ممکن است در مورد اصول مذکور به اعضا، یا به شورای امنیت یا به هر دو توصیههایی بنماید.

2 _ مجمع عمومی میتواند هر مساله مربوط به حفظ صلح و امنیت بینالمللی را که توسط هر یک از اعضاء یا شورای امنیت یا بر طبق بند دوم از ماده 35 توسط کشوری که عضو ملل متحد نیست بدان رجوع شده باشد مورد بحث قرار دهد و جز در مورد مقرر در ماده 12 میتواند در مورد چنین مسائلی به کشور یا کشورهای مربوط یا به شورای امنیت یا به هردو توصیههایی بنماید. هر مسالهای از این قبیل که اقدام در مورد آن ضروری باشد توسط مجمع عمومی قبل یا بعد از بحث به شورای امنیت ارجاع خواهد گردید.

3 _ مجمع عمومی میتواند توجه شورای امنیت را به وضعیتهایی که محتمل است صلح و امنیت بینالمللی را به مخاطره اندازد جلب نماید.

4 ۔ اختیارات مجمع عمومی که در این ماده ذکر شده است حد کلی شـمول مـاده 10 را محدود نخواهد کرد.

ماده دوازده:

1 _ تا زمانیکه شورای امنیت در مورد هر اختلاف یا وضعیت، در حال انجام وظایفی است که در این منشور بدان محول شده است مجمع عمومی در مـورد آن اخـتلاف یـا وضـعیت هیچگونه توصیهای نخواهد کرد مگر اینکه شورای امنیت چنین تقاضایی بکند.

2 _ دبیر کل ملل متحد با موافقت شورای امنیت، مجمع عمومی را در هر دوره اجلاس از امور مربوط به حفظ صلح و امنیت بینالمللی که در شورای امنیت مطرح است مطلع خواهد ساخت و به همین نحو بلافاصله پس از ختم رسیدگی شورای امنیت نسبت به امور مربوطه مراتب را به مجمع عمومی و در صورتیکه مجمع عمـومی در حـال اجـلاس نباشد به اعضاء اطلاع خواهد داد.

ماده سیزده:

- 1 _ مجمع عمومی نسبت به امور زیر موجبات انجام مطالعات و صدور توصیههایی را فراهم میکند:
- الف ـ ترویج همکـاری بینالمللـی در امـور سیاسـی و تشـویق توسـعه تـدریجی حقـوق بینالملل و تدوین آن.
- ب _ ترویج همکاری بینالمللی در رشتههای اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، آموزشی و
 بهداشتی و کمک به تحقق حقوق بشر و آزادیهای اساسی برای هم ه بـدون تبعیض از
 حیث نژاد، جنس، زبان و مذهب.
- 2 _ سایر مسئولیتها، وظایف و اختیارات مجمع عمومی در مورد امور مذکور در شق ((ب)) بند یک این ماده در فصول نهم و دهم بیان شده است.

ماده چهارده:

مجمع عمومی با رعایت مقررات ماده 12 میتواند برای حل مسالمت آمیز هـر وضـعیتی که به نظر میرسد احتمالاً به رفاه عمومی یا به روابط دوستانه بینالملل لطمه زند و منشاء آن هرچه باشد از جمله وضعیتهایی که ناشی از نقـض مقاصـد و اصـول ملـل متحـد بـه شرح مذکور در این منشور است اقداماتی را توصیه نماید.

ماده پانزده:

1 _ مجمع عمومی گزارشهای سالانه و گزارشهای مخصوص شورای امنیت را دریافت میکند و مورد بررسی قرار میدهد گزارشهای مذکور شامل مشروح اقدامات و تصمیماتی خواهد بود که شورای امنیت برای حفظ صلح و امنیت بینالمللی به عمل آورده یا اتخاذ کرده است.

2 ۔ مجمع عمومی گزارشهای سایر ارکان ملل متحد را دریافت میکند و مورد بررسی قرار میدهد.

ماده شانزده:

مجمع عمومی وظایفی را که تحت فصـول 12 و 13 منشـور بـدان محـول شـده منجملـه تصویب قراردادهای قیمومت مناطقی را که سوقالجیشی قلمداد نشده است با توجـه بـه نظام قیمومت بینالمللی انجام خواهد داد.

ماده هفده:

1 - مجمع عمومی بودجه سازمان را بررسی و تصویب خواهد کرد.

2 ۔ مخارج سازمان برحسب سهمیه بندی مقرر از طرف مجمع عموم بر عهده اعضاء خواهد بود.

3 ـ مجمع عمومی هرگونه ترتیب مالی و بودجهای را که به موسسات تخصصـی منظـور در ماده 57 داده شود مورد بررسی و تصویب قرار خواهد داد و بودجه اداری موسسات مـذکور را به منظور صدور توصیه به آنها بررسی خواهد نمود.

رایگیری

ماده هیجده:

1 - هر عضو مجمع عمومی دارای یک رای خواهد بود.

2 - تصمیمات مجمع عمومی در مورد مسائل مهم با اکثریت دوسوم از اعضای حاضر و رای دهنده اتخاذ خواهد شد. موارد زیر از مسائل مهم محسوب میشود: توصیههای مربوط به حفظ صلح و امنیت بینالمللی، انتخاب اعضای حاضر و رای دهنده اتخاذ خواهد شد. موارد زیر از مسائل مهم محسوب می مربوط به حفظ صلح و مربوط به حفظ صلح و امنیت بینالمللی، انتخاب اعضای حاضر و رای دهنده اتخاذ خواهد شد. موارد زیر از مسائل مهم محسوب میشود: توصیههای مربوط به حفظ صلح و امنیت بینالمللی، انتخاب اعضای حاضر و رای دهنده اتخاذ خواهد شد. موارد زیر از مسائل مهم محسوب می شود: توصیههای مربوط به حفظ صلح و امنیت بینالمللی، انتخاب اعضای حاضر و رای دهنده اتخاذ خواهد امند. موارد زیر از مسائل مهم محسوب می شود: توصیههای مربوط به حفظ صلح و امنیت بینالمللی، انتخاب اعضای غیر دائم شورای امنیت، انتخاب اعضای شورای شورای امنیت، انتخاب اعضای ماده اعتای مورای امنیت، مربوط به حفظ می دورای امنیت ماده اعضای مورای امنیت ماده اعتای مورای امنیت، مربوط به حفظ می دورای امنیت می دورای امنیت، انتخاب اعضای شورای امنیت، انتخاب اعضای مورای امنیت، انتخاب اعضای مورای ماده مورای امنیت، انتخاب اعضای شورای امنیت، انتخاب اعضای مورای امنیت مورای امنیت، مربوط به حفظ می دورای اعتای می دورای امنیت، انتخاب اعضای شورای قیمومت بر طبق شق ((ج)) از بند یک ماده اعضادی و اجتماعی، انتخاب اعضای شورای قیمومت بر طبق شو و مزایای عضویت، اخراج اعضای مسائل راجع به اجرای نظام قیمومت و مسائل مربوط به بودجه.

3 ۔ تصمیمات راجع به سایر امور منجمله تعیین انواع مسائل دیگری که اکثریت دوسـوم باید در آنها رعایت شود با اکثریت اعضاء حاضر و رای دهنده اتخاذ خواهد گردید.

مادہ نوزدہ:

هر عضو ملل متحد که پرداخت سهمیه مالی آن بـه سـازمان بـه تـاخیر افتـاده باشـد در صورتیکه سهمیه عقب افتاده عضو مزبور معادل یا بیشتر از مبلغ سهمیه مربـوط بـرای دو سال قبل به طور کامل باشد در مجمع عمومی حق رای نخواهد داشت. معذلک اگر مجمـع عمومی تشخیص دهد که قصور در پرداخت ناشی از شرایطی است که از حیطـه اختیـار عضو مزبور خارج است میتواند به چنین عضوی اجازه دهد که در رای شرکت کند.

آئين کار

مادہ بیست:

مجمع عمومی بطور مـنظم دورههـای اجـلاس سـالانه و در صـورت اقتضـاء اجلاسهـای فوقالعاده خواهد داشت. اجلاسهای فوقالعاده به دعوت دبیر کل بنا به درخواست شورای امنیت یا اکثریت اعضای ملل خواهد بود.

ماده بیست و یک:

مجمع عمومی آئیننامه داخلی خود را تنظیم میکند. مجمع مزبور برای هر دوره اجـلاس رئیس خود را انتخاب میکند.

ماده بیست و دو:

مجمع عمومی برای اجرای وظایف خود میتواند ار کـان فرعـی را کـه ضـروری تشـخیص دهد تاسیس نماید.

CHAPTER V THE SECURITY COUNCIL

Composition

Article 23

1. The Security Council shall consist of eleven Members of the United Nations. The Republic of China, France, the Union of Soviet Socialist Republics, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and the United States of America shall be permanent members of the Security Council. The General Assembly shall elect six other Members of the United Nations to be non-permanent members of the Security Council, due regard being specially paid, in the first instance to the contribution of Members of the United Nations to the maintenance of international peace and security and to

the other purposes of the Organization, and also to equitable geographical distribution.

2. The non-permanent members of the Security Council shall be elected for a term of two years. In the first election of the non-permanent members, however, three shall be chosen for a term of one year. A retiring member shall not be eligible for immediate re-election.

3. Each member of the Security Council shall have one representative.

Functions and Powers

Article 24

1. In order to ensure prompt and effective action by the United Nations, its Members confer on the Security Council primary responsibility for the maintenance of international peace and security, and agree that in carrying out its duties under this responsibility the Security Council acts on their behalf.

2. In discharging these duties the Security Council shall act in accordance with the Purposes and Principles of the United Nations. The specific powers granted to the Security Council for the discharge of these duties are laid down in Chapters VI, VII, VIII, and XII.

3. The Security Council shall submit annual and, when necessary, special reports to the General Assembly for its consideration.

Article 25

The Members of the United Nations agree to accept and carry out the decisions of the Security Council in accordance with the present Charter.

Article 26

In order to promote the establishment and maintenance of international peace and security with the least diversion for armaments of the world's human and economic resources, the Security Council shall be responsible for formulating, with the assistance of the Military Staff Committee referred to in Article 47, plans to be submitted to the Members of the United Nations for the establishment of a system for the regulation "of armaments.

Voting

Article 27

1. Each member of the Security Council shall have one vote.

2. Decisions of the Security Council on procedural matters shall be made by an affirmative vote of seven members.

3. Decisions of the Security Council on all other matters shall be made by an affirmative vote of seven members including the concurring votes of the

permanent members; provided that, in decisions under Chapter VI, and under paragraph 3 of Article 52, a party to a dispute shall abstain from voting.

Procedure

Article 28

1. The Security Council shall be so organized as to be able to function continuously. Each member of the Security Council shall for this purpose be represented at all times at the seat of the Organization.

2. The Security Council shall hold periodic meetings at which each of its members may, if it so desires, be represented by a member of the government or by some other specially designated representative.

3. The Security Council may hold meetings at such places other than the seat of the Organization as in its judgment will best facilitate its work.

Article 29

The Security Council may establish such subsidiary organs as it deems necessary for the performance of its functions.

Article 30

The Security Council shall adopt its own rules of procedure, including the method of selecting its President.

Article 31

Any Member of the United Nations which is not a member of the Security Council may participate, without vote, in the discussion of any question brought before the Security Council whenever the latter considers that the interests of that Member are specially affected.

Article 32

Any Member of the United Nations which is not a member of the Security Council or any state which is not a Member of the United Nations, if it is a party to a dispute under consideration by the Security Council, shall be invited to participate, without vote, in the discussion relating to the dispute. The Security Council shall lay down such conditions as it deems just for the participation, of a state which is not a Member of the United Nations.

فصل پنجم: شورای امنیت

تركيب

ماده بیست و سه:

1 _ شورای امنیت مرکب است از پانزده عضو سازمان ملل متحد. جمهوری چین، فرانسه، اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی (فدراسیون روسیه)، بریتانیای کبیر و ایرلند شمالی، و ایالات متحده امریکا اعضاء دائم شورای امنیت هستند. مجمع عمومی ده عضو دیگر سازمان را بالاخص با توجه به شرکت اعضای سازمان ملل متحد در حفظ صلح و امنیت بینالمللی و سایر هدفهای سازمان در درجه اول و همچنین با توجه به تقسیم عادلانه جغرافیایی به عنوان اعضاء غیر دائم شورای امنیت انتخاب مینماید.

2 _ اعضای غیر دائم شورای امنیت برای یک دوره دوساله انتخاب می گردنـد. معـذلک در نخستین انتخاب اعضای غیر دائم پس از افزایش عده اعضای شورای امنیـت از یـازده بـه پانزده دو عضو از چهار عضو اضافه شده برای یک دوره یکساله انتخاب می شوند. عضوی که خارج می گردد بلافاصله قابل تجدید انتخاب نخواهد بود.

3 ـ هر عضو شورای امنیت یک نماینده در آن شورا خواهد داشت.

وظایف و اختیارات

ماده بیست چهار :

1 _ بمنظور تامین اقدام سریع و موثر از طرف ملل متحد اعضای آن مسئولیت اولیـه حفظ صلح و امنیت بینالمللی را به شورای امنیت واگذار مینمایند و موافقت میکننـد کـه شـورای امنیت در اجرای وظایفی که به موجب این مسئولیت بر عهده دارد از طرف آنها اقدام نماید.

2 _ شورای امنیت در اجرای این وظایف بر طبق مقاصد و اصول ملل متحد عمل مـیکنـد. اختیارات مخصوصی که برای انجام وظایف مذکور به شـورای امنیـت واگـذار گردیـده در فصول 6-7-8 و 12 بیان شده است.

3 _ شورای امنیت گزارشهای سالانه و در صورت اقتضا گزارشهای مخصوص برای بررسی به مجمع عمومی تقدیم میدارد.

ماده بیست و پنج:

اعضاء ملل متحد موافقت مینمایند که تصمیمات شورای امنیـت را بــر طبــق ایــن منشـور قبول و اجرا نمایند.

ماده بیست و شش:

به منظور کمک به استقرار و حفظ صلح و امنیت بینالمللی به وسیله به کار بردن تـدابیری جهت صرف حداقل منابع انسانی و اقتصادی جهان برای تسلیحات، شورای امنیت مکلـف است با کمک کمیته ستاد نظامی مذکور در ماده 47 طرحهایی برای وضـع اصـول تنظـیم تسلیحات تهیه و به اعضاء ملل متحد تقدیم نماید.

رایگیری

ماده بیست و هفت:

1 ـ هر عضو شورای امنیت دارای یک رای است.

2 _ تصمیمات شورای امنیت راجع به مسائل مربوط به آئین کار با رای نه (9) عضو اتخاذ می شود.

3 ـ تصمیمات شورای امنیت راجع به سایر مسائل با رای مثبت نـه (9) عضـو کـه شـامل آراء تمام اعضای دائم باشد اتخاذ میگردد به این شرط کـه در مـورد تصـمیماتی کـه بـه موجب مندرجات فصل ششم و بند سوم از ماده 52 اتخاذ میشود طـرف دعـوی از دادن رای خودداری نماید.

آئينکار

ماده بیست هشت:

1 ـ شورای امنیت به نحوی تشکیل خواهد شد که بتواند دائماً قادر به انجام وظ ایف خـود باشد و به این منظور هر یک از اعضای شورای امنیت در کلیـه اوقـات نماینـدهای در مقـر سازمان خواهد داشت.

2 ۔ شورای امنیت جلساتی به فواصل معین خواهد داشت و هر یک از اعضای شورا در صورا در مورای مایل باشد می تواند توسط یکی از اعضای دولت خود یا نمایندهای که مخصوصاً بدین منظور تعیین گردیده است در آن جلسات شرکت جوید.

3 _ شورای امنیت میتواند جلسات خـود را در جاهـایی غیـر از مقـر سـازمان کـه بـرای تسهیل انجام وظایف خود مناسب بداند تشکیل دهد.

ماده بیست و نه:

شورای امنیت میتواند آنگونه از ارکان فرعی را که برای انجـام وظـایف خـود لازم بدانـد تاسیس نماید.

مادہ سی:

شورای امنیت آئیننامه داخلی خود را که از جمله مشتمل بر ترتیب انتخـاب شـورا باشـد تنظیم میکند.

ماده سی و یک:

هر عضو ملل متحد که عضو شورای امنیت نیست میتوانـد بـدون حـق رای در مـذاکرات مربوط به هر مسئلهای که در شورای امنیت مطرح است در هر مورد که شـورای امنیـت مسائل مزبور را در منافع آن عضو مخصوصاً موثر بداند شرکت کند.

ماده سی و دو:

هر عضو ملل متحد که عضو شـورای امنیـت نیسـت یـا هـر کشـوری کـه در ملـل متحـد عضویت ندارد هرگاه طرف اختلافی باشد کـه در شـورای امنیـت تحـت رسـیدگی اسـت دعوت خواهد شد که بدون حق رای در مذاکرات مربوط به اختلاف مزبور شـرکت نمایـد. شورای امنیت شرایطی را که برای شرکت کشوری که عضـو ملـل متحـد نیسـت عادلانـه میداند وضع خواهد نمود.

- *** -

CHAPTER VI PACIFIC SETTLEMENT OF DISPUTES

Article 33

1. The parties to any dispute, the continuance of which is likely to endanger the maintenance of international peace and security, shall, first of all, seek a solution by negotiation, enquiry, mediation, conciliation, arbitration, judicial settlement, resort to regional agencies or arrangements, or other peaceful means of their own choice. 2. The Security Council shall, when it deems necessary, call upon the parties to settle their dispute by such means.

Article 34

The Security Council may investigate any dispute, or any situation which might lead to international friction or give rise to a dispute, in order to determine whether the continuance of the dispute or situation is likely to endanger the maintenance of international peace and security.

Article 35

1. Any Member of the United Nations may bring any dispute, or any situation of the nature referred to in Article 34, to the attention of the Security Council or of the General Assembly.

2. A state which is not a Member of the United Nations may bring to the attention of the Security Council or of the General Assembly any dispute to which it is a party if it accepts in advance, for the purposes of the dispute, the obligations of pacific settlement provided in the present Charter.

3. The proceedings of the General Assembly in respect of matters brought to its attention under this Article will be subject to the provisions of Articles 11 and 12.

Article 36

1. The Security Council may, at any stage of a dispute of the nature referred to in Article 33 or of a situation of like nature, recommend appropriate procedures or methods of adjustment.

2. The Security Council should take into consideration any procedures for the settlement of the dispute which have already been adopted by the parties.

3. In making recommendations under this Article the Security Council should also take into consideration that legal disputes should as a general rule be referred by the parties to the International Court of Justice in accordance with the provisions of the Statute of the Court.

Article 37

1. Should the parties to a dispute of the nature referred to in Article 33 fail to settle it by the means indicated in that Article, they shall refer it to the Security Council.

2. If the Security Council deems that the continuance of the dispute is in fact likely to endanger the maintenance of international peace and security, it shall decide whether to take action under Article 36 or to recommend such terms of settlement as it may consider appropriate.

Article 38

Without prejudice to the provisions of Articles 33 to 37, the Security Council may, if all the parties to any dispute so request, make recommendations to the parties with a view to a pacific settlement of the dispute.

فصل ششم: حل و فصل مسالمت آمیز اختلافات

ماده سی و سه:

1 _ طرفین هر اختلاف که ادامه آن متحمل است حفظ صلح و امنیت بینالمللی را به خط ر اندازد باید قبل از هر چیز از طریق مذاکره، میانجیگری، سازش، داوری، رسیدگی قضایی، و توسل به موسسات یا ترتیبهای منطقهای یا سایر وسائل مسالمتآمیز بنابه انتخاب خود راه حل آن را جستجو نمایند.

2 _ شورای امنیت در صورت اقتضا از طرفین اختلاف خواهد خواست که اختلافات خود را با شیوههای مزبور حل و فصل نمایند.

ماده سی و چهار :

شورای امنیت میتواند هر اختلاف یا وضعیتی را که ممکن است منجر بـه یـک اصـطکاک بینالمللی گردد یا اختلافی ایجاد نماید مورد رسیدگی قرار دهد به ایـن منظـور کـه تعیـین نماید آیا محتمل است ادامه اختلاف یا وضعیت مزبور حفظ صلح و امنیت بینالمللـی را بـه خطر بیندازد.

ماده سی و پنج:

1 _ هر عضو ملل متحد مىتواند توجه شوراى امنيت يا مجمع عمومى را به هر اختلاف يـا وضعيتى از آنگونه كه در ماده 34 بدان اشاره شده است جلب نمايد.

2 _ هر کشوری که عضو ملل متحد نیست میتواند توجه شورای امنیت یا مجمع عمـومی را به اختلافی که خود در آن درگیر است جلب نماید مشروط بـر اینکـه در مـورد اخـتلاف مزبور قبلاً تعهدات مربوط به حل و فصل مسالمتآمیز مقرر در این منشور را قبول نماید.

3 _ اقدامات مجمع عمومی در خصوص اموری که به موجب این ماده توجه مجمع به آن معطوف می گردد تابع مقررات مواد 11 و 12 است.

ماده سی و شش:

1 _ شورای امنیت میتواند در هر مرحله از اختلافی از آنگونه که در ماده 33 بدان اشاره شده است یا در هر وضعیت شبیه به آن، روشها یا ترتیبهای حل و فصل مناسب توصیه نماید.

2 ۔ شورای امنیت ملزم است روشهایی را که طرفین دعوی خود قبلاً بـرای حـل و فصـل اختلاف قبول کردہاند مورد توجہ قرار دھد.

3 _ شورای امنیت در توصیههایی که به موجب این ماده میکند باید همچنین در نظر داشته باشد که اختلافات قضایی باید بطور کلی توسط طرفین دعوی بر طبق مقررات اساسنامه دیوان بینالمللی دادگستری به دیوان مزبور رجوع گردد.

ماده سی و هفت:

1 _ در صورتیکه طرفهای اختلاف از آنگونه که در ماده 33 بدان اشاره شده است نتوانند آن را به وسائل مذکور در ماده مزبور حل و فصل کنند باید آن را به شورای امنیت ارجاع نمایند.

2 _ هرگاه شورای امنیت تشخیص دهد که دوام یک اختلاف در واقع محتمل است حفظ صلح و امنیت بینالمللی را به خطر اندازد باید تصمیم بگیرد که بر طبق ماده 36 عمل کند یا شرایطی را که برای حل و فصل مناسب تشخیص میدهد توصیه نماید.

ماده سی و هشت:

در صورتیکه کلیه طرفهای هر اخ تلاف درخواست نمایند، شورای امنیت میتوانـد بـه منظور حل مسالمتآمیز اختلاف مزبور به طرفهای اختلاف توصیههایی بنماید بدون اینکه به این ترتیب به مقررات مواد 33 الی 37 لطمهای وارد آید.

CHAPTER VII ACTION WITH RESPECT TO THREATS TO THE PEACE, BREACHES OF THE PEACE, AND ACTS OF AGGRESSION

Article 39

The Security Council shall determine the existence of any threat to the peace, breach of the peace, or act of aggression and shall make recommendations, or decide what measures shall be taken in accordance with Articles 41 and 42, to maintain or restore international peace and security.

Article 40

In order to prevent an aggravation of the situation, the Security Council may, before making the recommendations or deciding upon the measures provided for in Article 39, call upon the parties concerned to comply with such provisional measures as it deems necessary or desirable. Such provisional measures shall be without prejudice to the rights, claims, or position of the parties concerned. The Security Council shall duly take account of failure to comply with such provisional measures.

Article 41

The Security Council may decide what measures not involving the use of armed force are to be employed to give effect to its decisions, and it may call upon the Members of the United Nations to apply such measures. These may include complete or partial interruption of economic relations and of rail, sea, air, postal, telegraphic, radio, and other means of communication, and the severance of diplomatic relations.

Article 42

Should the Security Council consider that measures provided for in Article 41 would be inadequate or have proved to be inadequate, it may take such action by air, sea, or land forces as may be necessary to maintain or restore international peace and security. Such action may include demonstrations, blockade, and other operations by air, sea, or land forces of Members of the United Nations.

Article 43

1. All Members of the United Nations, in order to contribute to the maintenance of international peace and security, undertake to make available to the Security Council, on its call and in accordance with a special agreement or agreements, armed forces, assistance, and facilities, including rights of passage, necessary for the purpose of maintaining international peace and security.

2. Such agreement or agreements shall govern the numbers and types of forces, their degree of readiness and general location, and the nature of the facilities and assistance to be provided.

3. The agreement or agreements shall be negotiated as soon as possible on the initiative of the Security Council. They shall be concluded between the Security Council and Members or between the Security Council and groups of Members and shall be subject to ratification by the signatory states in accordance with their respective constitutional processes.

Article 44

When the Security Council has decided to use force it shall, before calling upon a Member not represented on it to provide armed forces in fulfillment of the obligations assumed under Article 43, invite that Member, if the Member so desires, to participate in the decisions of the Security Council concerning the employment of contingents of that Member's armed forces.

Article 45

In order to enable the United Nations to take urgent military measures, Members shall hold immediately available national air-force contingents for combined international enforcement action. The strength and degree of readiness of these contingents and plans for their combined action shall be determined, within the limits laid down in the special agreement or agreements referred to in Article 43, by the Security Council with the assistance of the Military Staff Committee.

Article 46

Plans for the application of armed force shall be made by the Security Council with the assistance of the Military Staff Committee.

Article 47

1. There shall be established a Military Staff Committee to advise and assist the Security Council on all questions relating to the Security Council's military requirements for the maintenance of international peace and security, the employment and command of forces placed at its disposal, the regulation of armaments, and possible disarmament.

2. The Military Staff Committee shall consist of the Chiefs of Staff of the permanent members of the Security Council or their representatives. Any Member of the United Nations not permanently represented on the Committee shall be invited by the Committee to be associated with it when the efficient discharge of the Committee's responsibilities requires the participation of that Member in its work.

3. The Military Staff Committee shall be responsible under the Security Council for the strategic direction of any armed forces placed at the disposal

of the Security Council. Questions relating to the command of such forces shall be worked out subsequently.

4. The Military Staff Committee, with the authorization of the Security Council and after consultation with appropriate regional agencies, may establish regional subcommittees.

Article 48

1. The action required to carry out the decisions of the Security Council for the maintenance of international peace and security shall be taken by all the Members of the United Nations or by some of them, as the Security Council may determine.

2. Such decisions shall be carried out by the Members of the United Nations directly and through their action in the appropriate international agencies of which they are members.

Article 49

The Members of the United Nations shall join in affording mutual assistance in carrying out the measures decided upon by the Security Council.

Article 50

If preventive or enforcement measures against any state are taken by the Security Council, any other state, whether a Member of the United Nations or not, which finds itself confronted with special economic problems arising from the carrying out of those measures shall have the right to consult the Security Council with regard to a solution of those problems.

Article 51

Nothing in the present Charter shall impair the inherent right of individual or collective self-defense if an armed attack occurs against a Member of the United Nations, until the Security Council has taken the measures necessary to maintain international peace and security. Measures taken by Members in the exercise of this right of self-defense shall be immediately reported to the Security Council and shall not in any way affect the authority and responsibility of the Security Council under the present Charter to take at any time such action as it deems necessary in order to maintain or restore international peace and security.

فصل هفتم:

اقدام در موارد تهدید علیه صلح، نقض صلح، و اعمال تجاوز

ماده سی و نه:

شورای امنیت وجود هر گونه تهدید علیـه صـلح، نقـض صـلح، یـا عمـل تجـاوز را احـراز و توصیههایی خواهد نمود یا تصمیم خواهد گرفت که برای حفـظ یـا اعـاده صـلح و امنیـت بینالمللی به چه اقداماتی برطبق مواد 41 و 42 باید مبادرت شود.

ماده چهل:

به منظور جلوگیری از وخامت وضعیت، شورای امنیت میتواند قبل از آنکه بر طبـق مـاده 39 توصیههایی بنماید یا درباره اقداماتی که باید معمول گردد تصمیم بگیرد، از طرفهـای ذینفع بخواهد اقدامات موقتی را که شورای امنیت ضروری یا مطلـوب تشـخیص میدهـد انجام دهند. اقدامات موقتی مذکور به حقوق یا ادعاها یا موقعیت طرفهای ذینفـع لطمـهای وارد نخواهد کرد شورای امنیت تخلف در اجرای اقدامات موقتی را چنانکه باید و شـاید در نظر خواهد گرفت.

ماده چهل و یک:

شورای امنیت میتواند تصمیم بگیرد که برای اجرای تصمیمات آن شورا مبادرت بـه چـه اقداماتی که متضمن به کارگیری نیروی مسلح نباشد لازم است و میتواند از اعضای ملـل متحد بخواهد که به این قبیل اقدامات مبادرت ورزنـد ایـن اقـدامات ممکـن اسـت شـامل متوقف ساختن تمام یا قسمتی از روابط اقتصادی و ارتباطـات راهآهـن، دریـایی، هـوایی، پستی، تلگرافی، رادیویی، و سایر وسائل ارتباطی و قطع روابط سیاسی باشد.

ماده چهل و دو:

در صورتیکه شورای امنیت تشخیص دهد که اقدامات پیشبینی شـده در مـاده 41 کـافی نخواهد بود یا ثابت شده باشد که کافی نیست میتواند به وسیله نیروهای هوایی دریـایی یا زمینی به اقدامی که برای حفظ یا اعاده صلح و امنیت بینالمللی ضروری است مبـادرت کند. این اقدام ممکن است مشتمل بـر تظـاهرات و محاصـره و سـایر عملیـات نیروهـای هوایی، دریایی، یا زمینی اعضای ملل متحد باشد.

ماده چهل و سه:

1 _ کلیه اعضای ملل متحد به منظور شـرکت در حفـظ صـلح و امنیـت بینالمللـی متعهـد میشوند که نیروهای مسلح و تسهیلات منجمله حق عبور لازم برای حفظ صـلح و امنیـت بینالمللی را بنا به درخواست شورای امنیت و بر طبق موافقتنامه یا موافقتهای خـاص در اختیار آن شورا قرار دهند.

2 _ موافقتنامه یا موافقتنامههای مـذکور تعـداد و نـوع نیروهـا، درجـه آمـادگی و قرارگـاه عمومی آنها و ماهیت تسهیلات و کمکهایی را که باید ارائه گردد، معین مینماید.

3 _ مذاکرات مربوط به موافقتنامه یا موافقتنامههای مزبور به ابتکار شورای امنیت هرچه زودتر صورت خواهد گرفت. این موفقتنامهها بینشورای امنیت و اعضاء یا بین شورای امنیت و گروههایی از اعضا منعقد خواهد گردید و کشورهای امضا کننده باید آن را بر طبق مقررات قوانین اساسی خود تصویب نمایند.

ماده چهل و چهار :

هرگاه شورای امنیت تصمیم به اسـتفاده نیـرو بگیـرد قبـل از آنکـه از عضـوی کـه در شـورا نماینده ندارد درخواست تدارک نیروهای مسلح برای انجام تعهدات متقابل بـه موجـب مـاده 43 بنماید، باید عضو مزبور را در صـورت تمایـل خـود آن عضـو بـه شـرکت در تصـمیمات شورای امنیت مربوط به استفاده از قسمتهایی از نیروهای مسلح آن عضو دعوت نماید.

ماده چهل و پنج:

برای اینکه سازمان ملل متحد قادر به انجام اقدامات فوری نظامی باشد اعضاء باید قسمتهایی از نیروی هوایی خود را به طوریکه قابل استفاده فوری برای عملیات اجرایای دسته جمعی بینالمللی باشد، آماده نگهدارند. مقدار و درجه آمادگی این قسمتها و طرحهای عملیات دسته جمعی آنان در حدود مقرر در موافقتنامه یا موافقتنامههای مخصوص اشاره شده در ماده 43 توسط شورای امنیت و با کمیته ستاد نظامی تعیین خواهد شد.

ماده چهل و شش:

طر حهای به کار گیری نیروی مسلح را شورای امنیت با کمک کمیته ستاد نظامی تنظیم میکند.

ماده چهل و هفت:

1 _ برای راهنمایی و کمک به شورای امنیت درباره کلیه مسائل مربوط به نیازمندیهای نظامی شورای امنیت برای حفظ صلح و امنیت بینالمللی و همچنین برای به کارگیری و فرماندهی نیروهای مسلحی که در اختیار شورا قرارداده شده و تنظیم تسـلیحات و خلـع سلاح احتمالی یک کمیته ستاد نظامی تاسیس میشود.

2 ل كمیته ستاد نظامی مركب خواهد بود از روسای ستاد اعضای دائم شورای امنیت یا نمایندگان آنها هرگاه حسن اجرای وظایف كمیته ستاد نظامی شركت عضوی از اعضای ملل متحد را كه در كمیته نماینده دائم ندارد ایجاد نماید آن عضو از طرف كمیته ستاد نظامی برای شركت در كارها دعوت خواهد شد.

3 ۔ کمیته ستاد نظامی تحت نظر شورای امنیت مسئول هدایت سوق الجیشی هر یک از نیروهای مسلحی که در اختیار شورا قرار داده شده خواهـد بـود. موضـوعات مربـوط بـه فرماندهی اینگونه نیروها بعداً ترتیب داده خواهد شد.

5 ۔ کمیته ستاد نظامی میتواند با اجازه شورای امنیت و پس از مشورت با سازمانهای مناسب کمیتههای فرعی منطقهای تاسیس نماید.

ماده چهل و هشت:

برای اجرای تصمیمات شورای امنیت جهت حفظ صلح و امنیت بینالمللی همه یا
 بعضی از اعضای ملل متحد به تشخیص شورای امنیت اقدام لازم معمول خواهند داشت.
 2 _ اعضای ملل متحد مستقیماً و به وسیله اقدامات خود در سازمانهای بینالمللی مربوط

که عضو آن هستند تصمیمات مذکور را اجرا خواهند کرد.

ماده چهل و نه:

اعضای ملل متحد در دادن کمک متقابل به یکدیگر برای اجرای تصمیمات متخذه از طرف شورای امنیت تشریک مساعی خواهند کرد.

ماده پنجاه:

هرگاه شورای امنیت اقدامات احتیاطی یا قهری علیه کشوری معمول دارد هر کشور دیگر که خود را مواجه با مشکلات اقتصادی خاصی ناشی از اجـرای آن اقـدامات بیابـد اعـم از اینکه عضو ملل متحد باشد یا نباشد، حـق خواهـد داشـت در مـورد حـل آن مشـکلات بـا شورای امنیت مشورت نماید.

ماده پنجاه و یک:

در صورت وقوع حمله مسلحانه علیه یک عضو ملل متحد، تا زمانیکه شورای امنیت اقـدام لازم برای حفظ صلح و امنیت بینالمللی را به عمل آورد هیچیک از مقررات این منشور بـه حق ذاتی دفاع از خود (خواه فردی یا دسته جمعی) لطمهای وارد نخواهد کرد. اعضاء باید اقداماتی را که در اعمال این حق دفاع از خود به عمـل میآورنـد فـوراً بـه شـورای امنیـت گزارش دهند. این اقدامات به هیچ وجه در اختیار و مسئولیتی که شورای امنیت بـر طبـق این منشور دارد و به موجب آن برای حفظ و اعاده صلح و امنیت بینالمللی و در هـر موقـع که ضروری تشخیص دهد اقدام لازم به عمل خواهد آورد تاثیری نخواهد داشت.

- *** -

CHAPTER VIII REGIONAL ARRANGEMENTS

Article 52

1. Nothing in the present Charter precludes the existence of regional arrangements or agencies for dealing with such matters relating to the maintenance of international peace and security as are appropriate for regional action, provided that such arrangements or agencies and their activities are consistent with the Purposes and Principles of the United Nations.

2. The Members of the United Nations entering into such arrangements or constituting such agencies shall make every effort to achieve pacific settlement of local disputes through such regional arrangements or by such regional agencies before referring them to the Security Council.

3. The Security Council shall encourage the development of pacific settlement of local disputes through such regional arrangements or by such regional agencies either on the initiative of the states concerned or by reference from the Security Council.

4. This Article in no way impairs the application of .Articles 34 and 35.

Article 53

1. The Security Council shall, where appropriate, utilize such regional arrangements or agencies for enforcement action under its authority. But no enforcement action shall be taken under regional arrangements or by regional agencies without the authorization of the Security Council* with the exception

of measures against any enemy state, as defined in paragraph 2 of this Article, provided for pursuant to Article 107 or in regional arrangements directed against renewal of aggressive policy on the part of any such state, until such time as the Organization may, on request of the Governments concerned, be charged with the responsibility for preventing further aggression by such a state.

2. The term enemy state as used in paragraph 1 of this Article applies to any state which during the Second World War has been an enemy of any signatory of the present Charter.

Article 54

The Security Council shall at all times be kept fully informed of activities undertaken or in contemplation under regional arrangements or by regional agencies for the maintenance of international peace and security.

فصل هشتم: قراردادهای منطقهای

ماده پنجاه و دو:

1 _ هیچیک از مقررات این منشور مانع وجود قراردادها یا موسسات منطقهای برای انجام امور مربوط به حفظ صلح و امنیت بینالمللی که متناسب بـرای اقـدامات منطقـهای باشـد نیست مشروط بر اینکه اینگونه قراردادها یا موسسات و فعالیتهای آنها با مقاصـد و اصـول ملل متحد سازگار باشد.

2 _ اعضای ملل متحد که چنین قراردادهایی را منعقد مینمایند یا چنین موسساتی را تاسیس میکنند هرگونه کوششی را برای حل و فصل مسالمتآمیز اختلاف ات محل ی از طریـق ایـن قراردادها یا موسسات منطقهای قبل از مراجعه به شورای امنیت به کار خواهند برد.

3 ـ شورای امنیت توسعه حل و فصـل مسـالمتآمیز اختلافـات محلـی را از طریـق چنـین قراردادها یا موسسات منطقهای چه به ابتکار کشورهای ذینفـع و چـه بـا ارجـاع از طـرف شورای امنیت تشویق مینماید.

4 ـ این ماده به هیچ وجه لطمهای به اجرای مواد 34 و 35 نخواهد زد.

ماده پنجاه و سه:

1 _ شورای امنیت در موارد مقتضی از چنین قراردادها یا موسسات منطقهای برای عملیات اجرایی تحت اختیار خود استفاده خواهد کرد. ولی هیچگونه عملیات اجرایی به موجب قراردادهای منطقهای یا توسط موسسات منطقهای بدون اجازه شورای امنیت صورت نخواهد گرفت. اقداماتی که در اجرای ماده 107 یا به موجب قراردادهای منطقهای بر علیه هر کشور دشمن به شرحی که در بند دوم این ماده تعریف شده است یا برعلیه تجدید سیاست تجاوز کارانه از طرف چنین کشوری انجام میشود تا زمانیکه سازمان ملل متحد بنابر درخواست کشورهای ذینفع مسئولیت جلوگیری از تجاوزات بیشتر چنین کشوری را به عهده گیرد از این قاعده مستثنی است.

ماده پنجاه و چهار :

فعالیتهایی که به موجب قراردادهای منطقهای یا به وسیله موسسات منطقهای برای حفظ صلح و امنیت بینالمللی انجام میگیرد یا مورد نظر است باید در همه مواقع به طور کامل به اطلاع شورای امنیت برسد.

CHAPTER IX INTERNATIONAL ECONOMIC AND SOCIAL COOPERATION

- *** -

Article 55

With a view to the creation of conditions of stability and well-being which are necessary for peaceful and friendly relations among nations based on respect for the principle of equal rights and self-determination of peoples, the United Nations shall promote:

A. higher standards of living, full employment, and conditions of economic and social progress and development;

B. solutions of international economic, social, health, and related problems; and international cultural and educational cooperation; and

C. universal respect for, and observance of, human rights and fundamental freedoms for all without distinction as to race, sex, language, or religion.

Article 56

All Members pledge themselves to take joint and separate action in cooperation with the Organization for the achievement of the purposes set forth in Article 55.

Article 57

1. The various specialized agencies, established by intergovernmental agreement and having wide international responsibilities, as defined in their basic instruments, in economic, social, cultural, educational, health, and related fields, shall be brought into relationship with the United Nations in accordance with the provisions of Article 63.

2. Such agencies thus brought into relationship with the United Nations are hereinafter referred to as specialized agencies.

Article 58

The Organization shall make recommendations for the coordination of the policies and activities of the specialized agencies.

Article 59

The Organization shall, where appropriate, initiate negotiations among the states concerned for the creation of any new specialized agencies required for the accomplishment of the purposes set forth in Article 55.

Article 60

Responsibility for the discharge of the functions of the Organization set forth in this Chapter shall be vested in the General Assembly and, under the authority of the General Assembly, in the Economic and Social Council, which shall have for this purpose the powers set forth in Chapter X.

فصل نهم: همکاری اقتصادی و اجتماعی بینالمللی

ماده پنجاه و پنج:

با توجه به ضرورت ایجاد شرایط ثبات و رفاه برای تامین روابـط مسـالمتآمیز و دوسـتانه بینالملل براساس احترام به اصل تساوی حقوق و خودمختاری ملل، سـازمان ملـل متحـد امور زیر را تشویق خواهد کرد.

الف ـ بالا بردن سطح زندگی، فراهم ساختن کار برای حصول شـرایط ترقـی و توسـعه در نظام اقتصادی و اجتماعی؛

<mark>ب ـ</mark> حل مسائل بینالملل اقتصادی، اجتمـاعی، بهداشـتی و مسـائل مربـوط بـه آنهـا و همکاری بینالمللی فرهنگی و آموزش؛ و

پ _ احترام جهانی و موثر حقوق بشر و آزادیهای اساسی برای همـه بـدون تبعـیض از حیث نژاد، جنس و زبان یا مذهب.
ماده پنجاه و شش:

کلیه اعضا متعهد میشوند که برای نیـل بـه مقاصـد مـذکور در مـاده 55 در همکـاری بـا سازمان ملل متحد اقدامات فردی یا دسته جمعی معمول دارند.

ماده پنجاه و هفت:

1 _ موسسات تخصصی مختلف که به موجب موافقتنامه بین کشورها تاسیس و بـر طبـق اساسنامههای خود در زمینههای اقتصادی، اجتمـاعی، فرهنگـی، آموزشـی، بهداشـتی و سایر رشتههای مرتبط دارای مسئولیتهای وسیع بینالمللی هستند بر طبق مقـررات مـاده 63 وابسته به سازمان ملل متحد خواهند شد.

2 _ موسساتی که اینگونه وابسته به ملل متحد میشوند از این پس به عنوان موسسات تخصصی ذکر خواهند شد.

ماده پنجاه و هشت:

سازمان برای هماهنگ کـردن برنامـهها و فعالیتهـای موسسـات تخصصـی توصـیههایی خواهد کرد.

ماده پنجاه و نه:

سازمان در صورت اقتضا موجبات مذاکرات بین کشورهای ذینفع را بـرای ایجـاد هرگونـه موسسات تخصصی جدیدی که برای نیل به مقاصـد مـذکور در مـاده 55 ضـروری باشـد فراهم میکند.

ماده شصت:

مسئولیت اجرای وظایف سازمان که در این فصل مقرر است بــر عهـده مجمـع عمـومی و تحت نظر مجمع عمومی به عهده شورای اقتصادی و اجتماعی اســت کـه بــه ایــن منظـور دارای اختیارات مذکور در فصل ده است.

CHAPTER X THE ECONOMIC AND SOCIAL COUNCIL

Composition

Article 61

1. The Economic and Social Council shall consist of eighteen Members of the United Nations elected by the General Assembly.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, six members of the Economic and Social Council shall be elected each year for a term of three years. A retiring member shall be eligible for immediate re-election.

3. At the first election, eighteen members of the Economic and Social Council shall be chosen. The term of office of six members so chosen shall expire at the end of one year, and of six other members at the end of two years, in accordance with arrangements made by the General Assembly.

4. Each member of the Economic and Social Council shall have one representative.

Functions and Powers

Article 62

1. The Economic and Social Council may make or initiate studies and reports with respect to international economic, social, cultural, educational, health, and related matters and may make recommendations with respect to any such matters to the General Assembly, to the Members of the United Nations, and to the specialized agencies concerned.

2. It may make recommendations for the purpose of promoting respect for, and observance of, human rights and fundamental freedoms for all.

3. It may prepare draft conventions for submission to the General Assembly, with respect to matters falling within its competence.

4. It may call, in accordance with the rules prescribed by the United Nations, international conferences on matters falling within its competence.

Article 63

1. The Economic and Social Council may enter into agreements with any of the agencies referred to in Article 57, defining the terms on which the agency concerned shall be brought into relationship with the United Nations. Such agreements shall be subject to approval by the General Assembly.

2. It may coordinate the activities of the specialized agencies through consultation with and recommendations to such agencies and through recommendations to the General Assembly and to the Members of the United Nations.

Article 64

1. The Economic and Social Council may take appropriate steps to obtain regular reports from the specialized agencies. It may make arrangements with the Members of the United Nations and with the specialized agencies to obtain reports on the steps taken to give effect to its own recommendations and to recommendations on matters falling within its competence made by the General Assembly.

2. It may communicate its observations on these reports to the General Assembly.

Article 65

The Economic and Social Council may furnish information to the Security Council and shall assist the Security Council upon its request.

Article 66

1. The Economic and Social Council shall perform such functions as fall within its competence in connection with the carrying out of the recommendations of the General Assembly.

2. It may, with the approval of the General Assembly, perform services at the request of Members of the United Nations and at the request of specialized agencies.

3. It shall perform such other functions as are specified elsewhere in the present Charter or as may be assigned to it by the General Assembly.

Voting

Article 67

1. Each member of the Economic and Social Council shall have one vote.

2. Decisions of the Economic and Social Council shall be made by a majority of the members present and voting.

Procedure

Article 68

The Economic and Social Council shall set up commissions in economic and social fields and for the promotion of human rights, and such other commissions as may be required for the performance of its functions.

Article 69

The Economic and Social Council shall invite any Member of the United Nations to participate, without vote, in its deliberations on any matter of particular concern to that Member.

Article 70

The Economic and Social Council may make arrangements for representatives of the specialized agencies to participate, without vote, in its deliberations and in those of the commissions established by it, and for its representatives to participate in the deliberations of the specialized agencies.

Article 71

The Economic and Social Council may make suitable arrangements for consultation with nongovernmental organizations which are concerned with matters within its competence. Such arrangements may be made with international organizations and, where appropriate, with national organizations after consultation with the Member of the United Nations concerned.

Article 72

1. The Economic and Social Council shall adopt its own rules of procedure, including the method of selecting its President.

2. The Economic and Social Council shall meet as required in accordance with its rules, which shall include provision for the convening of meetings on the request of a majority of its members.

فصل دهم: شورای اقتصادی و اجتماعی

تركيب

ماده شصت و یک:

1 _ شورای اقتصادی و اجتماعی مرکب از 54 عضو ملل متحد خواهد بود که توسط مجمع عمومی انتخاب می شوند.

2 _ با رعایت مقررات بند سوم همه ساله هیجده (18) عضو شورای اقتصادی و اجتماعی برای مدت سه سال انتخاب میشوند. عضوی که خارج می گردد قابل انتخاب مجدد است.

54 ـ در نخستین انتخاب پس از افزایش اعضای شورای اقتصادی و اجتماعی از 27 بـ 54 علاوه بر اعضایی که به جای نه عضوی که دوره خدمت شان پایان یافته انتخاب میشـوند 27 عضو جدید انتخاب خواهند شد. دوره خدمت نه عضو از این 27 عضو اضـافی پـس از یک سال و نه عضو دیگر در پایـان سـال دوم بـه نحـوی کـه از طـرف مجمـع ملـی مقـرر می شود خاتمه مییابد.

وظایف و اختیارات

ماده شصت و دو:

1 _ شـورای اقتصادی و اجتماعی میتواند مطالعات و گزارشهایی درباره مسائل بینالمللی مربوط به امور اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، آموزشی بهداشتی و سایر امور مربوط انجام داده یا تهیه نماید یا موجبات انجام یا تهیه آن را فـراهم آورد و در مـورد اینگونه امـور بـه مجمع عمـومی و اعضای ملـل متحـد و موسسات تخصصی مربـوط توصیههایی بنماید.

2 _ شورای اقتصادی و اجتماعی میتواند به منظور تشویق احترام واقعی حقوق بشـر و آزادیهای اساسی برای همه توصیههایی بنماید.

3- شورای اقتصادی و اجتماعی میتواند در خصوص اموری که در صلاحیت آن قرار دارد پیشنویس مقاوله نامههایی برای تقدیم به مجمع عمومی تهیه نماید.

4 _ شورای اقتصادی و اجتماعی میتواند در خصوص مسائلی کـه در صـلاحیت آن قـرار دارد کنفرانسهای بینالمللی بر طبق قواعد مقرر از طرف ملل متحد ترتیب دهد.

ماده شصت و سه:

1 _ شورای اقتصادی و اجتماعی میتواند با هریک از موسسات تخصصی مذکور در ماده 57 قراردادهایی منعقد کند و شرایطی را که به موجب آن موسسه مربوطه وابسته به ملل متحد خواهد گردید معین نماید. اینگونه قراردادها باید به تصویب مجمع عمومی برسد.

2 _ شورای اقتصادی و اجتماعی میتواند از طریق مشاوره با موسسات تخصصی و توصیه به آنها و توصیه به مجمع عمومی و اعضای ملل متحد فعالیتهای موسسات تخصصی را هماهنگ سازد.

ماده شصت و چهار :

1 _ شـورای اقتصـادی و اجتمـاعی میتوانـد بـرای بدسـت آوردن گزارشهـای مـنظم موسسات تخصصی اقدامات مقتضی به عمل آورد. شورای اقتصادی و اجتماعی میتوانـد برای بدست آوردن گزارشهایی در خصوص اقداماتی که برای اجرای توصیههای خـود و توصیههایی که توسط مجمع عمومی راجع به امور داخل در صلاحیت شورا به عمل آمـده است با اعضای ملل متحد و موسسات تخصصی ترتیباتی بدهد. 2 _ شورای اقتصادی و اجتماعی میتواند ملاحظات خود را درباره این گزارشها به مجمع عمومی بفرستد.

ماده شصت و پنج:

شورای اقتصادی و اجتماعی میتواند اطلاعاتی در اختیار شورای امنیـت قـرار دهـد و بـه درخواست شورای امنیت به آن شورا کمک کند.

ماده شصت و شش:

1 _ شورای اقتصادی و اجتماعی در اجرای توصیههای مجمع عمومی وظایفی را که در حیطه صلاحیت آن شورا است انجام میدهد.

2 _ شورای اقتصادی و اجتماعی میتواند با تصویب مجمع عمومی خدماتی را که اعضای ملل متحد و موسسات تخصصی از آن شورا بخواهند انجام دهد.

3 _ شورای اقتصادی و اجتماعی وظایف دیگری را که در قسمتهای دیگر این منشور به عهده آن واگذار شده است یا ممکن است توسط مجمع عمومی بدان محول شود انجام میدهد.

رای گیری

ماده شصت و هفت:

<mark>1 ـ</mark> هر عضو شورای اقتصادی و اجتماعی دارای یک رای خواهد بود.

2 ۔ تصویب شورای اقتصادی و اجتماعی با اکثریت آراء اعضای حاضر و رای دھندہ گرفتہ می می شود.

آئين کار

ماده شصت و هشت:

شورای اقتصادی و اجتماعی کمیسیونهایی بـرای مسـائل اقتصـادی و اجتمـاعی و تـرویج حقوق بشر همچنین هرگونه کمیسیونهای دیگری کـه بـرای اجـرای وظـایفش ضـروری باشد تاسیس میکند.

ماده شصت و نه:

شورای اقتصادی و اجتماعی از هر یک از اعضای ملـل متحـد بـرای شـرکت در مـذاکرات مربوط به هر موضوعی که آن عضو به نحو خاصی در آن ذینفع است دعوت خواهـد کـرد بدون آنکه عضو مزبور حق رای داشته باشد.

ماده هفتاد:

شورای اقتصادی و اجتماعی میتواند ترتیباتی بدهد که نماینـدگان موسسـات تخصصـی بدون حق رای در مـذاکرات شـورا و کمیسـیونهایی کـه توسـط آن تاسـیس میگردنـد و همچنین نمایندگان خود شورا در مذاکرات موسسات تخصصی شرکت جویند.

ماده هفتاد و یک:

شورای اقتصادی و اجتماعی میتواند برای مشاوره با سازمانهای غیر دولتی کـه بـه امـور در حیطه صلاحیت شورا اشتغال دارند هرگونه تدابیر مناسب اتخاذ نماید. این ترتیـب هـا ممکن است درباره سازمانهای بینالمللی در جایی که اقتضا نماید، درباره سازمانهای ملی پس از مشورت با عضو ذینفع ملل متحد اعمال گردد.

ماده هفتاد و دو:

1 _ شورای اقتصادی و اجتماعی آئیننامه داخلی خود را تنظیم مینماید و در آن طرز انتخاب رئیس شورا را معین میکند.

2 _ شورای اقتصادی و اجتماعی در مواقع لازم بر طبق آئیننامه داخلی خود تشکیل جلسه میدهد. آئین نامه مزبور شامل مقررات مربوط به تشکیل جلسات به درخواست اکثریت اعضای شورا خواهد بود.

CHAPTER XI DECLARATION REGARDING NON-SELF-GOVERNING TERRITORIES

Article 73

Members of the United Nations which have or assume responsibilities for the administration of territories whose peoples have not yet attained a full measure of self-government recognize the principle that the interests of the inhabitants of these territories are paramount, and accept as a sacred trust the obligation to promote to the utmost, within the system of international peace and security established by the present Charter, the well-being of the inhabitants of these territories, and, to this end:

A. to ensure, with due respect for the culture of the peoples concerned, their political, economic, social, and educational advancement, their just treatment, and their protection against abuses;

B. to develop self-government, to take due account of the political aspirations of the peoples, and to assist them in the progressive development of their free political institutions, according to the particular circumstances of each territory and its peoples and their varying i stages of advancement;

C. to further international peace and security;

D. to promote constructive measures of development, to encourage research, and to cooperate with one another and, when and where appropriate, with specialized international bodies with a view to the practical achievement of the social, economic, and scientific purposes set forth in this Article; and

E. to transmit regularly to the Secretary-General for information purposes, subject to such limitation as security and constitutional considerations may require, statistical and other information of a technical nature relating to economic, social, and educational conditions in the territories for which they are respectively responsible other than those territories to which Chapters XII and XIII apply.

Article 74

Members of the United Nations also agree that their policy in respect of the territories to which this Chapter applies, no less than in respect of their metropolitan areas, must be based on the general principle of good-neighborliness, due account being taken of the interests and well-being of the rest of the world, in social, economic, and commercial matters.

فصل يازدهم: اعلاميه راجع به سرزمينهاى غير خودمختار (مستعمره)

ماده هفتاد و سه:

اعضای ملل متحد که مسئولیت اداره سرزمینهایی را که مردم آن هنوز به درجه کامل حکومت خودمختاری نائل نشدهاند بر عهده دارند یا بعهده میگیرند اصل اولویت منافع سکنه این سرزمینها را به رسمیت میشناسند و تعهد پیشبرد رفاه سکنه این سرزمینها را به منتها درجه و در حدود اصول مربوط به صلح و امنیت بینالمللی به شرح مقرر در این منشور به عنوان یک ماموریت مقدس قبول نموده و برای این منظور متقبل میشوند که: الف _ با توجه به فرهنگ سکنه مربوط ه پیشـرفت سیاسـی، اقتصـادی، اجتمـاعی، و آموزشی آنان را تامین نمایند. رفتارشان با سکنه مزبور عادلانه بوده و از آنان در مقابل اجحافات حمایت نمایند؛

ب _ حکومت خودمختاری را توسعه دهنـد، آمـار سیاسـی سـکنه را رعایـت نماینـد و بـرطبـق اوضـاع و احـوال خـاص هـر سـرزمین و مـردم آن و بنـابر مـدارج مختلـف پیشرفتشان آنان را در توسعه تدریجی موسسات سیاسی آزاد یاری کنند؛

پ _ در تحکیم صلح و امنیت بینالمللی بکوشند؛

ت _ اقدامات سازنده توسعهای را تـرویج نماینـد و بـه منظـور آنکـه عمـلاً بـه مقاصـد اجتماعی، اقتصادی و علمی مذکور در این ماده نائل شوند پژوهشهای علمی را تشویق نمایند و با یکدیگر در مواقع و موارد مقتضی با سازمانهای بینالمللی تخصصی همکاری کنند؛

ث _ جز در مواردیکه مقتضیات امنیت و ملاحظ ات ناشی از قوانین اساسی ایج اب نماید آمار و سایر اطلاعاتی را که دارای جنبه فنی و مربوط به شرایط اقتصادی – اجتماعی و آموزشی سرزمینه ایی است که هر یک مسئول آن هستند غیر از سرزمینهای مشمول مقررات فصول 12 و 13 جهت اطلاع مرتباً برای دبیر کل ملل متحد بفرستند.

ماده هفتاد و چهار :

اعضای سازمان ملل متحد همچنین موافقت میکنند که خط مشی آنها چه در سرزمینهای مشمول مقررات این فصل و چـه در قلمـرو خـاک اصـلی خـود آنهـا در امـور اجتمـاعی، اقتصادی و تجارتی با رعایت ملاحظات لازم از حیث منافع و رفـاه سـایر نقـاط جهـان بـر اساس اصل کلی حسن همجواری استوار باشد.

....

CHAPTER XII INTERNATIONAL TRUSTEESHIP SYSTEM

Article 75

The United Nations shall establish under its authority an international trusteeship system for the administration and supervision of such territories as may be placed thereunder by subsequent individual agreements. These territories are hereinafter referred to as trust territories.

Article 76

The basic objectives of the trusteeship system, in accordance with the Purposes of the United Nations laid down in Article 1 of the present Charter, shall be:

A. to further international peace and security;

B. to promote the political, economic, social, and educational advancement of the inhabitants of the trust territories, and their progressive development towards self-government or independence as may be appropriate to the particular circumstances of each territory and its peoples and the freely expressed wishes of the peoples concerned, and as may be provided by the terms of each trusteeship agreement;

C. to encourage respect for human rights and for fundamental freedoms for all without distinction as to race, sex, language, or religion, and to encourage recognition of the interdependence of the peoples of the world; and

D. to ensure equal treatment in social, economic, and commercial matters for all Members of the United Nations and their nationals, and also equal treatment for the latter in the administration of justice, without prejudice to the attainment of the foregoing objectives and subject to the provisions of Article 80.

Article 77

1. The trusteeship system shall apply to such territories in the following categories as may be placed thereunder by means of trusteeship agreements:

A. territories now held under mandate;

B. territories which may be detached from enemy states as a result of the Second World War; and

C. territories voluntarily placed under the system by states responsible for their administration.

2. It will be a matter for subsequent agreement as to which territories in the foregoing categories will be brought under the trusteeship system and upon what terms.

Article 78

The trusteeship system shall not apply to territories which have become Members of the United Nations, relationship among which shall be based on respect for the principle of sovereign equality.

Article 79

The terms of trusteeship for each territory to be placed under the trusteeship system, including any alteration or amendment, shall be agreed upon by the states directly concerned, including the mandatory power in the case of territories held under mandate by a Member of the United Nations, and shall be approved as provided for in Articles 83 and 85.

Article 80

1. Except as may be agreed upon in individual trusteeship agreements, made under Articles 77, 79, and 81, placing each territory under the trusteeship system, and until such agreements have been concluded, nothing in this Chapter shall be construed in or of itself to alter in any manner the rights whatsoever of any states or any peoples or the terms of existing international instruments to which Members of the United Nations may respectively be parties.

2. Paragraph 1 of this Article shall not be interpreted as giving grounds for delay or postponement of the negotiation and conclusion of agreements for placing mandated and other territories under the trusteeship system as provided for in Article 77.

Article 81

The trusteeship agreement shall in each case include the terms under which the trust territory will be administered and designate the authority which will exercise the administration of the trust territory. Such authority, hereinafter called the administering authority, may be one or more states or the Organization itself.

Article 82

There may be designated, in any trusteeship agreement, a strategic area or areas which may include part or all of the trust territory to which the agreement applies, without prejudice to any special agreement or agreements made under Article 43.

Article 83

1. All functions of the United Nations relating to strategic areas, including the approval of the terms of the trusteeship agreements and of their alteration or amendment, shall be exercised by the Security Council.

2. The basic objectives set forth in Article 76 shall be applicable to the people of each strategic area.

3. The Security Council shall, subject to the provisions of the trusteeship agreements and without prejudice to security considerations, avail itself of the assistance of the Trusteeship Council to perform those functions of the United Nations under the trusteeship system relating to political, economic, social, and educational matters in the strategic areas.

Article 84

It shall be the duty of the administering authority to ensure that the trust territory shall play its part in the maintenance of international peace and security. To this end the administering authority may make use of volunteer forces, facilities, and assistance from the trust territory in carrying out the obligations towards the Security Council undertaken in this regard by the administering authority, as well as for local defense and the maintenance of law and order within the trust territory.

Article 85

1. The functions of the United Nations with regard to trusteeship agreements for all areas not designated as strategic, including the approval of the terms of the trusteeship agreements and of their alteration or amendment, shall be exercised by the General Assembly.

2. The Trusteeship Council, operating under the authority of the General Assembly, shall assist the General Assembly in carrying out these functions.

فصل دوازدهم: نظام قيمومت بينالمللي

ماده هفتاد و پنج:

سازمان ملل متحد تحت نظر خود یک نظام بینالمللی قیمومت برای اداره و سرپرستی سرزمینهایی که ممکن است به موجب موافقتنامههای خـاص بعـداً تحـت اداره آن قـرار گیرد برقرار مینماید این سرزمینها از ایـن پـس بـه نـام (سـرزمینهای تحـت قیمومـت) خوانده خواهد شد.

ماده هفتاد و شش:

هدفهای اساسی نظام قیمومت بر طبق مقاصد ملل متحد به شرح مندرج در ماده یک این منشور عبارتست از :

الف _ پیشبرد تحکیم صلح و امنیت بینالمللی؛

<mark>ب ـ</mark> کمک به پیشرفت سیاسی، اقتصـادی، اجتمـاعی و آموزشـی سـکنه سـرزمینهای تحت قیمومت و پیشبرد تدریجی آنـان بسـوی حکومـت خودمختـاری یـا اسـتقلال بـر حسب اقتضاء با توجه به اوضـاع و احـوال خـاص هـر سـرزمين، مـردم آن و تمـايلات مردم مزبور كه به نحو آزادانه ابراز شده باشد و برطبق مقرراتی كـه ممكـن اسـت در هر قرارداد قيمومت پيشبينی شده باشد؛

پ _ تشویق احترام به حقوق بشر و آزادیهای اساسی برای همه بـدون تمـایز از حیـث نژاد، جنس، زبان یا مذهب و تشویق شناسایی این معنـی کـه ملـل جهـان بـه یکـدیگر نیازمند هستند؛

ت _ تامین رفتار یکسان در امور اجتماعی، اقتصادی و تجاری برای تمـام اعضـای ملـل متحد و اتباع آنها و همچنین رفتار یکسان در اجرای عدالت برای اتباع مزبور بدون آنکـه به حصول هدفهای مذکور خللی وارد شود و با رعایت مقررات ماده 80.

ماده هفتاد و هفت:

<mark>1</mark> ـ نظام قیمومت شامل سرزمینهایی میشود که در ردیفهای ذیـل قـرار دارنـد و ممکـن است به موجب قراردادهای قیمومت تحت این نظام درآیند:

الف ـ سرزمینهایی که اکنون تحت وصایت هستند.

<mark>ب ـ</mark> سرزمینهایی که ممکن است در نتیجه جنگ جهـانی دوم از کشـورهای دشـمن مجـزا *گر*دند.

2 ـ سرزمینهایی که به میل و اراده کشورهای مسئول اداره آنها تحت این نظام قرار داده شود.

3 ـ به موجب یک موافقتنامه بعدی تعیین خواهد شـد کـه چـه سـرزمینهـایی از ردیفهـای سابقالذکر با چه شرایطی تحت نظام قیمومت در خواهد آمد.

ماده هفتاد و هشت:

نظام قیمومت شامل سرزمینهایی که به عضـویت ملـل متحـد درآمدهانـد نخواهـد شـد و روابط بین آنها براساس احترام به اصل تساوی حاکمیت است.

ماده هفتاد و نه:

شرایط قیمومت برای هر سرزمینی که تحت نظ ام قیموم ت قـرار میگیـرد و همچنـین تغییر و اصلاح شرایط مذکور موضوع موافقتنامههای منعقده بین کشورهایی کـه مسـتقیماً ذینفع هستند منجمله کشورهای وصی در مورد سرزمینهای تحت وصایت یکی از اعضـای ملل متحد خواهد بود و به ترتیب مقرر در مواد 83 و 85 به تصویب خواهد رسید.

ماده هشتاد:

1 _ به استثنای آنچه در هریک از قراردادهای خاص قیمومت که بر طبق مواد 77 و 79 و 81 منعقد میشود و سرزمینی را تحت نظام قیمومت در میآورد ممکن است مورد موافقت قرار گیرد و تا زمان انعقاد چنین قراردادهایی هیچیک از مقررات این فصل نباید طوری تعبیر شود که به نحوی در حقوق هیچ کشور یا مردمی یا در مقررات اسناد موجود بینالمللی که اعضای ملل متحد ممکن است طرف آن باشند تغییری بدهد.

2 ـ بند اول این ماده نباید طوری تفسیر گردد که موجبات تاخیر و تعویق مـذاکره و عقـد قراردادهای ناظر به تحت نظام قیمومت قـرار دادن سـرزمینهای تحـت وصـایت و سـایر سرزمینها به شرح مقرر در ماده 77 را فراهم کند.

ماده هشتاد و یک:

قرارداد قیمومت در هر مورد شامل شرایطی خواهد بود که بـر طبـق آن سـرزمین تحـت قیمومت اداره خواهد شد و مقامی را که اداره سرزمین تحت قیمومت را به عهده خواهـد داشت تعیین مینماید این مقام که از این پـس مقـام اداره کننـده نامیـده میشـود ممکـن است یک یا چند دولت یا خود سازمان باشد.

ماده هشتاد و دو:

در هر قرارداد قیمومت ممکن است یک یا چند منطقه سوقالجیشی تعیین شود که شـامل تمام یا قسمتی از سرزمین تحت قیمومت موضوع آن قرارداد باشد بدون اینکه به قرارداد یا قراردادهای خاص منعقده در اجرای ماده 43 لطمهای وارد شود.

ماده هشتاد و سه:

1 _ کلیه وظایف ملل متحد مربوط به مناطق سوقالجیشی منجمله تصویب شرایط قرارداد قیمومت و تغییر و اصلاح احتمالی آن توسط شورای امنیت انجام می شود.

2 ـ هدفهای اساسی مذکور در مـاده 76 دربـاره مـردم هـر منطقـه سوقالجیشـی بایـد رعایت گردد.

3 _ شورای امنیت با رعایت قراردادهای قیمومت و بدون اینکه به مقتضیات امنیت لطمهای وارد آید در اجرای وظایفی که ملل متحد برطبق نظام قیمومت در امور سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و آموزشی مناطق سوقالجیشی عهدهدار است از کمکهای شورای قیمومت استفاده خواهد کرد.

ماده هشتاد و چهار :

مقام اداره کننده مکلف است مراقبت نماید که سرزمین تحت قیمومت سـهم خـود را در حفظ صلح و امنیت بینالمللی ایفاء نماید به این منظور مقـام اداره کننـده ممکـن اسـت در اجرای تعهداتی که در مقابل شورای امنیت بر عهده گرفتـه اسـت و همچنـین بـرای دفـاع محلی و حفظ نظم و قانون در داخل سرزمین تحت قیمومت استفاده نماید.

ماده هشتاد و پنج:

1 _ وظایف ملل متحد در مورد قراردادهای قیمومت کلیه مناطقی که سوق الجیشی قلمداد نشدهاند منجمله تصویب شرایط قرارداد قیمومت و تغییر و اصلاح آن توسط مجمع عمومی انجام می شود.

2 _ شورای قیمومت که تحت نظر مجمع عمومی عمل مینماید در اجرای این وظایف به مجمع عمومی کمک خواهد کرد.

CHAPTER XIII THE TRUSTEESHIP COUNCIL

Composition

Article 86

1. The Trusteeship Council shall consist of the following Members of the United Nations:

A. those Members administering trust territories;

B. such of those Members mentioned by name in Article 23 as are not administering trust territories; and

C. as many other Members elected for three-year terms by the General Assembly as may be necessary to ensure that the total number of members of the Trusteeship Council is equally divided between those Members of the United Nations which administer trust territories and those which do not.

2. Each member of the Trusteeship Council shall designate one specially qualified person to represent it therein.

Functions and Powers

Article 87

The General Assembly and, under its authority, the Trusteeship Council, in carrying out their functions, may:

A. Consider reports submitted by the administering authority;

B. Accept petitions and examine them in consultation with the administering authority;

C. Provide for periodic visits to the respective trust territories at times agreed upon with the administering authority; and

D. Take these and other actions in conformity with the terms of the trusteeship agreements.

Article 88

The Trusteeship Council shall formulate a questionnaire on the political, economic, social, and educational advancement of the inhabitants of each trust territory, and the administering authority for each trust territory within the competence of the General Assembly shall make an annual report to the General Assembly upon the basis of such questionnaire.

Voting

Article 89

1. Each member of the Trusteeship Council shall have one vote.

2. Decisions of the Trusteeship Council shall be made by a majority of the members present and voting.

Procedure

Article 90

1. The Trusteeship Council shall adopt its own rules of procedure, including the method of selecting its President.

2. The Trusteeship Council shall meet as required in accordance with its rules, which shall include provision for the convening of meetings on the request of a majority of its members.

Article 91

The Trusteeship Council shall, when appropriate, avail itself of the assistance of the Economic and Social Council and of the specialized agencies in regard to matters with which they are respectively concerned.

فصل سیزدهم: شورای قیمومت

تركيب

ماده هشتاد و شش:

1 _ شورای قیمومت مرکز از اعضای ملل متحد به شرح زیر خواهد بود. الف _ اعضاء اداره کننده سرزمینهای تحت قیمومت. ب _ آن عده از اعضایی که نامشان در ماده 23 ذکر شده و اداره سرزمین تحت قیمومتی را عهدهدار نیستند؛ و

پ _ اعضاء دیگری که به تعداد لازم از طرف مجمع عمومی برای یـک دوره سـه سـاله انتخاب میشوند به تعدادی که لازم است بـرای اینکـه مجمـوع عـده اعضـای شـورای قیمومت بطور تساوی بین اعضاء اداره کننده سرزمینهای تحت قیمومت و سایر اعضاء تقسیم گردد.

1 _ هر یک از اعضای شورای قیمومت شخص واجد صلاحیت خاصی را به سمت نماینده خود در شورای قیمومت تعیین مینماید.

وظایف و اختیارات

ماده هشتاد و هفت:

مجمع عمومی و تحت نظر آن شورای قیمومت در انجام وظایف خود میتوانند: الف ـ گزارشهای را مقام اداره کننده تسلیم میدارد مورد بررسی قرار دهند. ب ـ شکایات را قبول و آنها را با مشورت مقام اداره کننده رسیدگی نمایند. پ ـ ترتیبی دهند که از سرزمینهای تحت قیمومت در اوقاتی که مورد موافقت مقـام اداره کننده مربوطه است متناوباً بازدید به عمل آید. ث ـ این اقدامات و اقدامات دیگر را بر طبق شرایط قرارداد قیمومت انجام دهند.

ماده هشتاد و هشت:

شورای قیمومت پرسشنامهای درباره پیشرفت سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و آموزشـی سکنه هر سرزمین تحت قیمومت تهیه خواهد کرد و مقام اداره کننده هر سرزمین تحت قیمومت در حیطه صلاحیت مجمع عمومی براساس پرسشنامهای از نوع مذکور گـزارش سالانه به مجمع عمومی تقدیم خواهد کرد.

رای گیری

ماده هشتاد و نه:

<mark>1 ـ</mark> هر عضو شورای قیمومت دارای یک رای خواهد بود.

2 _ تصمیمات شورای قیمومت با رای اکثریت اعضاء حاضر و رای دهنده اتخاذ خواهد شد.

آئين کار

مادہ نود:

1 _ شورای قیمومت آئیننامه داخلی خود را تنظیم مینماید که ضمن آن ترتیب انتخاب رئیس شورا تعیین می شود.

2 _ شورای قیمومت بر حسب ضرورت بر طبق آئیننامه داخلی خود تشکیل جلسه میدهد. آئین نامه مزبور شامل مقررات مربوط به تشکیل جلسات به درخواست اکثریت اعضای شورا خواهد بود.

ماده نود و یک:

شـورای قیمومـت برحسـب مـورد از کمـک شـورای اقتصـادی و اجتمـاعی و موسسـات تخصصی در مورد اموری که مربوط به هر یک از آنهاست استفاده خواهد کرد.

- *** -

CHAPTER XIV THE INTERNATIONAL COURT OF JUSTICE

Article 92

The International Court of Justice shall be the principal judicial organ of the United Nations. It shall function in accordance with the annexed Statute, which is based upon the Statute of the Permanent Court of International Justice and forms an integral part of the present Charter.

Article 93

1. All Members of the United Nations are ipso facto parties to the Statute of the International Court of Justice.

2. A state which is not a Member of the United Nations may become a party to the Statute of the International Court of Justice on conditions to be determined in each case by the General Assembly upon the recommendation of the Security Council.

Article 94

1. Each Member of the United Nations undertakes to comply with the decision of the International Court of Justice in any case to which it is a party.

2. If any party to a case fails to perform the obligations incumbent upon it under a judgment rendered by the Court, the other party may have recourse to the Security Council, which may, if it deems necessary, make recommendations or decide upon measures to be taken to give effect to the judgment.

Article 95

Nothing in the present Charter shall prevent Members of the United Nations from entrusting the solution of their differences to other tribunals by virtue of agreements already in existence or which may be concluded in the future.

Article 96

1. The General Assembly or the Security Council may request the International Court of Justice to give an advisory opinion on any legal question.

2. Other organs of the United Nations and specialized agencies, which may at any time be so authorized by the General Assembly, may also request advisory opinions of the Court on legal questions arising within the scope of their activities.

فصل <mark>چهاردهم</mark>: دیوان بینالمللی دادگستری

ماده نود و دو:

دیوان بینالمللی دادگستری رکن قضایی اصلی ملل متحد خواهد بود. دیوان مزبور بر طبق اساسنامه پیوست که بر مبنای اساسنامه دیوان دائمی دادگستری بینالمللی تنظیم شده و جزء لاینفک این منشور است انجام وظیفه میکند.

ماده نود و سه:

1 - تمام اعضای ملل متحد به خودی خود قبول کنندگان اساسنامه دیوان بینالمللی دادگستری هستند.

2 ۔ هر کشوری که عضو ملل متحد نیست میتواند با قبول شرایطی که در هر مـورد بـر حسب توصیه شـورای امنیـت توسـط مجمـع عمـومی معـین میگـردد اساسـنامه دیـوان بینالمللی دادگستری را قبول نماید.

ماده نود و چهار :

1 _ هر عضو ملل متحد متعهد است در هر دعوایی که او طرف آن است از تصمیم دیـوان تبعیت نماید.

2 _ هرگاه طرف دعوایی از انجام تعهداتی که بر حسب رای دیوان برعهده او گذارده شده است تخلف کند طرف دیگر میتواند به شورای امنیت رجوع نماید و شورای مزبور ممکن است در صورتیکه ضروری تشخیص دهد توصیههایی نموده یا بـرای اجـرای رای دیـوان تصمیم به اقداماتی بگیرد.

ماده نود و پنج:

هیچیک از مقررات این منشور مانع اعضاء ملل متحد نخواهد شد که حل اختلافات خود را به موجب قراردادهای موجود یا قراردادهایی که در آینده منعقد خواهـد گردیـد بـه سـایر دادگاهها واگذار نمایند.

ماده نود و شش:

1 _ مجمع عمومی یا شورای امنیت میتواند درباره هر مساله حقوقی از دیوان بینالمللی دادگستری درخواست نظر مشورتی بنماید.

2 _ سایر ارکان ملل متحد و موسسات تخصصی که ممکن است احیاناً چنین اجازهای از مجمع عمومی تحصیل کرده باشند نیز میتوانند نظر مشورتی دادگاه را در مورد مسائل حقوقی مطروحه در حدود فعالیتهایشان بخواهند.

CHAPTER XV THE SECRETARIAT

Article 97

The Secretariat shall comprise a Secretary-General and such staff as the Organization may require. The Secretary-General shall be appointed by the General Assembly upon the recommendation of the Security Council. He shall be the chief administrative officer of the Organization.

Article 98

The Secretary-General shall act in that capacity in all meetings of the General Assembly, of the Security Council, of the Economic and Social Council, and of the Trusteeship Council, and shall perform such other functions as are entrusted to him by these organs. The Secretary-General shall make an annual report to the General Assembly on the work of the Organization.

Article 99

The Secretary-General may bring to the attention of the Security Council any matter which in his opinion may threaten the maintenance of international peace and security.

Article 100

1. In the performance of their duties the Secretary-General and the staff shall not seek or receive instructions from any government or from any other authority external to the Organization. They shall refrain from any action which might reflect on their position as international officials responsible only to the Organization.

2. Each Member of the United Nations undertakes to respect the exclusively international character of the responsibilities of the Secretary-General and the staff and not to seek to influence them in the discharge of their responsibilities.

Article 101

1. The staff shall be appointed by the Secretary-General under regulations established by the General Assembly.

2. Appropriate staffs shall be permanently assigned to the Economic and Social Council, the Trusteeship Council, and, as required, to other organs of the United Nations. These staffs shall form a part of the Secretariat.

3. The paramount consideration in the employment of the staff and in the determination of the conditions of service shall be the necessity of securing the highest standards of efficiency, competence, and integrity. Due regard shall be paid to the importance of recruiting the staff on as wide a geographical basis as possible.

فصل پانزدهم: دبيرخانه

ماده نود و هفت:

دبیرخانه مرکب خواهد بود از یک دبیرکل و کارمنـدان مـورد احتیـاج سـازمان. دبیـر کـل توسط مجمع عمومی بنابر توصیه شورای امنیت تعیین میگردد. دبیر کل عالیترین مقـام اداری سازمان است.

ماده نود و هشت:

دبیر کل در این سمت در تمام جلسات مجمع عمومی، شورای امنیت، شورای اقتصـادی و اجتماعی و شورای قیمومت انجام وظیفه خواهد کرد و کلیه وظـایف دیگـری را کـه ارکـان مذکور به او محول نمایند انجام خواهد داد. دبیر کل گزارش سالانهای درباره کار سازمان به مجمع عمومی خواهد داد.

ماده نود و نه:

دبیر کل میتواند نظر شورای امنیت را به هر موضوعی که به عقیده او ممکن است حفظ صلح و امنیت بینالمللی را تهدید نماید جلب کند.

ماده صد:

1 _ دبیر کل و کارمندان ملل متحد در انجام وظایف خود از هیچ دولت یا مقام خارج از سازمان کسب دستور نخواهند کرد و دستوراتی نخواهد پذیرفت. آنان فقط مسئول سازمان هستند و از هر عملی که منافی موقعیتشان به عنوان مامورین رسمی بینالمللی باشد خودداری خواهند کرد.

2 ـ هر عضو ملل متحد متعهد میشود که جنبه منحصراً بینالمللی مسئولیتهای دبیر کل و کارمندان سازمان را محترم بشمارد و در صدد برنیاید که آنان را در اجـرای وظیـفشـان تحت نفوذ قرار دهد.

ماده صد و یک:

1 _ کارمندان سازمان به وسیله دبیر کل بر طبق مقرراتی که توسط مجمع عمومی وضع می گردد انتخاب می شوند. 2 _ كارمندان مناسبى بطور دائم به شوراى اقتصادى و اجتماعى، شـوراى قيمومـت و در صورت لزوم به ساير اركان ملل متحد تخصيص داده خواهند شد. اين كارمنـدان قسـمتى از دبيرخانه را تشكيل خواهند داد.

3 _ در استخدام کارمندان و تعیین شرایط خدمت آنان منظوری که بیش از هر چیز ملحوظ خواهد شد، تامین عالیترین درجه کارآیی و صلاحیت و درستی است. به اهمیت استخدام کارمندان براساس تقسیمات جغرافیایی هرچه وسیعتر توجه لازم مبذول خواهد گردید.

CHAPTER XVI MISCELLANEOUS PROVISIONS

Article 102

1. Every treaty and every international agreement entered into by any Member of the United Nations after the present Charter comes into force shall as soon as possible be registered with the Secretariat and published by it.

2. No party to any such treaty or international agreement which has not been registered in accordance with the provisions of paragraph 1 of this Article may invoke that treaty or agreement before any organ of the United Nations.

Article 103

In the event of a conflict between the obligations of the Members of the United Nations under the present Charter and their obligations under any other international agreement, their obligations under the present Charter shall prevail.

Article 104

The Organization shall enjoy in the territory of each of its Members such legal capacity as may be necessary for the exercise of its functions and the fulfillment of its purposes.

Article 105

1. The Organization shall enjoy in the territory of each of its Members such privileges and immunities as are necessary for the fulfillment of its purposes.

2. Representatives of the Members of the United Nations and officials of the Organization shall similarly enjoy such privileges and immunities as are

necessary for the independent exercise of their functions in connection with the Organization.

3. The General Assembly may make recommendations with a view to determining the details of the application of paragraphs 1 and 2 of this Article or may propose conventions to the Members of the United Nations for this purpose.

فصل شانزدهم: مقررات مختلف

ماده صد و دو:

1 _ هر عهدنامه و هر موافقتنامه بینالمللی که پس از لازمالاجرا شدن این منشور توسط هر یک از اعضاء ملل متحد منعقد گردد باید هر چه زودتر در دبیرخانه ثبت و توسط آن منتشر گردد.

2 ۔ هیچیک از طرفهای هر عهدنامه یا موافقتنامه بینالمللی که برطبق مقررات بند اول این ماده به ثبت نرسیده باشد نمیتوانند در مقابل ارکان ملل متحد به آن عهدنامه یا موفاقتنامه استناد جویند.

ماده صد و سه:

در صورت تعارض بین تعهدات اعضاء ملل متحد به موجب این منشـور و تعهـدات آنهـا بـر طبق هر موافقتنامه بینالمللی دیگر تعهدات آنها به موجب این منشور مقدم خواهد بود.

ماده صد و چهار :

سازمان در خاک هر یک از اعضاء از اهلیت حقوقی که برای انجـام وظـایف و رسـیدن بـه مقاصد آن ضروری است متمتع می*گر*دد.

ماده صد و پنج:

1 _ سازمان در خاک هر یک از اعضای خود از امتیازات و مصونیتهایی که برای رسیدن به مقاصد آن ضروری است برخوردار خواهد بود.

2 لمایندگان اعضاء ملل متحد و مامورین سازمان نیز به همین نحو از امتیازات و مصونیتهای لازم برای اینکه بتوانند وظایفشان را که مربوط به سازمان است مستقلاً انجام دهند برخوردار خواهند بود.

3 _ مجمع عمومی میتواند برای تعیین جزییات اجرای بندهای اول و دوم این ماده توصیههایی بنماید یا مقابلهنامههایی بدین منظور به اعضاء پیشنهاد کند.

- *** -

CHAPTER XVII TRANSITIONAL SECURITY ARRANGEMENTS

Article 106

Pending the coming into force of such special agreements referred to in Article 43 as in the opinion of the Security Council enable it to begin the exercise of its responsibilities under Article 42, the parties to the Four-Nation Declaration, signed at Moscow, October 30,1943, and France, shall, in accordance with the provisions of paragraph 5 of that Declaration, consult with one another and as occasion requires with other Members of the United Nations with a view to such joint action on behalf of the Organization as may be necessary for the purpose of maintaining international peace and security.

Article 107

Nothing in the present Charter shall invalidate or preclude action, in relation to any state which during the Second World War has been an enemy of any signatory to the present Charter, taken or authorized as a result of that war by the Governments having responsibility for such action.

فصل هفدهم: ترتيبات موقتی راجع به امنیت

ماده صد و شش:

تا زمان لازمالاجرا شدن قراردادهای خـاص مـذکور در مـاده 43 کـه شـورای امنیـت بـه تشخیص خود قـادر باشـد مسـئولیتهای مـذکور در مـاده 42 را بـه عهـده بگیـرد امضـا کنندگان «اعلامیه چهار ملت» که در 30 اکتبر 1943 در مسکو به امضا رسید و فرانسه بر طبق مقررات بند پنجم اعلامیه مذکور به منظور اقدام مشترک به نام ملل متحد به هر عملی که برای حفظ صلح و امنیت بینالمللی ضروری باشد با یکدیگر و در صورت لزوم بـا سایر اعضای ملل متحد مشورت و توافق خواهند کرد.

ماده صد و هفت:

هیچیک از مقررات این منشور به هر اقدامی که درباره کشوری که طی جنگ جهانی دوم دشمن یکی از امضاءکنندگان این منشور بوده توسط حکومتهای مسئول آن، اقدام بـر اثـر این جنگ اتخاذ یا تجویز شده خللی وارد نمیکند یا مانع انجام آن نمیشود.

____ *** * *** -

CHAPTER XVIII AMENDMENTS

Article 108

Amendments to the present Charter shall come into force for all Members of the United Nations when they have been adopted by a vote of two thirds of the members of the General Assembly and ratified in accordance with their respective constitutional processes by two thirds of the Members of the United Nations, including all the permanent members of the Security Council.

Article 109

1. A General Conference of the Members of the United Nations for the purpose of reviewing the present Charter may be held at a date and place to be fixed by a two-thirds vote of the members of the General Assembly and by a vote of any seven members of the Security Council. Each Member of the United Nations shall have one vote in the conference.

2. Any alteration of the present Charter recommended by a two-thirds vote of the conference shall take effect when ratified in accordance with their respective constitutional processes by two thirds of the Members of the United Nations including all the permanent members of the Security Council.

3. If such a conference has not been held before the tenth annual session of the General Assembly following the coming into force of the present Charter, the proposal to call such a conference shall be placed on the agenda of that session of the General Assembly, and the conference shall be held if so decided by a majority vote of the members of the General Assembly and by a vote of any seven members of the Security Council.

فصل هيجدهم: اصلاحات

ماده صد و هشت:

اصلاحاتی که در این منشور به عمل آید زمانی برای تمـام اعضـاء ملـل متحـد لازمالاجـرا خواهد شد که به موجب رای دو سوم اعضاء مجمع عمومی مورد قبول قرار گیرد و توسط دو سوم اعضاء ملل متحد که شامل کلیه اعضای دائم شورای امنیت باشد بر طبـق قـوانین اساسی آنها به تصویب رسیده باشد.

ماده صد و نه:

1 _ برای تجدید نظر در این منشور ممکن است در محل و در تاریخی که مجمع عمومی به اکثریت دو ثلث آراء و شورای امنیت به اکثریت هفت رأی عادی معین مینمایند کنفرانسی تشکیل گردد در این کنفرانس هر عضو سازمان دارای یک رأی خواهد بود.

2 ۔ هر تغییر در این منشور که کنفرانس آن را با اکثریت دو ثلث آراء توصیه نمایـد وقتـی لازمالاجراء خواهد شد که دو ثلث از اعضاء ملل متحد که شاملتمام اعضاء دائـم شـورای امنیت نیز باشد آن را بر طبق مقررات قوانین اساسی خود تصویب نمایند.

3 _ هر گاه این کنفرانس قبل از دهمین دوره اجلاسیه سالیانه مجمع عمومی منعقد نشود طرحی راجع به تشکیل آن در دستور دهمین دوره اجلاسیه گذاشته خواهد شد و اگر طرح مزبور در مجمع عمومی به اکثریت آراء و در شورای امنیت به اکثریت هفت رأی عادی تصویب گردید کنفرانس مزبور منعقد خواهد شد.

CHAPTER XIX RATIFICATION AND SIGNATURE

Article 110

1. The present Charter shall be ratified by the signatory states in accordance with their respective constitutional processes.

2. The ratifications shall be deposited with the Government of the United States of America, which shall notify all the signatory states of each deposit as well as the Secretary-General of the Organization when he has been appointed.

3. The present Charter shall come into force upon the deposit of ratifications by the Republic of China, France, the Union of Soviet Socialist Republics, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and the United States of America, and by a majority of the other signatory states. A protocol of the ratifications deposited shall thereupon be drawn up by the Government of the United States of America which shall communicate copies thereof to all the signatory states.

4. The states signatory to the present Charter which ratify it after it has come into force will become original Members of the United Nations on the date of the deposit of their respective ratifications.

Article 111

The present Charter, of which the Chinese, French, Russian, English, and Spanish texts are equally authentic, shall remain deposited in the archives of the Government of the United States of America. Duly certified copies thereof shall be transmitted by that Government to the Governments of the other signatory states.

IN FAITH WHEREOF the representatives of the Governments of the United Nations have signed the present Charter.

DONE at the city of San Francisco the twenty-sixth day of June, one thousand nine hundred and forty-five.

فصل نوزدهم: تصویب و امضاء

ماده صد و ده:

1 _ این منشور به وسیله کشورهای امضاء کننده بر طبق قواعد قانون اساسی هـر یـک از آنها به تصویب خواهد رسید.

2 ۔ اسناد تصویب باید به دولت ایالات متحده آمریکا تسلیم گردد و دولت مـذکور کلیـه کشورهای امضاء کننده و دبیر کل را وقتیکه انتخاب شد از وصول هر سند تصویبی مطلع خواهد ساخت.

3 _ این منشور پس از آنکه اسناد تصویب آن را جمهوری چین، فرانسه، اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی، دولت بریتانیای کبیر و ایرلند شمالی و ایالات متحده آمریکا و اکثریت سایر کشورهای امضاء کننده تسلیم کردند لازمالاجرا خواهد شد. صورت مجلسی از اسناد تصویب که تسلیم شده است توسط دولت ایالات متحده آمریکا تنظیم و نسخ آن برای کلیه کشورهای امضاء کننده فرستاده خواهد شد.

4 _ کشورهای امضاء کننده این منشور که آن را پس از لازمالاجرا شدن تصویب نمایند از تاریخ تسلیم سند تصویب، خود اعضای اصلی ملل متحد خواهند شد.

ماده صد و یازده:

این منشور که متنهای چینی، فرانسوی، روسـی، انگلیسـی، و اسـپانیایی آن دارای اعتبـار مساوی است در بایگانی دولت ایالات متحده آمریکا تودیع شده و رونوشت مصـدق آن بـه موقع توسط دولت مزبور برای دولتهای سایر کشورهای امضاء کننده فرستاده خواهد شد.

بنا به مراتب مذکور نمایندگان دولتهای ملل متحد، این منشور را امضاء نمودند.

در شهر سانفرانسیسکو در روز بیست و ششم ژوئن یکهزار و نهصد و چهل و پنج بـ ه امضاء رسید.

STATUTE OF THE INTERNATIONAL COURT OF JUSTICE

Article 1

THE INTERNATIONAL COURT OF JUSTICE established by the Charter of the United Nations as the principal judicial organ of the United Nations shall be constituted and shall function in accordance with the provisions of the present Statute.

اساسنامه دیوان بینالمللی دادگستری

مادہ یک:

دیوان بینالمللی دادگستری که به موجب منشور ملـل متحـد بـه عنـوان رکـن مهـم قضـایی سازمان تاسیس شده طبق مقررات این اساسنامه تشکیل یافته و انجام وظیفه خواهد نمود.

- *** -

CHAPTER I ORGANIZATION OF THE COURT

Article 2

The Court shall be composed of a body of independent judges, elected regardless of their nationality from among persons of high moral character, who possess the qualifications required in their respective countries for appointment to the highest judicial offices, or are jurisconsults of recognized competence in international law.

Article 3

1. The Court shall consist of fifteen members, no two of whom may be nationals of the same state.

2. A person who for the purposes of membership in the Court could be regarded as a national of more than one state shall be deemed to be a national of the one in which he ordinarily exercises civil and political rights.

Article 4

1. The members of the Court shall be elected by the General Assembly and by the Security Council from a list of persons nominated by the national groups in the Permanent Court of Arbitration, in accordance with the following provisions.

2. In the case of Members of the United Nations not represented in the Permanent Court of Arbitration, candidates shall be nominated by national groups appointed for this purpose by their governments under the same conditions as those prescribed for members of the Permanent Court of Arbitration by Article 44 of the Convention of The Hague of 1907 for the pacific settlement of international disputes.

3. The conditions under which a statute which is a party to the present statute but is not a Member of the United Nations may participate in electing the members of the Court shall, in the absence of a special agreement, be laid down by the General Assembly upon recommendation of the Security Council.

Article 5

1. At least three months before the date of the election, the Secretary-General of the United Nations shall address a written request to the members of the Permanent Court of Arbitration belonging to the states which are parties to the present Statute, and to the members of the national groups appointed under Article 4, paragraph 2, inviting them to undertake, within a given time, by national groups, the nomination of persons in a position to accept the duties of a member of the Court.

2. No group may nominate more than four persons, not more than two of whom shall be of their own nationality. In no case may the number of candidates nominated by a group be more than double the number of seats to be filled.

Article 6

Before making these nominations, each national group is recommended to consult its highest court of justice, its legal faculties and schools of law, and its national academies and national sections of international academies devoted to the study of law.

Article 7

1. The Secretary-General shall prepare a list in alphabetical order of all the persons thus nominated. Save as provided in Article 12, paragraph 2, these shall be the only persons eligible.

2. The Secretary-General shall submit this list to the General Assembly and to the Security Council.

Article 8

The General Assembly and the Security Council shall proceed independently of one another to elect the members of the Court.

Article 9

At every election, the electors shall bear in mind not only that the persons to be elected should individually possess the qualifications required, but also that in the body as a whole the representation of the main forms of civilization and of the principal legal systems of the world should be assured.

Article 10

1. Those candidates who obtain an absolute majority of votes in the General Assembly and in the Security Council shall be considered as elected.

2. Any vote of the Security Council, whether for the election of judges or for the appointment of members of the conference envisaged in Article 12, shall be taken without any distinction between permanent and non-permanent members of the Security Council.

3. In the event of more than one national of the same state obtaining an absolute majority of the votes both of the General Assembly and of the Security Council, the eldest of these only shall be considered as elected.

Article 11

If, after the first meeting held for the purpose of the election, one or more seats remain to be filled, a second and, if necessary, a third meeting shall take place.

Article 12

1. If, after the third meeting, one or more seats still remain unfilled, a joint conference consisting of six members, three appointed by the General Assembly and three by the Security Council, may be formed at any time at the request of either the General Assembly or the Security Council, for the purpose of choosing by the vote of an absolute majority one name for each seat still vacant, to submit to the General Assembly and the Security Council for their respective acceptance.

2. If the joint conference is unanimously agreed upon any person who fulfils the required conditions, he maybe included in its list, even though he was not included in the list of nominations referred to in Article 7.

3. If the joint conference is satisfied that it will not be successful in procuring an election, those members of the Court who have already been elected shall,

within a period to be fixed by the Security Council, proceed to fill the vacant seats by selection from among those candidates who have obtained votes either in the General Assembly or in the Security Council.

4. In the event of an equality of votes among the judges, the eldest judge shall have a casting vote.

Article 13

1. The members of the Court shall be elected for nine years and may be reelected; provided, however, that of the judges elected at the first election, the terms of five judges shall expire at the end of three years and the terms of five more judges shall expire at the end of six years.

2. The judges whose terms are to expire at the end of the above-mentioned initial periods of three and six years shall be chosen by lot to be drawn by the Secretary-General immediately after the first election has been completed.

3. The members of the Court shall continue to discharge their duties until their places have been filled. Though replaced, they shall finish any cases which they may have begun.

4. In the case of the resignation of a member of the Court, the resignation shall be addressed to the President of the Court for transmission to the Secretary-General. This last notification makes the place vacant.

Article 14

Vacancies shall be filled by the same method as that laid down for the first election, subject to the following provision: the Secretary-General shall, within one month of the occurrence of the vacancy, proceed to issue the invitations provided for in Article 5, and the date of the election shall be fixed by the Security Council.

Article 15

A member of the Court elected to replace a member whose term of office has not expired shall hold office for the remainder of his predecessor's term.

Article 16

1. No member of the Court may exercise any political or administrative function, or engage in any other occupation of a professional nature.

2. Any doubt on this point shall be settled by the decision of the Court.

Article 17

1. No member of the Court may act as agent, counsel, or advocate in any case.

2. No member may participate in the decision of any case in which he has previously taken part as agent, counsel, or advocate for one of the parties, or

as a member of a national or international court, or of a commission of enquiry, or in any other capacity.

3. Any doubt on this point shall be settled by the decision of the Court.

Article 18

1. No member of the Court can be dismissed unless, in the unanimous opinion of the other members, he has ceased to fulfil the required conditions.

2. Formal notification thereof shall be made to the Secretary-General by the Registrar.

3. This notification makes the place vacant.

Article 19

The members of the Court, when engaged on the business of the Court, shall enjoy diplomatic privileges and immunities.

Article 20

Every member of the Court shall, before taking up his duties, make a solemn declaration in open court that he will exercise his powers impartially and conscientiously.

Article 21

1. The Court shall elect its President and Vice-President for three years; they may be re-elected.

2. The Court shall appoint its Registrar and may provide for the appointment of such other officers as may be necessary.

Article 22

1. The seat of the Court shall be established at The Hague. This, however, shall not prevent the Court from sitting and exercising its functions elsewhere whenever the Court considers it desirable.

2. The President and the Registrar shall reside at the seat of the Court.

Article 23

1. The Court shall remain permanently in session, except during the judicial vacations, the dates and duration of which shall be fixed by the Court.

2. Members of the Court are entitled to periodic leave, the dates and duration of which shall be fixed by the Court, having in mind the distance between The Hague and the home of each judge.

3. Members of the Court shall be bound, unless they are on leave or prevented from attending by illness or other serious reasons duly explained to the President, to hold themselves permanently at the disposal of the Court.

Article 24

1. If, for some special reason, a member of the Court considers that he should not take part in the decision of a particular case, he shall so inform the President.

2. If the President considers that for some special reason one of the members of the Court should not sit in a particular case, he shall give him notice accordingly.

3. If in any such case the member of the Court and the President disagree, the matter shall be settled by the decision of the Court.

Article 25

1. The full Court shall sit except when it is expressly provided otherwise in the present Statute.

2. Subject to the condition that the number of judges available to constitute the Court is not thereby reduced below eleven, the Rules of the Court may provide for allowing one or more judges, according to circumstances and in rotation, to be dispensed from sitting.

3. A quorum of nine judges shall suffice to constitute the Court.

Article 26

1. The Court may from time to time form one or more chambers, composed of three or more judges as the Court may determine, for dealing with particular categories of cases; for example, labor cases and cases relating to transit and communications.

2. The Court may at any time form a chamber for dealing with a particular case. The number of judges to constitute such a chamber shall be determined by the Court with the approval of the parties.

3. Cases shall be heard and determined by the chambers provided for in this Article if the parties so request.

Article 27

A judgment given by any of the chambers provided for in Articles 26 and 29 shall be considered as rendered by the Court.

Article 28

The chambers provided for in Articles 26 and 29 may, with the consent of the parties, sit and exercise their functions elsewhere than at The Hague.

Article 29

With a view to the speedy dispatch of business, the Court shall form annually a chamber composed of five judges which, at the request of the parties, may hear

and determine cases by summary procedure. In addition, two judges shall be selected for the purpose of replacing judges who find it impossible to sit.

Article 30

1. The Court shall frame rules for carrying out its functions. In particular, it shall lay down rules of procedure.

2. The Rules of the Court may provide for assessors to sit with the Court or with any of its chambers, without the right to vote.

Article 31

1. Judges of the nationality of each of the parties shall retain their right to sit in the case before the Court.

2. If the Court includes upon the Bench a judge of the nationality of one of the parties, any other party may choose a person to sit as judge. Such person shall be chosen preferably from among those persons who have been nominated as candidates as provided in Articles 4 and 5.

3. If the Court includes upon the Bench no judge of the nationality of the parties, each of these parties may proceed to choose a judge as provided in paragraph 2 of this Article.

4. The provisions of this Article shall apply to the case of Articles 26 and 29. In such cases, the President shall request one or, if necessary, two of the members of the Court forming the chamber to give place to the members of the Court of the nationality of the parties concerned, and, failing such, or if they are unable to be present, to the judges specially chosen by the parties.

5. Should there be several parties in the same interest, they shall, for the purpose of the preceding provisions, be reckoned as one party only. Any doubt upon this point shall be settled by the decision of the Court.

6. Judges chosen as laid down in paragraphs 2,3, and 4 of this Article shall fulfil the conditions required by Articles 2,17 (paragraph 2), 20, and 24 of the present Statute. They shall take part in the decision on terms of complete equality with their colleagues.

Article 32

1. Each member of the Court shall receive an annual salary.

2. The President shall receive a special annual allowance.

3. The Vice-President shall receive a special allowance for every day on which he acts as President.

4. The judges chosen under Article 31, other than members of the Court, shall receive compensation for each day on which they exercise their functions.

5. These salaries, allowances, and compensation shall be fixed by the General Assembly. They may not be decreased during the term of office.
6. The salary of the Registrar shall be fixed by the General Assembly on the proposal of the Court.

7. Regulations made by the General Assembly shall fix the conditions under which retirement pensions may be given to members of the Court and to the Registrar, and the conditions under which members of the Court and the Registrar shall have their traveling expenses refunded.

8. The above salaries, allowances, and compensation shall be free of all taxation.

Article 33

The expenses of the Court shall be borne by the United Nations in such a manner as shall be decided by the General Assembly.

فصل اول: تشکیلات دیوان

مادہ دو :

دیوان بینالمللی دادگستری عبارت است از یک هیات قضات مستقل که بدون توجه به ملیت آنها از میان کسانی انتخاب میگردند که عالیترین مقام اخلاقی را دارا بوده و هریک واجـد شرایطی باشند که برای انجام مشاغل عالی قضایی در کشـور خـود لازم اسـت یـا از جملـه متبحرین در علم حقوق باشند که تخصص آنها در حقوق بینالمللی شهرت دارد.

ماده سه:

1 _ دیوان مزبور مرکب است از پانزده عضو بدون اینکه در میان آنها بیش از یکنف ر تبع ه یک دولت باشد.

2 _ در این مورد کسی که ممکن است تبعه بیش از یک دولت محسوب گردد تبعه کشوری محسوب خواهد شد که معمولاً در آنجا حقوق مدنی و سیاسی خود را اعمال میکند.

ماده چهار :

1 ۔ اعضاء دیـوان بینالمللـی دادگسـتری را مجمـع عمـومی و شـورای امنیـت از میـان اشخاصی که اسامی آنها به وسیله گروههای ملی مربوط به دیوان دائمـی داوری پیشـنهاد میگردند طبق مقررات زیر انتخاب مینمایند:

2 ـ در مورد اعضاء ملل متحد که در دیوان دائمی داوری نماینده ندارند داوطلبان به وسیله گروههای ملی پیشنهاد خواهند شد که دولتهای آنها برای این منظور و طبق شرایطی که به موجب ماده 44 مقاولهنامه لاهـه مـورخ 1907 راجـع بـه حـل و فصـل مسـالمتآميز اختلافات بينالمللى براى اعضاء ديوان دائمى داورى مقرر است، معين مىگردند.

3 _ شرایطی که به موجب آن کشوری که طرف این اساسنامه است ولی عضو سازمان ملل متحد نیست میتواند در انتخاب اعضاء دیوان شرکت کند در صورتیکه موافقتنامه مخصوص وجود نداشته باشد، توسط مجمع عمومی به توصیه شورای امنیت تعیین میشود.

مادہ پنج:

1 _ سه ماه قبل از تاریخ انتخابات، دبیر کل سازمان ملل متحد اعضاء دیوان دائمی داوری را که تبعه دولتهای امضاء کننده این اساسنامه هستند همچنین اعضاء گروههای ملی را که طبق فقره دوم ماده 4 معین شدهاند کتباً دعوت مینماید تا در مدت معینی به معرفی اشخاصی که موقعیت اشغال مقام عضویت دیوان بینالمللی دادگستری را احراز میکنند، مبادرت نمایند.

2 _ هیچ گروهی نمیتواند در هیچ موردی بیش از چهار نفر که حداکثر دونفر آنها از ملیت خود آن دسته باشد معرفی کند و در هیچ مورد ممکن نیست بیش از دوبرابر تعداد کرسیهای خالی نامزد نمود.

ماده شش:

به هر گروه ملی توصیه میشود که قبـل از اقـدام بـه تعیـین داوطلبـان بـا عـالیترین دیـوان قضایی، دستگاههای قضایی و از دانشکدههای حقوق و فرهنگستانهای ملی و شعبات ملـی فرهنگستانهای بینالمللی که مخصوص مطالعات در علم حقوق هستند مشورت کنند.

ماده هفت:

1 ـ دبیر کل صورتی از اسامی کسانی را کـه بـه ایـن طریـق معرفـی شـدهاند بـه ترتیـب حروف الفبا تنظیم مینماید. فقط این اشخاص قابل انتخاب خواهند بود مگر در موردی که به موجب فقره دوم از ماده 12 پیشبینی شده است.

2 ـ دبیر کل این صورت را به اطلاع مجمع عمومی و شورای امنیت می ساند.

ماده هشت:

مجمع عمومی و شورای امنیت هر یک مستقلاً اعضاء دیوان را انتخاب مینمایند.

ماده نه:

در هر انتخاب، انتخاب کنندگان باید در مد نظر داشته باشـند اشخاصـی کـه بـرای عضـویت دیوان بینالمللی دادگستری معین میشوند نه فقط باید شخصاً دارای شرایط مقرر باشند بلکه مجموعاً بتوانند نماینده اقسام بزرگ تمدنها و مهمترین نظامهای قضایی جهان نیز باشند.

ماده ده:

1 - کسانی منتخب محسوب می گردند که هم در مجمع عمومی و هم در شورای امنیت دارای اکثریت تام بودهاند.

2 _ در رای شورای امنیت خواه برای انتخاب قضات و خواه برای تعیین اعضاء کمیسیون مقرر در ماده 12 هیچ فرقی بین اعضاء دائم و غیر دائم شورای امنیت گذاشته نخواهد شد.

3 _ هرگاه آراء مجمع عمومی و شورای امنیت به بیش از یکنف ر از اتباع یک دولت داده شود فقط مسنترین آنها انتخاب می گردد.

ماده یازده:

هرگاه پس از جلسه اول انتخابات باز کرسیها خـالی بـاقی بمانـد بـه طریـق مـذکور بـه انتخابات دوم و در صورت لزوم به انتخابات سوم نیز مبادرت میگردد.

ماده دوازده:

1 _ هرگاه پس از سومین جلسه انتخابات باز کرسیهایی خالی بمانند ممکن است در هر موقع خواه به در خواست مجمع عمومی و خواه به در خواست شورای امنیت کمیسیون مشتر کی مرکب از شش عضو که سه نفر از آنها را مجمع عمومی و سه نفر دیگر را شورای امنیت معین میکند تشکیل شود تا برای هر کرسی خالی اسم یکنفر را به اکثریت تام معین و آن را به منظور انتخاب جداگانه به مجمع عمومی و به شورای امنیت پیشنهاد کنند.

2 _ کمیسیون مشتر ک میتواند اسم هر شخصی را که دارای شرایط مقرر بوده و حائز اتفاق آراء کمیسیون باشد در صورت اسامی منظور دارد ولو اینکه اسم آن شخص در صورت اسامی اشخاصی که به موجب ماده هفت معرفی شدهاند موجود نباشد.

3 ـ هرگاه کمیسیون مشترک تشخیص دهد که نمیتواند به تـامین انتخـاب موفـق گـردد اعضاء دیوان بینالمللی دادگستری که قبلاً معین شدهاند کرسیهای خالی را در مدتی کـه از طرف شورای امنیت معـین میشـود و از میـان اشخاصـی کـه در مجمـع عمـومی و در شورای امنیت دارای رای بودهاند پر میکنند. 4 ـ هرگاه آراء قضات به طور مساوی تقسیم شود رای مسنترین آنها قاطع خواهد بود.

ماده سیزده:

1 _ اعضاء دیوان بینالمللی دادگستری برای مدت 9 سال انتخاب شـده و قابل انتخابات مجدد نیز خواهند بود معذالک در مورد قضاتی کـه در انتخابات اول اعضاء دیـوان معـین میگردند ماموریت 5 نفر از آنها در انقضای سه سال و ماموریت پـنج نفـر دیگـر در آخـر شش سال خاتمه پذیر میشود.

2 _ قضاتی را که ماموریت آنها باید در دوره مقدماتی سه سال و شش سـاله خاتمـه یابـد دبیر کل ملل متحد فوراً پس از ختم اولین انتخابات به وسیله قرعه معین میکند.

3 _ اعضای دیوان مادام که جانشین آنها معین نشده است در شغل خود باقی خواهنـد بـود و پس از تعیین جانشین نیز به کارهایی که قبلاً به آن رجوع شده است رسیدگی خواهند کرد.

4 _ در صورت استعفای یکی از اعضای دیوان بینالمللی دادگسـتری آن اسـتعفا بـه رئـیس دیوان مزبور داده میشود تا به دبیر کل ملل متحد ابلاغ گردد، به محض این ابـلاغ کرسـی عضو مستعفی خالی محسوب میشود.

ماده چهارده:

پرکردن کرسیهای خالی با قید رعایت ترتیب ذیل به همان طریقی به عمـل میآیـد کـه برای انتخاب اولی مقرر است. دبیر کل ملل متحد باید در ظرف یکماه از تاریخ خالی شدن کرسی، دعوتی را که به موجب ماده 5 مقـرر شـده بـه عمـل آورد و تـاریخ انتخابـات بـه وسیله شورای امنیت معین خواهد شد.

ماده پانزده:

مدت ماموریت عضو منتخب به جای عضو دیگری که هنوز مدت ماموریت او تمام نشـده است همان بقیه مدت سلف او خواهد بود.

ماده شانزده:

1 ۔ اعضای دیوان نمیتوانند هیچ ماموریت سیاسی یا اداری به عهده بگیرند یا به شغلی بیردازند که جنبه حرفهای داشته باشد.

2 ـ در صورت تردید در این مورد، حکم دیوان قطعی است.

ماده هفده:

1 _ اعضای دیوان نمیتوانند در هیچ کاری سمت نمایندگی یا مشاورهای یا وکالت داشته باشند.

2 ۔ آنها نمیتوانند در تسویه هیچ کاری که سابقاً در آن کار به سمت نمایندگی یا مشاوره یا وکالت یکی از طرفین یا به سمت عضویت یک محکمه ملی یا بینالمللی یا یے ک هیات تحقیقی یا به هر عنوان دیگری مداخله داشتهاند شرکت کنند.

3 ـ در صورت تردید، حکم دیوان قاطع خواهد بود.

ماده هیجده:

1 _ اعضای دیوان را نمیتوان از شغل خود منفصل نم ود مگ ر در صورتیکه سایر اعضا متفقاً رای دهند که دیگر آن عضو واجد شرایط مقرر نیست:

- 2 _ دفتردار دیوان مراتب را رسماً به دبیر کل ملل متحد اطلاع میدهد.
- 3 _ به محض این ابلاغ کر سی عضو منفصل، خالی محسوب می شود.

ماده نوزده:

اعضای دیوان در اجرای وظایف خود دارای مزایا و مصونیتهای سیاسی خواهند بود.

مادہ بیست:

هر عضو دیوان باید قبل از تصدی شغل خود در جلسه علنی رسماً تعهد نماید که مشـاغل خود را در کمال بیطرفی و از روی نهایت وجدان انجام خواهد داد.

مادہ بیست و یک:

1 _ دیوان بینالمللی دادگستری رئیس و نایب رئیس خود را برای مـدت سـه سـال معـین میناند. تجدید انتخاب آنها جایز است.

2 ـ دیوان، دفتردار و هر کارمند دیگری را که لازم باشد معین مینماید.

ماده بیست و دو:

<mark>1 ـ</mark> مقر دیوان مزبور میتواند در صـورتیکه لازم بدانـد در جـای دیگـری مسـتقر گـردد و اجرای وظیفه نماید.

2 ـ رئیس و دفتردار دیوان بینالمللی در مقر دیوان مقیم خواهند بود.

ماده بیست و سه:

1 _ دیوان بینالمللی دادگستری همیشه در حال اشتغال خواهد بود مگر هنگام تعطیلات قضایی که اوقات و مدت آن را خود دیوان معین مینماید.

2 _ اعضای دیوان حق گرفتن مرخصهای مرتب دارند تاریخ و مـدت ایـن مرخصـیها را خود دیوان با در نظر گرفتن مسافت بین لاهه و خانه اصلی اعضا معین خواهد نمود.

3 ۔ جز در موارد مرخصی یا عدم امکان حضور به علت ناخوشی یا به هر علت مهم دیگری که صحت آن را رئیس دیوان تشخیص میدهد اعضای دیوان بینالمللی دادگستری باید همیشه تحت اختیار دیوان مزبور باشند.

ماده بیست و چهار :

<mark>1 ـ</mark> هرگاه نظر به علت خاصی یکی از اعضای دیوان تشخیص دهد که نبایـد در رسـیدگی به یک کار معینی شر کت نماید مراتب را به اطلاع رئیس می*ر*ساند.

2 ۔ هرگاه در چنین مواردی بین رئیس و عضو دیوان اختلاف نظر باشـد رای خـود دیـوان قاطع خواهد بود.

3 ـ در صورت عدم توافق میان اعضای دیوان و رئیس آن، حکم دادگاه قطعی است.

ماده بیست و پنج:

1 _ دیوان بینالمللی دادگستری باید اختیارات خود را در جلسه علنی انجام دهد مگر اینکه به موجب این اساسنامه غیر از این تصریح شده باشد.

2 _ با قید اینکه عده قضات حاضر برای تشکیل دیوان بینالمللـی دادگسـتری بـه کمتـر از دوازده نرسد نظامنامه دیوان مزبور میتواند مقرر دارد که یک یـا چنـد نفـر از قضـات بـه نوبت و برحسب اوضاع ممکن است از شرکت در جلسات معاف گردند.

3 _ برای اینکه دیوان بتواند تشکیل گردد حد نصاب نه نفر کافی خواهد بود.

ماده بیست و شش:

1 _ دیوان بینالمللی دادگستری میتواند در هر موقع بنابه تشخیص خود یک یا چند شعبه که لااقل مرکب از سه نفر باشد تشکیل دهد تا به دعاوی از یک طبقه معین مثلاً به دعاوی راجع به کار و یا راجع به ترانزیت و ارتباطات رسیدگی نماید. 2 ـ دیوان مزبور میتواند در هر موقع برای رسیدگی به یـک کـار معـین شـعبهای تشـکیل دهد. عده قضات این شعبه را خود دیوان با رضایت طرفین دعوی معین مینماید.

3 ـ شعبههای مذکور در این ماده در صورتیکه طرفین تقاضا نمایند حکم خواهند داد.

ماده بیست و هفت:

هر حکمی که به وسیله شعبههای مذکور در ماده 26 و 29 داده شـود بـه منزلـه حکمـی خواهد بود که خود دیوان داده باشد.

ماده بیست و هشت:

شعبههای مذکور در ماده 26 و 29 میتوانند با رضایت طـرفین در خـارج از لاهـه منعقـد گشته و اجرای وظیفه نمایند.

ماده بیست و نه:

به منظور پیشرفت سریع امور، همه ساله دیوان بینالمللی دادگستری یک شعبه مرکب از پنج قاضی تشکیل خواهد داد تا در صورت درخواست طرفین رسیدگی اختصاری نمایـد. بعلاوه دو نفر قاضی نیز معین خواهند شد تـا جـای هـر قاضـی را کـه نتوانـد در محاکمـه شرکت کند بگیرند.

مادہ سی:

1 _ دیوان بینالمللی دادگستری به موجب آئیننام ه طرف انجام وظایف و اختیارات و مخصوصاً آئین دادرسی خود را معین مینماید.

2 _ آئیننامه دیوان مزبور میتواند وجود معاونینی را پیش بینی نماید که در خود دیوان یا در شعبههای آن بدون داشتن حق رای حضور به هم رسانند.

ماده سی و یک:

<mark>1 ـ</mark> قضاتی که ملیت هر یک از طرفین دعوی را دارند حق خواهند داشت در رسـیدگی بـه دعوایی که در دیوان بینالمللی دادگستری مطرح است شر کت نمایند.

2 _ اگر در دیوان مزبور یک قاضی از ملیت یکی از طرفین دعوی باشد طرف دیگر میتواند شخصی را به انتخاب خود معین نماید تا به عنوان قاضی در محاکمه شرکت کند. این شخص باید حتیالامکان از میان کسانی انتخاب گردد که طبق ماده 4 و 5 معرفی شدهاند. 3 _ هرگاه در میان قضات دیوان هیچکس از ملیت طرفین دعوی وجود نداشته باشد هریک از آنها میتواند یک نفر قاضی به طریقی در بند پیش مذکور است معین کند.

4 _ مفاد این ماده در مورد ماده 26 و 29 نیز رعایت خواهد شد. در این موارد رئیس دیوان از یک و در صورت لزوم از دو نفر از اعضاء دیوان که شعبه را تشکیل میدهند تقاضا خواهد کرد که جای خود را به اعضایی که ملیت طرفین ذینفع را دارند واگذار کنند و اگـر در میـان اعضاء عضوی از مطوی از ملیت طرفین دیوان آن عضو نتوانـد در محاکمـه شـرکت کند جای خود را به قضاتی که طرفین دعوی مخصوصاً معین کردهاند خواهند داد.

5 _ هرگاه در یک محاکمه چندین طرف منافع مشترک داشته باشند. تمام آنها از حیث اجرا مقررات فوق در حکم یک طرف خواهند بود. در صورت تردید، حکم دیوان قاطع است.

6 ـ قضاتی که به نحو مذکور در فقره 2 و 3 و 4 این ماده معین میشوند باید مقررات ماده 2 و بند دوم از ماده 17 همچنین مقررات مـاده 20 و 24 ایـن اساسـنامه دربـاره آنهـا رعایـت گردد. قضات مزبور در پایه تساوی کامل با همقطاران خود در رای شرکت خواهند کرد.

ماده سی و دو:

<mark>1 ـ</mark> اعضای دیوان مق*ر*ری سالیانه دریافت خواهند نمود.

2 ـ به رئیس دیوان فوقالعاده مخصوص سالیانه پرداخت میشود.

3 _ نایب رئیس دیوان برای هر روزی که شغل ریاست را انجام میدهد فوقالعاده مخصوص دریافت خواهد داشت.

4 _ قضات غیر از اعضای دیوان که به موجب ماده 31 معین می شوند برای هر روز که انجام وظیفه می نمایند حق الزحمه ای دریافت خواهند نمود.

5 _ مقرری و فوق العاده و حق الزحمه های مذکور را مجمع عمومی معین می نماید. می زان آنها را نمی توان در مدت ماموریت قضات پایین آورد.

<mark>6 ـ</mark> مقرری دفتردار را مجمع عمومی بنا به پیشنهاد دیوان تعیین خواهد کرد.

7 _ شرایطی را که به موجب آن درباره قضات دیوان بینالملی دادگسـتری و دفتـردار آن مبلغی به عنوان وظیفه برقرار میگردد و همچنین شـرایطی را کـه طبـق آن بایـد مخـارج سفر قضات و دفترداری به آنها مسترد گردد آئیننامهای معین خواهد نمود که به تصـویب مجمع عمومی رسیده است.

8 ـ مقرری و فوقالعاده و حقالز حمهها از هرگونه مالیات معاف است.

ماده سی و سه:

مخارج دیوان بینالمللی دادگستری به نحوی که از طرف مجمع عمومی معین میشود بـه عهده سازمان ملل متحد خواهد بود.

- *** -

CHAPTER II COMPETENCE OF THE COURT

Article 34

1. Only states may be parties in cases before the Court.

2. The Court, subject to and in conformity with its Rules, may request of public international organizations information relevant to cases before it, and shall receive such information presented by such organizations on their own initiative.

3. Whenever the construction of the constituent instrument of a public international organization or of an international convention adopted there under is in question in a case before the Court, the Registrar shall so notify the public international organization concerned and shall communicate to it copies of all the written proceedings.

Article 35

1. The Court shall be open to the states parties to the present Statute.

2. The conditions under which the Court shall be open to other states shall, subject to the special provisions contained in treaties in force, be laid down by the Security Council, but in no case shall such conditions place the parties in a position of inequality before the Court.

3. When a state which is not a Member of the United Nations is a party to a case, the Court shall fix the amount which that party is to contribute towards the expenses of the Court. This provision shall not apply if such state is bearing a share of the expenses of the Court.

Article 36

1. The jurisdiction of the Court comprises all cases which the parties refer to it and all matters specially provided for in the Charter of the United Nations or in treaties and conventions in force.

2. The states parties to the present Statute may at any time declare that they recognize as compulsory ipso facto and without special agreement, in relation

to any other state accepting the same obligation, the jurisdiction of the Court in all legal disputes concerning:

A. the interpretation of a treaty;

B. any question of international law;

C. the existence of any fact which, if established, would constitute a breach of an international obligation;

D. the nature or extent of the reparation to be made for the breach of an international obligation.

3. The declarations referred to above may be made unconditionally or on condition of reciprocity on the part of several or certain states, or for a certain time.

4. Such declarations shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit copies thereof to the parties to the Statute and to the Registrar of the Court.

5. Declarations made under Article 36 of the Statute of the Permanent Court of International Justice and which are still in force shall be deemed, as between the parties to the present Statute, to be acceptances of the compulsory jurisdiction of the International Court of Justice for the period which they still have to run and in accordance with their terms.

6. In the event of a dispute as to whether the Court has jurisdiction, the matter shall be settled by the decision of the Court.

Article 37

Whenever a treaty or convention in force provides for reference of a matter to a tribunal to have been instituted by the League of Nations, or to the Permanent Court of International Justice, the matter shall, as between the parties to the present Statute, be referred to the International Court of Justice.

Article 38

1. The Court, whose function is to decide in accordance with international law such disputes as are submitted to it, shall apply:

A. international conventions, whether general or particular, establishing rules expressly recognized by the contesting states;

- B. international custom, as evidence of a general practice accepted as law;
- C. the general principles of law recognized by civilized nations;

D. subject to the provisions of Article 59, judicial decisions and the teachings of the most highly qualified publicists of the various nations, as subsidiary means for the determination of rules of law.

2. This provision shall not prejudice the power of the Court to decide a case (ex aequoet bond), if the parties agree thereto.

فصل <mark>دوم</mark> : صلاحیت دیوان بینالمللی دادگستری

ماده سی و چهار :

1 - فقط دولتها مىتوانند به ديوان بينالمللى دادگسترى رجوع كنند.

2 ـ دیوان مزبور میتواند طبق شرایط مقرر در آئیننامه خود در مورد دعاویی که به دیوان رجوع شده است از موسسههای بینالمللی عمومی اطلاعات بخواهد و نیز اطلاعاتی را که این موسسات با ابتکار خود به دیوان میدهند دریافت خواهد کرد.

3 ۔ هرگاه در ضمن دعوایی که به دیوان رجوع گردیده تفسیر سند تاسیس یک موسسه بین المللی عمومی یا تفسیر قرارداد بینالمللی که به موجب آن سند قبول شده است مطرح گردد دفتر دیوان باید صورت جلسات کتبی محاکمه را به اطلاع آن موسسه برساند.

ماده سی و پنج:

دولتهای امضاء کننده این اساسنامه حق رجوع به دیوان بینالمللی دادگستری را دارند.
شرایطی که به موجب آن سایر دولتها میتوانند با رعایت مقررات خاص عهدنامههای
جاری به دیوان مزبور رجوع کنند از طرف شورای امنیت معین خواهد شد بدون اینکه در هیچ

مورد در آن شرایط برای طرفین دعوی یک عدم تساوی در مقابل دیوان تولید گردد.

3 _ هرگاه دولتی که عضو ملل متحد نیست طرف دعوی واقع گردد دیوان بینالمللی دادگسـتری سهمیهای را که باید آن دولت در مخارج دیوان متحمل گردد معین خواهـد نمـود معـذالک اگـر آن دولت در مخارج دیوان شرکت داشته باشد دیگر اجرای این حکم مورد نخواهد داشت.

ماده سی و شش:

1 ـ دیوان بینالمللی دادگستری نسبت بـه کلیـه امـوری کـه طـرفین دعـوی بـه آن رجـوع میکنند و همچنین نسبت به موارد خاصی که به موجب منشور ملل متحد یـا بـه موجـب عهدنامه و قراردادهای جاری پیشبینی شده است صلاحیت رسیدگی دارد.

2 _ دولتهای امضاءکننده این اساسنامه میتوانند در هـر موقـع اعـلام دارنـد کـه قضـاوت اجباری دیوان بینالمللی دادگستری را نسبت به تمام اختلافاتی که جنبه قضایی داشـته و مربوط به موضوعات ذیل باشد در مقابل هر دولت دیگری که این تعهد را متقبل گـردد بـه خودی خود و بدون قرارداد خاصی قبول مینمایند:

الف _ تفسير يک عهدنامه؛

<mark>ب ـ</mark> هر مساله که موضوع حقوقی بینالمللی باشد؛

<mark>پ ـ</mark> حقیقت هر امری که در صورت ثبوت، نقض یک تعهد بینالمللی محسوب می*گر*دد؛

ت ـ نوع و میزان غرامتی که باید برای نقض یک تعهد بینالمللی داده شود.

3 ـ اعلامیههای مذکور ممکن است بدون هیچ قید و شرط، و یا به شرط معامله متقابـل بـا چند دولت یا با بعضی از آنها برای مدت معینی به عمل آید.

4 _ این اعلامیهها به دبیر کل سازمان ملل متحد تسلیم می گردند و ایشان رونوشت آن را به امضاء کنندگان این اساسنامه و همچنین به دفتر دیوان بین المللی داد گستری ارسال می دارد.

5 _ اعلامیههایی که به موجب ماده 36 اساسـنامه دیـوان دائمـی دادگسـتری بینالمللـی صادر شده و هنوز معتبر است در روابط بین امضـاء کننـدگان ایـن اساسـنامه در حکـم آن خواهد بود کـه قضـاوت اجبـاری بینالمللـی دادگسـتری بـرای بقیـه مـدت مـذکور در آن اعلامیهها و بر طبق مقررات آنها قبول شده است.

4 ـ در صورت اختلاف راجع به صلاحیت دیوان، حکم دیوان قاطع است.

ماده سی و هفت:

هرگاه به موجب یک عهدنامه یا قراردادی که هنوز معتبر است ارجاع اختلاف بـه هیـات قضاتی پیش بینی شده باشد که بایستی از طرف جامعه ملل یا دیـوان دائمـی دادگسـتری بینالمللی تشکیل گردد نسبت به امضاء کنندگان این اساسنامه آن هیـات قضـات عبـارت خواهد بود از دیوان بینالمللی دادگستری.

ماده سی و هشت:

1 _ دیوان بینالمللی دادگستری که ماموریت دارد اختلافاتی را که به آن رجوع میشود بر طبق حقوق بینالمللی حل و فصل نماید موازین زیر را اجرا خواهد کرد:

الف _ عهدنامههای بینالمللی را اعم از عمومی و خصوصی که بـه موجـب آن قواعـدی معین شده است که طرفین اختلاف آن قواعد را به رسمیت شناختهاند؛

<mark>ب ـ</mark> عرف بینالمللی به عنوان رویهای کلی که به صورت قانون پذیرفته شده است؛

پ ـ اصول عمومی حقوقی که مقبول ملل متمدن است؛

<mark>ت ـ</mark> با رعایت حکم مـادہ 59 تصـمیمات قضـایی و عقایـد برجسـتەترین مبلغـین ملـل مختلف به منزله وسائل فرعی برای تعیین قواعد حقوقی. 2 مقررات این ماده حقی را که دیوان دادگستری بینالمللی دارد و به موجب آن میتواند در صورت تقاضای طرفین درباره آنها به نحوی تساوی طبق قانون حکم دهد خللی وارد نمیآورد.

- *** -

CHAPTER III PROCEDURE

Article 39

1. The official languages of the Court shall be French and English. If the parties agree that the case shall be conducted in French, the judgment shall be delivered in French. If the parties agree that the case shall be conducted in English, the judgment shall be delivered in English.

2. In the absence of an agreement as to which language shall be employed, each party may, in the pleadings, use the language which it prefers; the decision of the Court shall be given in French and English. In this case the Court shall at the same time determine which of the two texts shall be considered as authoritative.

3. The Court shall, at the request of any party, authorize a language other than French or English to be used by that party.

Article 40

1. Cases are brought before the Court, as the case may be, either by the notification of the special agreement or by a written application addressed to the Registrar. In either case the subject of the dispute and the parties shall be indicated.

2. The Registrar shall forthwith communicate the application to all concerned.

3. He shall also notify the Members of the United Nations through the Secretary-General, and also any other states entitled to appear before the Court.

Article 41

1. The Court shall have the power to indicate, if it considers that circumstances so require, any provisional measures which ought to be taken to preserve the respective rights of either party.

2. Pending the final decision, notice of the measures suggested shall forthwith be given to the parties and to the Security Council.

Article 42

1. The parties shall be represented by agents.

2. They may have the assistance of counsel or advocates before the Court.

3. The agents, counsel, and advocates of parties before the Court shall enjoy the privileges and immunities necessary to the independent exercise of their duties.

Article 43

1. The procedure shall consist of two parts: written and oral.

2. The written proceedings shall consist of the communication to the Court and to the parties of memorials, counter-memorials and, if necessary, replies; also all papers and documents in support.

3. These communications shall be made through the Registrar, in the order and within the time fixed by the Court.

4. A certified copy of every document produced by one party shall be communicated to the other party.

5. The oral proceedings shall consist of the hearing by the Court of witnesses, experts, agents, counsel, and advocates.

Article 44

1. For the service of all notices upon persons other than the agents, counsel, and advocates, the Court shall apply direct to the government of the state upon whose territory the notice has to be served.

2. The same provision shall apply whenever steps are to be taken to procure evidence on the spot.

Article 45

The hearing shall be under the control of the President or, if he is unable to preside, of the Vice-President; if neither is able to preside, the senior judge present shall preside.

Article 46

The hearing in Court shall be public, unless the Court shall decide otherwise, or unless the parties demand that the public be not admitted.

Article 47

1. Minutes shall be made at each hearing and signed by the Registrar and the President.

2. These minutes alone shall be authentic.

Article 48

The Court shall make orders for the conduct of the case, shall decide the form and time in which each party must conclude its arguments, and make all arrangements connected with the taking of evidence.

Article 49

The Court may, even before the hearing begins, call upon the agents to produce any document or to supply any explanations. Formal note shall be taken of any refusal.

Article 50

The Court may, at any time, entrust any individual, body, bureau, commission, or other organization that it may select, with the task of carrying out an enquiry or giving an expert opinion.

Article 51

During the hearing any relevant questions are to be put to the witnesses and experts under the conditions laid down by the Court in the rules of procedure referred to in Article 30.

Article 52

After the Court has received the proofs and evidence within the time specified for the purpose, it may refuse to accept any further oral or written evidence that one party may desire to present unless the other side consents.

Article 53

1. Whenever one of the parties does not appear before the Court, or fails to defend its case, the other party may call upon the Court to decide in favor of its claim.

2. The Court must, before doing so, satisfy itself, not only that it has jurisdiction in accordance with Articles 36 and 37, but also that the claim is well founded in fact and law.

Article 54

1. When, subject to the control of the Court, the agents, counsel, and advocates have completed their presentation of the case, the President shall declare the hearing closed.

2. The Court shall withdraw to consider the judgment.

3. The deliberations of the Court shall take place in private and remain secret.

Article 55

1. All questions shall be decided by a majority of the judges present.

2. In the event of an equality of votes, the President or the judge who acts in his place shall have a casting vote.

Article 56

1. The judgment shall state the reasons on which it is based.

2. It shall contain the names of the judges who have taken part in the decision.

Article 57

If the judgment does not represent in whole or in part the unanimous opinion of the judges, any judge shall be entitled to deliver a separate opinion.

Article 58

The judgment shall be signed by the President and by the Registrar. It shall be read in open court, due notice having been give to the agents.

Article 59

The decision of the Court has no binding force except between the parties and in respect of that particular case.

Article 60

The judgment is final and without appeal. In the event of dispute as to the meaning or scope of the judgment, the Court shall construe it upon the request of any party.

Article 61

1. An application for revision of a judgment may be made only when it is based upon the discovery of some fact of such a nature as to be a decisive factor, which fact was, when the judgment was given, unknown to the Court and also to the party claiming revision, always provided that such ignorance was not due to negligence.

2. The proceedings for revision shall be opened by a judgment of the Court expressly recording the existence of the new fact, recognizing that it has such a character as to lay the case open to revision, and declaring the application admissible on this ground.

3. The Court may require previous compliance with the terms of the judgment before it admits proceedings in revision.

4. The application for revision must be made at latest within six months of the discovery of the new fact.

5. No application for revision may be made after the lapse of ten years from the date of the judgment.

Article 62

1. Should a state consider that it has an interest of a legal nature which may be affected by the decision in the case; It may submit a request to the Court to be permitted to intervene.

2. It shall be for the Court to decide upon this request.

Article 63

1. Whenever the construction of a convention to which states other than those concerned in the case are parties is in question, the Registrar shall notify all such states forthwith.

2. Every state so notified has the right to intervene in the proceedings; but if it uses this right, the construction given by the judgment will be equally binding upon it.

Article 64

Unless otherwise decided by the Court, each party shall bear its own costs.

فصل سوم : آئین دادر سی

ماده سی و نه:

1 _ زبانهای رسمی دیوان بینالمللی دادگستری فرانسه و انگلیسی است. هر گاه طرفین دعوی موافقت نمایند که تمام جریان کار به زبان فرانسه به عمل آید حکم نیز به زبان فرانسه امضاء خواهد شد. هر گاه طرفین دعوی توافق نمایند که تمام جریان کار به زبان انگلیسی به عمل آید حکم نیز به زبان انگلیسی داده می شود.

2 ـ در صورت نبودن موافقتی برای تعیین زبانی که باید به کار گرفته شود طـرفین دعـوی میتوانند در تقریرات خود هر یک از این دو زبان را کـه تـرجیح میدهنـد بـه کـار برنـد و حکم دیوان نیز به فرانسه و انگلیسی داده خواهد شد. در این صـورت خـود دیـوان معـین میکند که کدام یک از این دو نص معتبر خواهد بود.

3 _ دیوان به درخواست هرطرفی اجازه خواهد داد که آن طرف زبانی غیر از فرانسه یا انگلیسی به کار برد.

ماده چهل:

دعاوی به اقتضای مورد یا به وسیله ابلاغ توافق طرفین دعوی یا به وسیله دادخواستی
که به دفتردار داده میشود به دیوان رجوع می گردد. در هر صورت باید موضوع اختلاف و
طرفین دعوی معین گردند.

2 ـ دفتردار فوراً عرض حال را به هر ذينفعي ابلاغ ميكند.

3 ـ همچنین نامبرده موضوع را به وسیله دبیر کل سازمان ملل متحد به اطلاع اعضای ملـل متحد و نیز به اطلاع دولتهایی که حق رجوع به دیوان دارند میرساند.

ماده چهل و یک:

1 _ دیوان بینالمللی دادگستری اختیار دارد در صورتی که تشخیص دهد که اوضاع و احوال ایجاب میکند اقداماتی را که باید برای حفظ حقوق طرفین موقتاً به عمل آید انجام دهد.

2 ـ تا صدور حکم قطعی تعیین این اقدامات باید فوراً به طرفین اختلاف و به شورای امنیـت ابلاغ *گر*دد.

ماده چهل و دو:

1 _ نمایندگی طرفین در دیوان بینالمللی دادگستری به عهده کسانی است که از طرف آنها معین می شود.

2 ـ طرفین میتوانند در محضر دیوان از مشاورین حقوقی یا وکلای دادگستری کمک بگیرند.

3 _ نمایندگان و مشاوران و وکلای طرفین در محضر دیوان دارای مزایا و مصونیتهایی خواهند بود که برای انجام آزادانه وظایف آنها لازم است.

ماده چهل و سه:

1 ـ آئین رسیدگی دو مرحله دارد یک کتبی و دیگری شفاهی.

2 ۔ آئین کتبی عبارت است از ابلاغ لوایح متقابل و بنابر اقتضا جواب آنها به قاضی و به طرف و همچنین از ابلاغ اوراق و مدارک مربوط به دعوی.

3 ـ ابلاغ به وسیله دفتر دار و به ترتیب در مدتی که از طرف دیوان معین می شود به عمل می آید.

4 ـ رونوشت مصدق هر گونه اوراق که یکی از طرفین میدهد باید به طرف دیگر ابلاغ شود.

5 ۔ آئین شفاهی عبارت است از استماع به اظهارات شـهود و کارشناسـان و نماینـدگان و مشاورین حقوق وکلای دعوی.

ماده چهل و چهار :

<mark>1 ـ</mark> برای ابلاغ به هر کسی غیر از نمایندگان و مشاوران و وکلای طرفین، دیوان بینالمللـی دادگستری مستقیماً به دولتی مراجعه خواهد کرد که ابلاغ در خاک آن دولت میبایسـیتی تسلیم شود.

2 ـ همین ترتیب در مواردی که بایستی مدار کی در محل جمعآوری شود نیز صدق میکند.

ماده چهل و پنج:

رسیدگی تحت ریاست رئیس و در صورت غیبت او تحت ریاست نایب رئیس بـه عمـل میآید. در صورت غیبت هر دو، ریاسـت بـه عهـده قـدیمیترین قاضـی از میـان قضـات حاضر خواهد بود.

ماده چهل و شش:

جلسه رسیدگی علنی است مگر اینکه خود دیوان تصمیم دیگری بگیـرد یـا اینکـه طـرفین درخواست نمایند که جلسه بدون حضور تماشاچی تشکیل شود.

ماده چهل و هفت:

- . در هر جلسه صورتجلسهای تهیه خواهد شد که به امضای رئیس و دفتردار میuسد.
 - 2 ـ فقط این صورت جلسه اعتبار سند رسمی خواهد داشت.

ماده چهل و هشت:

دیوان بینالمللی دادگستری برای اداره کردن جریان دعوی و تعیین ترتیبات و مهلتهـایی که باید هر یک از طرفین بر طبق آن آخرین تقاضـای خـود را از دیـوان بنماینـد قرارهـایی صادر و هر اقدامی را که برای اقامه ادله مقتضی باشد به عمل میآورد.

ماده چهل و نه:

دیوان بینالمللی دادگسـتری میتوانـد حتـی قبـل از شـروع جلسـه از نماینـدگان طـرفین بخواهد که تمام مدارک را تقدیم و کلیه توضیحات خود را بدهنـد. در صـورت امتنـاع ایـن نکته را دیوان منظور نظر خواهد داشت.

ماده پنجاه:

دیوان میتواند هرگاه لازم باشد یک تحقیق یا یک امر مشورتی را به هر شخص یا هیـات یا دفتر یا کمیسیون و یا موسسهای که خود دیوان انتخاب میکند رجوع نماید.

ماده پنجاه و یک:

در جریان محاکمه کلیه سوالات مقتضی از شهود و کارشناسان بـر طبـق ترتیبـاتی بـه عمـل میآید که دیوان بینالمللی دادگستری در آئیننامه مذکور در ماده 30 مقرر خواهد داشت.

ماده پنجاه و دو:

پس از آنکه در تاریخهای مقرر اسناد و مدارک دریافت و اظهارات شـهود اسـتماع گردیـد دیوان میتواند هر شهادت یا مدارک جدیدی را که یکی از طرفین بخواهـد بـدون رضـایت طرف دیگر به او بدهد رد نماید.

ماده پنجاه و سه:

1 _ اگر یکی از طرفین در جلسه رسیدگی حاضر نشود یا از ابراز دلایـل خـودداری نمایـد طرف دیگر میتواند از دیوان تقاضا نماید که بر طبق درخواستهای او حکم بدهد.

2 _ قبل از اینکه دیوان این تقاضا را بپذیرد باید مطمئن گردد که نه فقط طبـق مـاده 36 و 37 صلاحیت رسیدگی دارد بلکه درخواستهای مزبور هم از نقطه نظر حقـوقی و هـم از نقطه نظر عملی صحیح و با اساس است.

ماده پنجاه و چهار :

<mark>1 ـ</mark> وقتی که نمایندگان و مشاورین و وکلای طـرفین تمـام وسـایلی را کـه مفیـد میداننـد تحت نظر دیوان به کار بردند رئیس ختم محاکمه را اعلام مینماید.

2 _ سپس هیات داوران برای مشـورت بـه اتـاق مشـاوره مـی رود. مشـاوره داوران بایـد محرمانه به عمل آمده و سری بماند.

ماده پنجاه و پنج:

- 1 احکام داوران با اکثریت قضات حاضر صادر می شود.
- 2 ـ در صورت تساوی آراء، رای رئیس یا کسی که جانشین او است قاطع خواهد بود.

ماده پنجاه و شش:

1 _ حکم باید موجه باشد.

2 ـ اسامی قضاتی که در صدور حکم شرکت کردهاند باید در حکم قید گردد.

ماده پنجاه و هفت:

هرگاه حکم کلاً یا جزئاً به اتفاق آراء قضات صـادر نشـده باشـد هـر قاضـی حـق خواهـد داشت شرح عقیده شخصی خود را ضمیمه حکم کند.

ماده ینجاه و هشت:

حکم باید بـه امضـای رئـیس و دفتـردار برسـد و در جلسـه علنـی کـه نماینـدگان طـرف حسبالمقرر به آنجا دعوت شده باشند خوانده میشود.

ماده پنجاه و نه:

احکام دیوان فقط درباره طرفین اختلاف و در موردی که موضوع حکم بوده الزام آور است.

ماده شصت:

احکام دیوان قطعی و غیر قابل استیناف است. در صورت اختلاف در مورد معنـی و حـدود حکم، دیوان میتواند به درخواست هر طرفی آن را تفسیر نماید.

ماده شصت و یک:

1 ـ تجدید نظر در حکم را نمیتوان از دیوان تقاضا نمود مگر در صورت کشف یک امـری که در قضیه اثر قطعی داشته و قبل از صدور حکم، خود دیوان و طرفی که تقاضای تجدیـد نظر مینماید از وجود آن امر اطلاع نداشتهاند و از ناحیه طرف مزبور هم تقصـیری بـرای این عدم اطلاع نبوده است.

2 ۔ آئین تجدید نظر بر طبق حکمی شروع می شود که از ط رف دیـوان ص ادر شـده و بـه موجب آن صراحتاً وجود امر جدید نظ ر است ان صراحتاً وجود امر جدیدی را که دارای کیفیات لازم بـرای امکان تجدیـد نظ ر است اشاره کرده و از این حیث درخواست تجدید نظر را قابل قبول اعلام میدارد.

3 ـ دیوان میتواند شروع آئین تجدید نظر را به اجرای قبلی حکم متوقف سازد.

4 ـ درخواست تجدید نظر باید حداکثر در ظرف 6 ماده از تاریخ کشف امر جدید به عمل آید.

5 ـ پس از انقضای ده سال از تاریخ حکم هیچ درخواست تجدید نظر امکانپذیر نخواهد بود.

ماده شصت و دو:

1 _ هرگاه دولتی تشخیص دهد که قضاوتی که به عمل آمده به یکی از علایق حقـوقی آن مربوط میشود میتواند برای دخالت در قضیه به دیوان عرض حال بدهد.

2 ـ در مورد این تقاضا رای دیوان قاطع است.

ماده شصت و سه:

<mark>1 ـ</mark> هرگاه امر مربوط به تفسیر قراردادی باشد که در آن قرارداد دولتهای دیگر غیر از طرفین اختلاف شرکت داشتهاند، دفتردار باید بدون درنگ مراتب را به اطلاع آن دولتها برساند.

2 ـ هر یک از این دولتها حـق دارد کـه وارد محاکمـه شـود و در صـورت اعمـال ایـن حـق تفسیری که به موجب حکم دیوان به عمل میآید درباره او نیز الزامآور خواهد بود.

ماده شصت و چهار :

هریک از طرفین دعوی مخارج محاکمه مربوط به خود را متحمل خواهند شـد مگـر آنکـه دیوان ترتیب دیگری مقرر دارد.

CHAPTER IV ADVISORY OPINIONS

Article 65

1. The Court may give an advisory opinion on any legal question at the request of whatever body may be authorized by or in accordance with the Charter of the United Nations to make such a request.

2. Questions upon which the advisory opinion of the Court is asked shall be laid before the Court by means of a written request containing an exact statement of the question upon which an opinion is required, and accompanied by all documents likely to throw light upon the question.

Article 66

1. The Registrar shall forthwith give notice of the request for an advisory opinion to all states entitled to appear before the Court.

2. The Registrar shall also, by means of a special and direct communication, notify any state entitled to appear before the Court or international organization considered by the Court, or, should it not be sitting, by the President, as likely to be able to furnish information on the question, that the Court will be prepared to receive, within a time limit to be fixed by the President, written statements, or to hear, at a public sitting to be held for the purpose, oral statements relating to the question.

3. Should any such state entitled to appear before the Court have failed to receive the special communication referred to in paragraph 2 of this Article, such state may express a desire to submit a written statement or to be heard; and the Court will decide.

4. States and organizations having presented written or oral statements or both shall be permitted to comment on the statements made brother states or organizations in the form, to the extent, and within the time limits which the Court, or, should it not be sitting, the President, shall decide in each particular case. Accordingly, the Registrar shall in due time communicate any such written statements to states and organizations having submitted similar statements.

Article 67

The Court shall deliver its advisory opinions in open court, notice having been given to the Secretary-General and to the representatives of Members of the United Nations, of other states and of international organizations immediately concerned.

Article 68

In the exercise of its advisory functions the Court shall further be guided by the provisions of the present Statute which apply in contentious cases to the extent to which it recognizes them to be applicable.

فصل چهارم: آراء مشورتی

ماده شصت و ینج:

1 ـ دیوان میتواند در هر مسئله قضایی به تقاضای هر سازمان یا موسسهای که منشور ملل متحد به او اجازه چنین تقاضا را میدهد یا برطبق مقررات آن منشور میتواند این اقدام را به عمل آورد رای مشورتی بدهد.

2 ـ مسائلی که در مورد آن رای مشورتی دیوان خواسته میشود باید ضمن عرض حال کتبی بیان و در عرض حال مزبور آن مسائل باید با عبارت صریح شرح داده شود. هر نوع مدار کی که ممکن است موجب روشن کردن مساله باشد باید به عرض حال ضمیمه گردد.

ماده شصت و شش:

<mark>1 ـ</mark> دفتر دار فوراً عرض حالی را که به موجب آن درخواست رای مشورتی به عمـل آمـده به تمام دولتهایی که حق اقامه دعوی در دیوان دارند ابلاغ مینماید.

2 _ بعلاوه دفتردار باید به موجب ابلاغ مخصوص و مستقیم به هـر دولتـی کـه حـق اقامـه دعوی در دیوان یا یک سازمان بینالمللی که به تشخیص دیوان یـا در صـورتیکه دیـوان بـه تشخیص فرد توانایی دادن اطلاعات لازم را داشته باشد اطلاع دهد که دیوان حاضر اسـت در مورد موعدی که رئیس معین مینماید اظهاریههای کتبی دریافت یا بیانات شفاهی آنها را در جلسه علنی که برای این منظور تشکیل مییابد استماع کند.

3 ۔ هرگاه یکی از این دولتها که ابلاغ مخصوص منظور در بند دوم این ماده نسبت به او به عمل نیامده است به دادن اظهاریه کتبی یا به بیان توضیحات شفاهی اظهار میل کند در مورد این تقاضا رای دیوان قاطع خواهد بود.

4 _ به دولتها یا موسسههایی که لوایح کتبی یا توضیحات شفاهی دادهاند اجازه داده می شود که لوایح و توضیحات دولتها با سازمانهای دیگر را به طریق و در مدتی که در هر مورد بخصوص از طرف دیوان در صورت دایر نبودن آن از طرف رئیس معین می شود مورد بحث و اظهار نظر قرار دهند و برای این منظور دفتردار در مورد مقتضی اظهاریههای کتبی را به دولتها و موسساتی که خود آنها نیز اظهاریههایی تقدیم داشتهاند ارسال می دارند.

ماده شصت و هفت:

دیوان رای مشورتی خود را در جلسه علنـی اعـلام مـیدارد و مراتـب قـبلاً بـه دبیر کـل و نمایندگان اعضاء سازمان ملل متحد و دولتهای دیگر و به نماینـدگان موسسـات بینالمللـی که مستقیماً ذینفع هستند اطلاع داده میشود.

ماده شصت و هشت:

دیوان باید در حـین اجـرای وظـایف مشـورتی خـود مقـررات ایـن اساسـنامه را در مـورد اختلافات مطروحهای که قابل اعمال میداند تا حد امکان مراعات کند.

CHAPTER V AMENDMENT

Article 69

Amendments to the present Statute shall be effected by the same procedure as is provided by the Charter of the United Nations for amendments to that Charter, subject however to any provisions which the General Assembly upon recommendation of the Security Council may adopt concerning the participation of states which are parties to the present Statute but are not Members of the United Nations.

Article 70

The Court shall have power to propose such amendments to the present Statute as it may deem necessary, through written communications to the Secretary-General, for consideration in conformity with the provisions of Article 69.

فصل پنجم: اصلاحات

ماده شصت و نه:

اصلاحات این اساسنامه به همان طریقی به عمل میآید که برای اصلاحات منشور ملل متحد مقرر است ولی مشروط و منوط به تصمیماتی خواهد بود که مجمع عمومی بنابه توصیه شورای امنیت برای شرکت دولتهایی اتخاذ مینماید که این اساسنامه را امضاء کردهاند ولی عضو سازمان ملل متحد نیستند.

ماده هفتاد:

دیوان میتواند اصلاحاتی را که به تشخیص او لازم است در این اساسنامه به عمل آید بـه وسیله ابلاغ کتبی دبیر کل سازمان ملل متحد پیشـنهاد نمایـد تـا طبـق مقـررات مـاده 69 مورد رسیدگی واقع شود. For China: Pour la Chine: 中國: Ba Khtañ: Por la China:

預维约 王寵恵 魏道叹 呆贴芳 李 苊 **張君勱** 董必武 霖

For the Union of Soviet Socialist Republics: Pour l'Union des Républiques Soviétiques Socialistes: 蘇維埃社會主義共和國聯邦: За Союз Советских Социалистических Республик: Por la Unión de Repúblicas Socialistas Soviéticas:

aman U

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland: Pour le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord: 大不列顛及北愛爾蘭聯合王國:

За Соединенное Королевство Великобритании и Северной Ирландии: Por el Reino Unido de la Gran Bretaña e Irlanda del Norte:

Halifax Cranbonne.

FOR THE UNITED STATES OF AMERICA: POUR LES ETATS-UNIS D'AMÉRIQUE: 美利堅合衆國: Ba Coegumentise IIITATS AMEPURU: POR LOS ESTADOS-UNITOOS DE AMÉRICA: When Changes and C For France: Pour la France: 法蘭西: За Францию: Por Francia:

J. Canl-Boncom

For Arcentina: Pour l'Argentine: 阿根廷: 3a Aprentinhy: Por la Argentina:

Inlean laus ale have Mm

101

FOR AUSTRALIA: POUR L'AUSTRALIE: 澳大利亚: За Австралию: POR AUSTRALIA:

For the Kingdom of Belgium: Pour le Royaume de Belgique: 比利時王國: За Королевство Бельгин: Por el Reino de Bélgica:

All Relchup

For Bolivia: Pour la Bolivie: 玻利維亞: Sa Боливию: Por Bolivia:

A. Ľ al anco huld

For Brazil: Pour le Brésil: 巴西: За Бразилню: Por el Brasil:

P. him Vien codetheitastan Green . Enterna Luto albar all A. - Comin a d'ani. No Bertha anta

FOR THE BYELORUSSIAN SOVIET SOCIALIST REPUBLIC: POUR LA RÉPUBLIQUE SOVIÉTIQUE SOCIALISTE DE BÉLORUSSIE: 白俄羅斯蘇維埃社會主義共和國:

За Белорусскую Советскую Социалистическую Республику: Por la República Socialista Soviética Bielorrusa:

P. U. word

For Canada: Pour le Canada: 加拿大: 3a Kahady: Por el Canadá:

For Chile: POUR LE CHILI: 智利: neprin Finence Baron Ama За Чили: POR CHILE: 1 20 4 uas arca *c* 12

For Colombia: Pour la Colombie: 哥侖比亞: За Колумбию: Por Colombia:

Alle Remander walk U

(a)

For Costa Rica: Pour Costa-Rica: 哥斯大黎加: За Костарику: Por Costa Rica:

For Cuba: POUR CUBA: 古巴: За Кубу: POR CUBA:

JANNOW Dile

igo

FOR CZECHOSLOVAKIA: Pour la Tchécoslovaquie: 捷克斯拉夫: За Чехословакию: POR CHECOESLOVAQUIA:

N Q1 an

For Denmark: POUR LE DANEMARK: 丹麥: За Данию: POR DINAMARCA:

Krurik Keinffr

2. Auspeal

FOR THE DOMINICAN REPUBLIC: POUR LA RÉPUBLIQUE DOMINICAINE: 多明尼加共和國: За Доминиканскую Республику: Por la República Dominicana:

ena

Ormartin

FOR ECUADOR: POUR L'EQUATEUR: 厄瓜多: За Эквадор: POR EL ECUADOR:

once 2 gur.

FOR EGYPT: POUR L'EGYPTE: 埃及: За Египет: Por Egipto:

PLOZO

er: PTO: A. Bada
For El Salvador: Pour le Salvador: 薩爾瓦多: За Сальвадор: Por El Salvador:

1 Heil Carl

For Ethiopia: Pour l'Ethiopie: 阿比西尼亞: За Эфнопию: Por Etiopía:

G suy eng E/shran eduen

For Greece: Pour la Grèce: 希臘: За Грецню: Por Grecia:

J. J. Vofianopanto

For Guatemala: Pour le Guatemala: 瓜地馬拉: За Гватемалу: Por Guatemala:

1000

For Haiti: Pour Haïti: 海地: За Ганти: Por Haití: 、

erallen

For Honduras: Pour le Honduras: 洪都拉斯: За Гондурас: Por Honduras:

Julian Recient

For India: Pour l'Inde: 印度: За Индию: Por la India:

ARamasuroni Undelead V. T. Krishnama Chari

For Iran: Pour l'Iran: 伊朗: За Иран: Por Irán:

Mosta fa adly

For Iraq: Pour l'Irak: 伊拉克: Ba Ирак: Por Irak:

Mohd. Fashel Jam h

For Lebanon: Pour le Liban: 黎巴嫩: За Ливан: Por El Líbano:

ain OLA

charles ma

FOR LIBERIA: Pour le Libéria: 利比里亞: За Либерию: Por Liberia:

2-8 1 7L

For the Grand Duchy of Luxembourg: Pour le Grand Duché de Luxembourg: 盧森堡大公國:

За Великое Герцогство Люксембург: Por el Gran Ducado de Luxemburgo:

blai

For Mexico: Pour le Mexique: 墨西哥: Ba Mekchky: Por México:

tillo Naj

For the Kingdom of the Netherlands: Pour le Royaume des Pays-Bas: 荷蘭王國: За Королевство Нидерландов: Por el Reino de Holanda:

For New Zealand: Pour la Nouvelle-Zélande: 細西蘭: За Новую Зеландию: Por Nueva Zelandia:

e_c

For Nicaragua: Pour le Nicaragua: 厄加拉瓜: За Никарагуа: Por Nicaragua:

Mutat & lu juch hua manuel orbayle

For the Kingdom of Norway: Pour le Royaume de Norvège: 挪威王國: За Королевство Норвегии:

POR EL REINO DE NORUEGA: White mushe majinture

For Panama: Pour le Panama: 巴拿馬: Ba IIahamy: Por Panamá:

For Paraguay: Pour le Paraguay: 巴拉圭: Ba Парагвай: Por el Paraguay:

Cen Z. Velargues B. Lyalg

For Peru: Pour le Pérou: 秘魯: 3a Перу: Por el Perú:

Manuel le fellorge

For the Philippine Commonwealth: Pour le Commonwealth des Philippines: 菲律賓共和國: За Филиппины: Por la Mancomunidad de Filipinas:

golor Pr Romaly

Transes ar £ & ຈ ,

For Poland: Pour la Pologne: 波蘭: За Польшу: Por Polonia: For Saudi Arabia: Pour l'Arabie Saoudite: 蘇地亞拉伯: За Сауди Аравию: Por Arabia Saudita:

For Syria: Pour la Syrie: 叙利亞: 3a Сирию: Por Siria:

F.Al-KRomi

N. Roudsi

For Turkey: Pour la Turquie: 上耳其: 3a Typhaio: Por Turquía:

Hasan Sakay Miningsi Ragip Baydin' berianlassicity ینے

118

FOR THE UKRAINIAN SOVIET SOCIALIST REPUBLIC: POUR LA RÉPUBLIQUE SOVIÉTIQUE SOCIALISTE D'UKRAINE: 島克蘭蘇維埃社會主義共和國:

За Украинскую Советскую Социалистическую Республику: Por la República Socialista Soviética Ucraniana:

Дм. Мануільський Jean Cenin

Onercourse Transfin

Munora Fremprobeckin

For the Union of South Africa: Pour L'Union Sud-Africaine: 南非聯邦: За Южноафриканский Союз: Por La Unión Sudafricana:

U.S. mus my

For Uruguay: Pour l'Uruguay: 島拉圭: Ba Уругвай: Por el Uruguay:

be lerrato are the (ue) rus Sur Dou á

For Venezuela: Pour le Venezuela: 委内瑞拉: За Венесуэлу: Por Venezuela:

Instano

For Yugoslavia: Pour la Yougoslavie: 南斯拉夫: За Югославию: Por Yugoslavia:

Stanofe Since

I Certify That the foregoing is a true copy of the Charter of the United Nations, with the Statute of the International Court of Justice annexed thereto, signed in San Francisco, California, on June 26, 1945, in the Chinese, French, Russian, English, and Spanish languages, the signed original of which is deposited in the archives of the Government of the United States of America.

In Testimony Whereof, I, Edward R. STETTINIUS, JR., Secretary of State, have hereunto caused the seal of the Department of State to be affixed and my name subscribed by an Assistant Chief, Division of Central Services of the said Department, at the city of Washington, in the District of Columbia, this twenty-

WW UNITED NATIONS UNIVERSAL DECLARATION HUMAN RIGHTS 1948

Preamble

Whereas recognition of the inherent dignity and of the equal and inalienable rights of all members of the human family is the foundation of freedom, justice and peace in the world,

Whereas disregard and contempt for human rights have resulted in barbarous acts which have outraged the conscience of mankind, and the advent of a world in which human beings shall enjoy freedom of speech and belief and freedom from fear and want has been proclaimed as the highest aspiration of the common people,

Whereas it is essential, if man is not to be compelled to have recourse, as a last resort, to rebellion against tyranny and oppression, that human rights should be protected by the rule of law,

Whereas it is essential to promote the development of friendly relations between nations,

Whereas the peoples of the United Nations have in the Charter reaffirmed their faith in fundamental human rights, in the dignity and worth of the human person and in the equal rights of men and women and have determined to promote social progress and better standards of life in larger freedom,

Whereas Member States have pledged themselves to achieve, in cooperation with the United Nations, the promotion of universal respect for and observance of human rights and fundamental freedoms,

Whereas a common understanding of these rights and freedoms is of the greatest importance for the full realization of this pledge,

Now, Therefore THE GENERAL ASSEMBLY proclaims THIS UNIVERSAL DECLARATION OF HUMAN RIGHTS as a common standard of achievement for all peoples and all nations, to the end that every individual and every organ of society, keeping this Declaration constantly in mind, shall strive by teaching and education to promote respect for these rights and freedoms and by progressive measures, national and international, to secure their universal and effective recognition and observance, both among the peoples of Member States themselves and among the peoples of territories under their jurisdiction.

Article 1

All human beings are born free and equal in dignity and rights. They are endowed with reason and conscience and should act towards one another in a spirit of brotherhood.

Article 2

Everyone is entitled to all the rights and freedoms set forth in this Declaration, without distinction of any kind, such as race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national or social origin, property, birth or other status. Furthermore, no distinction shall be made on the basis of the political, jurisdictional or international status of the country or territory to which a person belongs, whether it be independent, trust, non-self-governing or under any other limitation of sovereignty.

Article 3

Everyone has the right to life, liberty and security of person.

Article 4

No one shall be held in slavery or servitude; slavery and the slave trade shall be prohibited in all their forms.

Article 5

No one shall be subjected to torture or to cruel, in human or degrading treatment or punishment.

Article 6

Everyone has the right to recognition everywhere as a person before the law.

Article 7

All are equal before the law and are entitled without any discrimination to equal protection of the law. All are entitled to equal protection against any discrimination in violation of this Declaration and against any incitement to such discrimination.

Article 8

Everyone has the right to an effective remedy by the competent national tribunals for acts violating the fundamental rights granted him by the constitution or by law.

Article 9

No one shall be subjected to arbitrary arrest, detention or exile.

Article 10

Everyone is entitled in full equality to a fair and public hearing by an independent and impartial tribunal, in the determination of his rights and obligations and of any criminal charge against him.

Article 11

1. Everyone charged with a penal offence has the right to be presumed innocent until proved guilty according to law in a public trial at which he has had all the guarantees necessary for his defence.

2. No one shall be held guilty of any penal offence on account of any act or omission which did not constitute a penal offence, under national or international law, at the time when it was committed. Nor shall a heavier penalty be imposed than the one that was applicable at the time the penal offence was committed.

Article 12

No one shall be subjected to arbitrary interference with his privacy, family, home or correspondence, nor to attacks upon his honour and reputation. Everyone has the right to the protection of the law against such interference or attacks.

Article 13

1. Everyone has the right to freedom of movement and residence within the borders of each state.

2. Everyone has the right to leave any country, including his own, and to return to his country.

Article 14

1. Everyone has the right to seek and to enjoy in other countries asylum from persecution.

2. This right may not be invoked in the case of prosecutions genuinely arising from non-political crimes or from acts contrary to the purposes and principles of the United Nations.

Article 15

1. Everyone has the right to a nationality.

2. No one shall be arbitrarily deprived of his nationality nor denied the right to change his nationality.

Article 16

1. Men and women of full age, without any limitation due to race, nationality or religion, have the right to marry and to found a family. They are entitled to

equal rights as to marriage, during marriage and at its dissolution.

2. Marriage shall be entered into only with the free and full consent of the intending spouses.

3. The family is the natural and fundamental group unit of society and is entitled to protection by society and the State.

Article 17

1. Everyone has the right to own property alone as well as in association with others.

2. No one shall be arbitrarily deprived of his property.

Article 18

Everyone has the right to freedom of thought, conscience and religion; this right includes freedom to change his religion or belief, and freedom, either alone or in community with others and in public or private, to manifest his religion or belief in teaching, practice, worship and observance.

Article 19

Everyone has the right to freedom of opinion and expression; this right includes freedom to hold opinions without interference and to seek, receive and impart information and ideas through any media and regardless of frontiers.

Article 20

1. Everyone has the right to freedom of peaceful assembly and association.

2. No one may be compelled to belong to an association.

Article 21

1. Everyone has the right to take part in the government of his country, directly or through freely chosen representatives.

2. Everyone has the right of equal access to public service in his country.

3. The will of the people shall be the basis of the authority of government; this will shall be expressed in periodic and genuine elections which shall be by universal and equal suffrage and shall be held by secret vote or by equivalent free voting procedures.

Article 22

Everyone, as a member of society, has the right to social security and is entitled to realization, through national effort and international co-operation and in accordance with the organization and resources of each State, of the economic, social and cultural rights indispensable for his dignity and the free development of his personality.

Article 23

1. Everyone has the right to work, to free choice of employment, to just and favourable conditions of work and to protection against unemployment.

2. Everyone, without any discrimination, has the right to equal pay for equal work.

3. Everyone who works has the right to just and favourable remuneration ensuring for himself and his family an existence worthy of human dignity, and supplemented, if necessary, by other means of social protection.

4. Everyone has the right to form and to join trade unions for the protection of his interests.

Article 24

Everyone has the right to rest and leisure, including reasonable limitation of working hours and periodic holidays with pay.

Article 25

1. Everyone has the right to a standard of living adequate for the health and well-being of himself and of his family, including food, clothing, housing and medical care and necessary social services, and the right to security in the event of unemployment, sickness, disability, widowhood, old age or other lack of livelihood in circumstances beyond his control.

2. Motherhood and childhood are entitled to special care and assistance. All children, whether born in or out of wedlock, shall enjoy the same social protection.

Article 26

1. Everyone has the right to education. Education shall be free, at least in the elementary and fundamental stages. Elementary education shall be compulsory. Technical and professional education shall be made generally available and higher education shall be equally accessible to all on the basis of merit.

2. Education shall be directed to the full development of the human personality and to the strengthening of respect for human rights and fundamental freedoms. It shall promote understanding, tolerance and friendship among all nations, racial or religious groups, and shall further the activities of the United Nations for the maintenance of peace.

3. Parents have a prior right to choose the kind of education that shall be given to their children.

Article 27

1. Everyone has the right freely to participate in the cultural life of the community, to enjoy the arts and to share in scientific advancement and its benefits.

2. Everyone has the right to the protection of the moral and material interests resulting from any scientific, literary or artistic production of which he is the author.

Article 28

Everyone is entitled to a social and international order in which the rights and freedoms set forth in this Declaration can be fully realized.

Article 29

1. Everyone has duties to the community in which alone the free and full development of his personality is possible.

2. In the exercise of his rights and freedoms, everyone shall be subject only to such limitations as are determined by law solely for the purpose of securing due recognition and respect for the rights and freedoms of others and of meeting the just requirements of morality, public order and the general welfare in a democratic society.

3. These rights and freedoms may in no case be exercised contrary to the purposes and principles of the United Nations.

Article 30

Nothing in this Declaration may be interpreted as implying for any State, group or person any right to engage in any activity or to perform any act aimed at the destruction of any of the rights and freedoms set forth herein.

اعلامیه جهانی حقوق بشر

مقدمه

از آنجا که بازشناسی حرمت ذاتی آدمی و حقـوق برابـر و سـلب ناپـذیر تمـامی اعضـای خانواده بشری بنیان آزادی، عدالت و صلح در جهان است،

از آنجا که بی اعتنایی و تحقیر حقوق انسان به انجام کارهای وحشیانه انجامیده بطوریکه وجدان آدمی را در رنج افکندهاست، و پدید آمدن جهانی که در آن تمامی ابناء بشـر از آزادی بیان و عقیده برخوردار باشند و به رهایی از هـراس و نیازمنـدی رسـند، بـه مثابـه عالیترین آرزوی همگی انسانها اعلام شدهاست، از آنجا که بایستهاست تا آدمی، به عنوان آخرین راهکار، ناگزیر از شوریدن علیه بیدادگری و ستمکاری نباشد، به پاسداری حقوق بشر از راه حاکمیت قانون همت گمارد، ایرآن با که با معانی معانی

از آنجا که بایستهاست تا روابط دوستانه بین ملتها گسترش یابد،

از آنجا که مردمان «ملل متحـد» در «منشـور»، ایمـان خـود بـه اساسـیتـرین حقـوق انسانها، در حرمت و ارزش نهادن به شخص انسان را نشان داده و در حقـوق برابـر زن و مرد هم پیمان شدهاند و مصمم به ارتقای توسعه اجتمـاعی و بهبـود وضـعیت زنـدگی در فضای آزادتر هستند،

از آنجا که «ممالک عضو»، در همیاری با «ملل متحد»، خود را متعهد به دستیابی به سطح بالاتری از حرمت جهانی برای حقوق بشر و آزادیهای زیربنایی و دیدهبانی آن کردهاند،

از آنجا که فهم مشترک از چنین حقوق و آزادیها از اهم امور برای درک کامل چنین تعهدی است، بنابراین، هماکنون، «مجمع عمومی»، این «اعلامیه جهانی حقوق بشر» را به عنوان یک استانده مشترک و دستاورد تمامی ملل و ممالک اعلان میکند تا هر انسان و هر عضو جامعه با به خاطر سپاری این اعلامیه، به جد در راه یادگیری و آموزش آن در جهت ارتقای حرمت برای چنین حقوق و آزادیهایی بکوشد و برای اقدامهای پیشبرنده در سطح ملی و بینالمللی تلاش کند تا [همواره] بازشناسی مؤثر و دیدهبانی جهانی [این حقوق] را چه در میان مردمان «ممالک عضو» و چه در میان مردمان قلمروهای زیر فرمان آنها [تحصیل و] تأمین نماید.

مادہ یک:

تمام ابنای بشر آزاد زاده شده و در حرمت و حقوق با هم برابرند. عقلانیت و وجـدان بـه آنها ارزانی شده و لازم است تا با یکدیگر عادلانه و برادرانه رفتار کنند.

ماده دو:

همه انسانها بی هیچ تمایزی از هر سان که باشند، اعم از نژاد، رنگ، جنسیت، زبان، مذهب، عقاید سیاسی یا هر عقیده دیگری، خاستگاه اجتماعی و ملی، [وضعیت] دارایی، [محل] تولد یا در هر جایگاهی که باشند، سزاوار تمامی حقوق و آزادیهای مطرح در این اعلامیهاند. به علاوه، میان انسانها بر اساس جایگاه سیاسی، قلمرو قضایی و وضعیت بینالمللی مملکت یا سرزمینی که فرد به آن متعلق است، فارغ از اینکه سرزمین وی مستقل، تحت قیمومت، غیر خودمختار یا تحت هرگونه محدودیت در حق حاکمیت خود باشد، هیچ تمایزی وجود ندارد.

ماده سه:

هر فردی سزاوار و محق به زندگی، آزادی و امنیت فردی است.

ماده چهار :

هیچ احدی نباید در بردگی یا بندگی نگاه داشته شود؛ بردگی و داد و ستد بردگان از هـر نوع و به هر شکلی باید بازداشته شده و ممنوع شود.

مادہ پنج:

هیچکس نمیبایست مورد شکنجه یا بیرحمی و آزار، یـا تحـت مجـازات غیرانسـانی یـا رفتاری قرارگیرد که منجر به تنزل مقام انسانی وی گردد.

ماده شش:

هر انسانی سزاوار و محق است تا هم ه جا در براب ر قانون به عنوان یک شخص به رسمیت شناخته شود.

مادہ ھفت:

همه در برابر قانون برابرند و همگان سزاوار آنند تا بدون هیچ تبعیضی بطور برابر در پناه قانون باشند. همه انسانها محق به پاسداری و حمایت در برابر هرگونه تبعیض که ناقض این اعلامیه است، میباشند. همه باید در برابر هر گونه عمل تحریک آمیزی که منجر بـه چنین تبعیضاتی شود، حفظ شوند.

ماده هشت:

هر انسانی سـزاوار و محـق بـه دسترسـی مـؤثر بـه مراجـع دادرسـی از طریـق محـاکم ذیصلاح ملی در برابر نقض حقوق اولیهای است که قوانین اساسی یا قوانین عـادی بـرای او برشمرده و به او ارزانی داشتهاند.

مادہ نہ:

هیچ احدی نباید مورد توقیف، حبس یا تبعید خودسرانه قرار گیرد.

ماده ده:

هر انسانی سزاوار و محق به دسترسی کامل و برابر به دادرسی آشکار و عادلانه توسط

دادگاهی بیطرف و مستقل است تا در برابر هر گونه اتهام جزایی علیـه وی، بـه حقـوق و تکالیف وی رسیدگی کند.

مادہ یازدہ:

1 _ هر شخصی متهم به جرمی کیفری، سزاوار و محق است تا زمان احراز و اثبات جرم در برابر قانون، در محکمهای علنی که تمامی حقوق وی در دفاع از خویشتن تضمین شـده باشد، بیگناه تلقی شود.

2 _ هیچ احدی به حسب ارتکاب هرگونه عمل یا ترک عملی که مطابق قوانین مملکتی یا بین المللی، در زمان وقوع آن، حاوی جرمی کیفری نباشد، نمی ایست مجرم محسوب گردد. همچنین نمی ایست مجازاتی شدیدتر از آنچه که در زمان وقوع جرم [در قانون] قابل اعمال بود، بر فرد تحمیل گردد.

ماده دوازده:

هیچ احدی نمیبایست در قلمرو خصوصی، خانواده، محل زندگی یا مکاتبات شخصی، تحت مداخله [و مزاحمت] خودسـرانه قـرار گیـرد. بـه همـین سـیاق شـرافت و آبـروی هیچکس نباید مورد تعرض قرار گیرد. هر کسـی سـزاوار و محـق بـه حفاظـت قضـایی و قانونی در برابر چنین مداخلات و تهاجماتی است.

ماده سیزده:

1 _ هر انسانی سزاوار و محق به داشتن آزادی جا به جایی [حرکت از نقطهای به نقطهای دیگر] و اقامت در [در هر نقطهای] درون مرزهای مملکت است.

2 ـ هر انسانی محق به ترک هر کشوری، از جملـه کشـور خـود، و بازگشـت بـه کشـور خویش است.

ماده چهارده:

1 _ هر انسانی سزاوار و محق به پناهجویی و برخورداری از پناهندگی در کشورهای پناه دهنده در برابر ییگرد قضایی است.

2 _ چنین حقی در مواردی که پیگرد قضایی منشأیی غیرسیاسی داشته باشد یا نتیجه ارتکاب عملی مغایر با اهداف و اصول ((ملل متحد)) باشد، ممکن است مورد استناد قرار نگیرد.

ماده پانزده:

1 - هر انسانی سزاوار و محق به داشتن تابعیتی [ملیتی] است.

<mark>2 ـ</mark> هیچ احدی را نمیبایست خودسرانه از تابعیت [ملیت] خویش محـروم کـرد، یـا حـق تغییـر تابعیت [ملیت] را از وی دریغ نمود.

ماده شانزده:

1 _ مردان و زنان بالغ، بدون هیچ گونه محدودیتی به حیث نژاد، ملیت، یا دین حـق دارنـد که با یکدیگر زناشویی کنند و خانوادهای بنیان نهند. همه سزاوار و محق به داشتن حقوقی برابر در زمان عقد زناشویی، در طول زمان زندگی مشترک و هنگام فسخ آن هستند.

2 ۔ عقد ازدواج نمی ایست صورت بندد مگر تنها با آزادی و رضایت کامل همسران که خواهان ازدواجند.

3 _ خانواده یک واحد گروهی طبیعی و زیربنایی برای جامعه است و سزاوار است تا به وسیله جامعه و حکومت نگاهداری شود.

ماده هفده:

- 1 _ هر انسانی به تنهایی یا با شراکت با دیگران حق مالکیت دارد.
- 2 _ هیچکس را نمیبایست خودسرانه از حق مالکیت خویش محروم کرد.

ماده هیجده:

هر انسانی محق به داشتن آزادی اندیشـه، وجـدان و دیـن اسـت؛ ایـن حـق شـامل آزادی عقیده، تغییر مذهب [دین]، و آزادی علنی [و آشکار] کردن آئین و ابـراز عقیـده، چـه بـه صورت تنها، چه به صورت جمعی یا به اتفاق دیگران، در قالب آمـوزش، اجـرای مناسـک، عبادت و برگزاری آن در محیط عمومی یا خصوصـی اسـت و هـیچ فـردی حـق اهانـت و تعرض به فرد دیگری به لحاظ تمایز و اختلاف اندیشه ندارد.

ماده نوزده:

هر انسانی محق به آزادی عقیـده و بیـان اسـت؛ و ایـن حـق شـامل آزادی داشـتن بـاور و عقیدهای بـدون [نگرانـی] از مداخلـه [و مزاحمـت]، و حـق جسـتجو، دریافـت و انتشـار اطلاعات و افکار از طریق هر رسانهای بدون ملاحظات مرزی است.

مادہ بیست:

- 1 هر انسانی محق به آزادی گردهمایی و تشکیل انجمنهای مسالمت آمیز است.
 - 2 _ هیچکس نمیبایست مجبور به شرکت در هیچ انجمنی شود.

ماده بیست و یک:

1 _ هر شخصی حق دارد که در مدیریت دولت کشور خود، مستقیماً یا به واسطه انتخاب آزادانه نمایندگانی شرکت جوید.

2 _ هر شخصی حق دسترسی برابر به خدمات عمومی در کشور خویش را دارد.

3 ـ اراده مردم میبایست اساس حاکمیت دولت باشد؛ چنین ارادهای میبایست در انتخاباتی حقیقی و ادواری اعمال گردد که مطابق حق رأی عمومی باشد که حقی جهانی و برابر برای همه است. رأیگیری از افراد میبایست به صورت مخفی یا بـه طریقهای مشابه برگزار شود که آزادی رأی را تأمین کند.

ماده بیست و دو:

هر کسی به عنوان عضوی از جامعه حق دارد از امنیت اجتمـاعی برخـوردار بـوده و از راه کوشش در سطح ملی و همیاری بینالمللی با سازماندهی منابع هر مملکت، حقوق سـلب ناپـذیر اقتصـادی، اجتمـاعی و فرهنگـی خـویش را بـرای حفـظ حیثیـت و رشـد آزادانـه شخصیت خویش، به دست آورد.

ماده بیست و سه:

1 _ هر انسانی حق دارد که صاحب شغل بوده و آزادانه شغل خویش را انتخاب کند، شـرایط کاری منصفانه مورد رضایت خویش را دارا باشد و سزاوار حمایت در برابر بیکاری است.

2 _ هر انسانی سزاوار است تا بدون رواداشت هیچ تبعیضی برای کار برابر، مـزد برابـر دریافت نماید.

3 ـ هر کسی که کار میکند سـزاوار دریافـت پاداشـی منصـفانه و مطلـوب بـرای تـأمین خویش و خانواده خویش موافق با حیثیـت و کرامـت انسـانی بـوده و نیـز مـیبایسـت در صورت نیاز از پشتیبانیهای اجتماعی تکمیلی برخوردار گردد.

4 _ هر شخصی حق دارد که برای حفاظت از منافع خود اتحادیه صنفی تشکیل دهد یا به اتحادیههای صنفی بییوندد.

ماده بیست و چهار :

هر انسانی سزاوار استراحت و اوقات فراغت، زمـان محـدود و قابـل قبـولی بـرای کـار و مرخصیهای دورهای همراه با حقوق است.

ماده بیست و پنج:

1 _ هر انسانی سزاوار یک زندگی با استانداردهای قابل قبول برای تأمین سلامتی و رفاه خود و خانوادهاش، از جمله تأمین خوراک، پوشاک، مسکن، مراقبتهای پزشکی و خدمات اجتماعی ضروری است و همچنین حق دارد که در زمانهای بیکاری، بیماری، نقص عضو، بیوگی، سالمندی و فقدان منابع تأمین معاش، تحت هر شرایطی که از حدود اختیار وی خارج است، از تأمین اجتماعی بهرهمند گردد.

2 ـ دوره مادری و دوره کودکی سزاوار توجه و مراقبت ویژه است. همه کودکان، اعـم از آن که با پیوند زناشویی یا خارج از پیوند زناشویی به دنیـا بیاینـد، مـیبایسـت از حمایـت اجتماعی یکسان برخوردار شوند.

ماده بیست و شش:

1 - آموزش و پرورش حق همگان است. آموزش و پرورش مهیایست، دست کم در دروههای ابتدایی و پایه، رایگان در اختیار همگان قرار گیرد. آموزش ابتدایی مهیایست اجباری باشد. آموزش فنی و حرفهای نیز می بایست قابل دسترس برای همه مردم بوده و دستیابی به آموزش عالی به شکلی برابر برای تمامی افراد و بر پایه شایستگیهای فردی صورت پذیرد.

2 _ آموزش و پرورش میبایست در جهت رشد همه جانبه شخصیت انسان و تقویت رعایت حقوق بشر و آزادیهای اساسی باشد. آموزش و پرورش باید به گسترش حسن تفاهم، دگرپذیری [تسامح] و دوستی میان تمامی ملتها و گروههای نژادی یا دینی و نیز به برنامههای «ملل متحد» در راه حفظ صلح یاری رساند.

3 ـ پدر و مادر در انتخاب نوع آموزش و پرورش برای فرزندان خود برتری دارند.

ماده بیست و هفت:

1 _ هر شخصی حق دارد آزادانه در زندگی فرهنگی اجتماع خویش همکاری کند، از گونههای مختلف هنرها برخوردار گردد و در پیشرفت علمی سهیم گشته و از منافع آن بهرهمند شود. 2 ۔ هر شخصی به عنوان آفرینشـگر، حـق حفاظـت از منـافع مـادی و معنـوی حاصـل از تولیدات علمی، ادبی یا هنری خویش را داراست.

ماده بیست و هشت:

هر شخصی سزاوار نظمی اجتماعی و بینالمللی است که در آن حقوق و آزادیهای مطـرح در این «اعلامیه» به تمامی تأمین و اجراء گردد.

ماده بیست و نه:

1 _ هر فردی در برابر جامعهاش که تنها در آن رشد آزادانه و همه جانبه او میسر می گردد، مسئول است.

2 _ در تحقق آزادی و حقوق فردی، هر کس می ایست تنها زیر محدودیتهایی قرار گیرد که به واسطه قانون فقط به قصد امنیت در جهت بازشناسی و مراعات حقوق و آزادیهای دیگران وضع شدهاست تا اینکه پیش شـرطهای عادلانـه اخلاقـی، نظـم عمـومی و رفـاه همگانی در یک جامعه مردم سالار تأمین گردد.

3 _ این حقوق و آزادیها شایسته نیست تا در هـیچ مـوردی خـلاف بـا هـدفها و اصـول ((ملل متحد)) اعمال شوند.

مادہ سی:

در این «اعلامیه» هیچ چیز نباید به گونهای برداشت شود که بـرای هـیچ «حکومـت»، گروه یا فردی متضمن حقی برای انجام عملی به قصد از میان بردن حقـوق و آزادیهـای مندرج در این «اعلامیه» باشد.

_____ *** _____

ديماه 1379 مركم

www.amerpage.org